

INTERNATIONAL
CENTRE FOR
ETHNIC STUDIES

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்

எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

ரன்மினி விதானகம

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்:
எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

ரன்மினி விதானகம

தமிழில்: பொ. சிவஞானம்

இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையம்

October 2017

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்: எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

© 2017 இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையம் (ICES)

2, கின்சே ரெரஸ், கொழும்பு 8, இலங்கை

மின்னஞ்சல்: admin@ices.lk

URL: www.ices.lk

ISBN 978-955-580-205-5

இந்த ஆய்வு பெண்களுக்கான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகள் தொடர்பான திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட நிதியுதவியைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்திட்டமானது ஐக்கிய இராச்சியத்தின் சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான திணைக்களம், வில்லியம் மற்றும் புளோரா கியூலெந் மன்றம், கனடாவின் சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆகிய பல்வேறு நிதிவழங்கல் அமைப்புகளின் கூட்டுப் பங்காண்மை முயற்சியாகும். இந்த ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற அபிப்பிராயங்கள் எந்த வகையிலும் நிதியளிப்பு நிறுவனங்களான ஐக்கிய இராச்சியத்தின் சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான திணைக்களம், வில்லியம் மற்றும் புளோரா கியூலெந் மன்றம், கனடாவின் சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி நிலையம் என்பனவற்றின் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தவில்லை.

இந்த வெளியீட்டிற்கான பதிப்புரிமை இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையத்திற்கு உரித்தானது. கட்டுரையாசிரியர் மற்றும் வெளியீட்டாளரின் பெயர்களை உரியவாறு குறிப்பிட்டு, இந்த நூலின் எப்பகுதியையும் மீள்பிரகரம் செய்ய முடியும். இந்த ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள விளக்கங்களும் முடிவுகளும் கட்டுரையாசிரியரின் கருத்துகளாகும். அவை எந்த வகையிலும் இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையத்தின் அல்லது கொடையாளிகளின் கருத்துகள் மற்றும் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தவில்லை.

INTERNATIONAL
CENTRE FOR
ETHNIC STUDIES

முகப்பு அட்டை வடிவமைப்பு: கேதகி கன்டனராச்சி

மகனுடன் தனித்த தாயை வெளிப்படுத்துகின்ற முகப்பு அட்டைப் புகைப்படம்: ரப்ரி ரட்நாயக்க (2016)

அச்சுப்பதிப்பு: வரையறுக்கப்பட்ட கொறிசன் பிரின்ரிங் (தனியார்) கம்பனி
1616/6, ஹதரமன் ஹந்திய,
மாலபே வீதி, கொட்டாவ,
பன்னிபிட்டிய

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்: எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

ரன்மினி விதானகம*

*ரன்மினி விதானகம அவர்கள் இலங்கையின் கொழும்பிலுள்ள இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையம் ஓர் ஆய்வாளராக உள்ளார். அவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியலில் கலாநிதிப்பட்டக் கற்கைநெறி மாணவராவார். மேலும் அவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியலில் இளமானிப்பட்டத்தைப் பெற்றுள்ளதோடு, முகாமைத்துவக் கணக்காளர்களுக்கான பட்டய நிறுவனத்தின் (ஐக்கிய இராச்சியம்) அங்கத்தவராகவும் உள்ளார்.

நன்றியுரை

ஆய்வுக் குழுவிற்குத் தலைமைதாங்கி, ஆராய்ச்சிக்காக அரு மதிப்புள்ள வழிகாட்டலை வழங்கியமைக்காக இந்த ஆய்வின் முதன்மை ஆய்வாளான கலாநிதி மரியோ கோமஸ் அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்றியுடையவளாக உள்ளேன். பெண்களுக்கான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகள் தொடர்பான பொது மதிப்பாய்விற்கான அளவுசார் ஆய்வுக்குழுவிற்குத் தலைமைதாங்கிய கலாநிதி ரமணி குணதிலக அவர்களுக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இவர் ஆய்வுக்காலம் முழுவதுமே மிகுந்த நட்பிணக்கமுள்ள ஓர் அறிவுரையாளராக இருந்துவந்துள்ளார். இவரது வழிகாட்டலும் ஆக்கபூர்வமான பின்னூட்டலும் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையைச் செம்மையாக்குவதற்குத் துணைபுரிந்துள்ளன. இந்த எழுத்தாண்மைத் துறை மதிப்பீட்டாய்வை முன்முயன்று உருவாக்குவதில் மிகப்பெரிய ஆதரவை வழங்கியமைக்காக, ஷியானா குணசேகரவிற்கு நன்றிகூறுவதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தை ஆவலுடன் பற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை பற்றி விபரமான பின்னூட்டலை வழங்கி, அதன் தரமேம்பாட்டிற்குத் துணைபுரிந்த இரு மதிப்பீட்டாய்வாளர்களுக்கும் நன்றியுடையவளாக உள்ளேன். ஆய்வுக்கட்டுரையை முடிவுக்குக்கொண்டுவருவதற்கு ஊக்குவிப்பையும் ஆதரவையும் வழங்கியமைக்காக இச்செயல்திட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளரான தனேஷ் ஜயதிலக அவர்களுக்கும், அதன் வெளியீட்டு முயற்சிகளை ஒருங்கிணைப்பதற்கு எனக்கு பல வழிகளிலும் உதவியமைக்காக கேதகி கந்தனாச்சி என்பவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக. நிருவாக, நிதி, தகவல் தொழில்நுட்ப, நூலகச் சேவைகளில் தமது ஒத்துழைப்பை வழங்கிய இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையத்தின் அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஆவணச் சுருக்கம்

வலுவூட்டலானது பல்வேறு துறைகளிலும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற ஒரு சொற்பதமாகும். இதன் விளைவாக, வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்தியல் கோட்பாட்டிற்கு குறிப்பான ஒரு வரைவிலக்கணம் இல்லாதுள்ளது. ஆனால் அது அனைத்துச் சூழமைவுகளிலும், ஒருவர் தனது சுய விவகாரங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் உள்ளபோது, அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான அவருடைய இயலாற்றலின் விரிவாக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. வலுவூட்டல் என்பது வாழ்க்கையில் பயன் நிறைவுள்ள தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு தனிநபர்களுக்கு சுதந்திரத்தை வழங்குகின்ற ஒரு மாற்றச் செயல்முறையாகும். ஆதலால், வலுவூட்டலின் அர்த்தத்திற்கு மனித உரிமைகள் பற்றிய கருத்தியல் கோட்பாடு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

வலுவூட்டல் என்னும் சொற்பதத்தின் தோற்றுவாயாக சமூக இயக்கங்கள் உள்ளன, ஆனால் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துவதிலிருந்து விலகி, ஒரு சமூக கருத்தியல் கோட்பாடாக பால்நிலையில் கவனம் செலுத்தி வந்ததன் காரணமாக, 1970களில் நிகழ்ந்த அபிவிருத்தி தொடர்பான கருத்தார்ந்த விவாதங்களில், அது விருத்தியடைந்து செல்லும் ஆற்றலைப் பெற்றது. பெண்ணியம் சார்ந்த முனைப்பான ஆய்வுகள் அபிவிருத்தி அணுகுமுறையில் ஏற்பட்ட இத்திருப்பத்திலும், மேலும் ஒரு படியாக அதன் வரைவிலக்கணத்திலும் பெருமளவுக்குச் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன.

வலுவூட்டலானது புறக்கணிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் பொருத்தமானதாக உள்ளபோதும், பெண்களைப் பொறுத்தவரை அது மிகவும் பொருத்தப்பாடு உடையதாகும், ஏனெனில் பெண்கள் சமூகரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் நலிவுற்ற நிலையில் உள்ளோரை உள்ளடக்கியுள்ள பாரிய குழுவினரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். இதுதவிர, அவர்கள் தமது சுய விவகாரங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்த முடியாதுள்ள இச்சூழ்நிலையானது வீட்டில் வசிப்போர் மற்றும் குடும்ப அங்கத்தவர்களில் இருந்தும் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பிலிருந்தும் தோற்றம் பெறுகின்றது. இது புறக்கணிக்கப்பட்ட ஏனைய குழுக்களின் மத்தியில் காணப்படாத ஒன்றாகும். மறுபுறத்தில், அவர்களது வலுவூட்டல் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரை அதிகளவு தாக்கவிளைவுகளுடன் கூடிய அனுகூலங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் முன்னேற்றமடைவதற்கு மேலதிகமாக, பெண்களின் வலுவூட்டலானது அவர்களின் குடும்பம், சமூகம், அத்துடன் ஒரு சமுதாயத்தின் அடுத்த தலைமுறை என்பனவற்றின் மீது ஆக்கபூர்வமான, பெருக்கமுறும் வகையிலான தாக்கவிளைவுகளை வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளது.

பெண்களின் வலுவூட்டல் தொடர்பான பல செயற்களங்களில், மேலாதிக்கம் செலுத்துவதற்கான அவர்களின் இயலாற்றலை விரிவுபடுத்துவதில் பொருளாதார வலுவூட்டலானது ஆக்கபூர்வமான, கணிசமானளவு செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளது. பொருளாதார வளங்களையும் வாய்ப்புகளையும் அதிகளவு பயன்படுத்தவதற்கான

உரிமைகளைப் பெறுதல், மற்றும் முறைசார்ந்த தொழிற்சந்தையில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை தொடர்பான ஒருபுறச் சார்புநிலையை இல்லாமல் செய்தல் என்பன பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை அடைவதற்கு மூலாதாரமானதாகும். முக்கியமாக, பொருளாதார வலுவூட்டல் என்பது வெறுமனே வருமானத்தை உழைப்பதற்காக இவ்வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைப் பற்றிய ஒரு விடயமாக அன்றி, சமுதாயத்தின் முறைசார்ந்த மற்றும் முறைசாராக் கட்டமைப்பினுள் பால்நிலை தொடர்பான ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பதற்கு இவ்வாறான நிதிச் சுதந்திரத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்த முடியும் என்பது பற்றியதாகும்.

பெண்கள் பொருளாதார வலுவூட்டலை அடைதல் என்பது, பல காரணிகளின் இடைவிளைவுகளைச் சார்ந்துள்ளது. இதில் முதலாவதும் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதும் யாதெனில், சமுதாயத்தில் பெண்களின் வகிபாகத்தை நிர்ணயிக்கின்ற பால்நிலை தொடர்பான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடத்தை நியதிகளாகும். சில நாடுகளில் சம்பளத்துடன் கூடிய தொழில்களில் பெண்கள் ஈடுபடுவது முனைப்பாக ஊக்குவிக்கப்படாமல் உள்ள அதேவேளை, வேறு சில நாடுகளில் குடும்பங்களினுள் காணப்படுகின்ற பால்நிலை அடிப்படையிலான தொழில் பிரிப்பானது, வருமானம் உழைப்பதற்கான செயற்பாடுகளில் பெண்கள் பங்கேற்பதற்கான நேரத்தையும் வாய்ப்புகளையும் மட்டுப்படுத்துகின்றது. சம்பளத்துடன்கூடிய தொழில்களில் சில பெண்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றபோதும், அவர்கள் பெரும்பாலும் தமது ஓய்வையும் பொழுதுபோக்கையும் தியாகம் செய்தே அவ்வாறு தொழில்புரிய வேண்டியுள்ளது. நீர், மின்சாரம் முதலிய வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகளவான வாய்ப்புகளும் போக்குவரத்து போன்ற சிறந்த பொது உட்கட்டுமான வசதிகளும் சம்பளமின்றி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நாளாந்த வீட்டுப் பணிகள் மீது செலவிடப்படுகின்ற நேரத்தைக் குறைப்பதற்குத் துணைபுரிகின்ற போதும், சந்தைகளையும் கடன்வாய்ப்பு வசதிகளையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் பெண்களுக்கும் கிடைக்காதுவிட்டால், இவ்வாறு மீதப்படுத்துகின்ற நேரத்தை, வருமானம் உழைக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களால் பயன்படுத்த முடியாது போகக்கூடும். அதாவது, பெண்கள் வருமானத்தை உழைத்து, பொருளாதார வலுவூட்டலை அடைவதைச் சாத்தியப்படச் செய்வதற்கு ஏனைய பல காரணிகளும் செல்வாக்குச் செலுத்த வேண்டியுள்ளன.

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு கல்வி இன்றியமையாததாகவுள்ளது. தெரிவுச் சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு பல வழிமுறைகளிலும் காரணமாக அமைவதன் மூலம், கல்வி பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை மாத்திரமன்றி, அவர்களின் ஒட்டுமொத்த வலுவூட்டலையும் ஊக்குவிக்கின்றது. கல்வி தேர்ச்சியற்ற ஊழியத்தை தேர்ச்சியுடையதாக மாற்றுவதனால், பெண்களின் சம்பளமற்ற பராமரிப்பு ஊழியத்திற்கான சந்தர்ப்பச் செலவானது அவர்களின் கல்வியுடன் சேர்ந்து அதிகரிக்கின்றது. ஆயினும், பெண்களின் கல்விக்கும் அவர்களது ஊழியப்படைப் பங்குபற்றதலுக்கும் இடையிலான நேர்த் தொடர்பானது வழக்கமுறையாக அவர்களின் கல்வி அடைவு மட்டத்தைச் சார்ந்துள்ளது. அதாவது, குறைந்த மட்டக் கல்வி அடைவுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, உயர்மட்டக் கல்வி அடைவானது கூடியளவு வருமானம் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது. உண்மையில், பெண்களின் வாழ்க்கை மாற்றம் ஏற்படச்செய்கின்ற தீர்மானம் எடுத்தலில்

அதிகளவான சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான அவர்களின் ஆற்றலில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதில், ஆரம்பக் கல்விக்கு மேலான கல்வி அடைவுமட்டம் முக்கியத்துவம் உடையதாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஆயினும், கல்வி முறைமைக்கு வெளியேயுள்ள சமூகக் கட்டமைப்பு தொடர்ந்தும் பாரபட்சமான பால்நிலைக் கருத்தியல் கோட்பாடுகளுக்கு ஆதரவளித்து வருமாயின், கல்வி உரிமையினால் மாத்திரம் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலைத் தோற்றுவிக்க முடியாது. ஆகவே, கல்வியை பெண்களுக்கான தற்சார்பு நிலைக்கான ஒரு கருவியாக மாத்திரமன்றி, சமூகத்தின் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பிற்கு சவால்விடுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் நோக்குவது முக்கியமானதாகும். இதனால், பெண்களின் வலுவூட்டலைப் பொறுத்தவரை கல்வி பயனுள்ள ஒன்றாக உள்ளது.

பெண்பிள்ளைகளின் கல்வி தொடர்பில் புலப்படத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றபோதும், பெண்கள் வளங்களை, மிக முக்கியமாக காணியை, பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளில் இன்னும் கணிசமானளவு ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. காணி உடைமையானது பெண்களின் வலுவூட்டலை நிர்ணயிக்கும் செல்வாக்குடைய ஒரு காரணியாக இனங்காணப்படுகின்றது. பெண்கள் காணியை உடைமையாகக் கொண்டிராதவிடத்து, அவர்கள் வழக்கமுறையாக பொருளாதார முயற்சிகள் தொடர்பில் நட்ட அச்சத்தை எதிர்கொள்வதிலிருந்து பின்வாங்குகின்றனர். பெண்கள் காணியை சட்டரீதியாக உடைமையாகக் கொண்டுள்ளபோதும், அக்காணியை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை அவர்களின் ஆண் உறவினர்களே நிர்ணயிக்கின்றனர்.

சமூக மற்றும் நிறுவன மட்டங்களில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை தொடர்பான பாரபட்சமான கட்டளை நியதிகளைப்போல, பலவீனமானதும் குறைபாடுடையதுமான சட்ட நியமங்கள் மற்றும் தேசிய மற்றும் உள்ளூர் மட்டங்களிலான அவற்றின் பயனற்ற அமுலாக்கம் என்பன வழமையாக காணி உடைமையில் பெண்களுக்கு எதிரான பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சார்புக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. மறு புறத்தில், பெண்களின் வரையறுக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வு கூட அவர்கள் காணியை உடைமையாகக் கொண்டிருப்பதற்கான வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்தக் கூடும். பெண்கள் காணியை உடைமையாகக் கொண்டுள்ளபோதும், அது அவர்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு வழிவகுக்கின்றதா அல்லது இல்லையா என்பது, அவர்களின் கல்வி அடைவுமட்டம், அடிப்படை உட்கட்டுமான வசதிகளும் பொதுநல வசதிகளும், மற்றும் பெண் கடனாளிகள் தொடர்பில் முறைசார்ந்த நிதி நிறுவனங்களின் கொள்கைகளும் நடைமுறைகளும் போன்ற ஏனைய பல காரணிகளைச் சார்ந்துள்ளது. நுண்பாக நிதி நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியானது கடன்களை இடர்பாடின்றி எளிதாகப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளைப் பெண்களுக்கு வழங்கியுள்ளபோதும், அத்தகைய திட்டங்கள் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு வழிவகுப்பதில்லை. உண்மையில், எழுத்தறிவு வீதத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள், வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் காணப்படுகின்ற சமனற்ற வாய்ப்புகள், குடும்பத்தில் பெண்களின் வகிபாகம் தொடர்பில் சமூகத்தின் சிந்தனைப்போக்கு

போன்ற வெளிப்படையாகத் தெரியாத பெண்களுக்கு எதிரான ஒருபக்கச் சார்புநிலைகள் நுண்பாக நிதி வாய்ப்புவசதிகள் மூலம் பெண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அதிகரித்துச் செல்லும் வகையிலான ஏதாவது அனுகூலங்களை இல்லாமல் செய்துவிடக்கூடும்.

ஆயுத முரண்பாடு (உள்நாட்டு யுத்தம்) பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் மீது பல்வகையான தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஆண்கள் ஆயுத முரண்பாட்டால் வெளிப்படையாகப் பாதிக்கப்படுபவர்களாகவுள்ள அதேவேளை, இம்முரண்பாட்டால் பெண்கள் அதிகளவு எதிர்மறையான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாவது வழக்கமுறையாகும். சமாதான காலத்தில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை தொடர்பான நடத்தை நியமங்கள், யுத்தச்செயற்பாடுகளில் வேண்டுமென்றே மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு தந்திரோபாயமாக, பெண்களையும் சிறுமிகளையும் எளிதில் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்துகின்றன. அத்துடன் இந்த நடத்தை நியமங்கள் சமூக ஒழுங்கின் சீர்குலைவு, சேவைவழங்கலில் உள்ள முடக்கம், வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் காணப்படுகின்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்புகள், ஆண் குடும்பத் தலைவன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தின் இழப்பு என்பனவற்றின் மத்தியில் பெண்களின் வழக்கமுறையான பராமரிப்பாளர் வகிபாகத்தை மேலும் இடர் நிறைந்ததாகவும் நீண்டநேர உழைப்பு வேண்டப்படும் ஒன்றாகவும் ஆக்குகின்றன.

ஆயினும், ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் வருமானம் உழைத்தல், தீர்மானம் மேற்கொள்ளல், குடும்பச் சொத்துகளைப் பராமரித்தல் போன்ற மரபுவழக்கற்ற வகிபாகங்களை ஏற்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதன் மூலம், ஒரு பெண்ணால் ஓரளவிற்கு பொருளாதார வலுவூட்டலை அனுபவிக்க முடியும். இருந்தபோதிலும் அத்தகைய அனுபவங்கள் பெரும்பாலும் சிறிது காலமே நீடித்திருப்பதோடு, ஆயுத முரண்பாடு நிறுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, உள்நாட்டு யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டமை காரணமாக பிற இடங்களிலிருந்து திரும்பிவருகின்ற ஆண் குடும்பத் தலைவன், குடும்பத்தினுள் தனது மேலாதிக்கத்தை அங்கீகரிக்கச் செய்வதன் பொருட்டு, வேறுவழியின்றி வன்முறையில் ஈடுபடுதல்; ஆயுத முரண்பாட்டின் மூலம் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்த வருமானம் ஈடுவதற்கான வாய்ப்புகள், அது நிறுத்தப்பட்டமை காரணமாக இல்லாமல் போனமை; ஊனம், மரணம் என்பன வீட்டு வேலைகளின் சுமையை அதிகரித்தல் மற்றும் வருமானம் உழைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அற்றுப்போகின்றபோது, வேறு வழிகளில் வருமானம் உழைப்பதற்கு பெண்களை தூண்டுதல்; போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாக, பெண்கள் பொருளாதார விடயங்களில் அதிகாரம் செலுத்த முடியாத ஒரு நிலைக்கு மீண்டும் திரும்பக்கூடும். இவ்வாறாக, ஓர் ஆயுத முரண்பாடு பால்நிலை சார்ந்த மிகமுக்கியமான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் நிலைமாற்றத்தைக் கொண்டுவராதுவிட்டால், அந்த ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரான காலத்திலும் பெண்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய பொருளாதார அடிப்படையிலான எந்த வலுவூட்டலுமே நெடுங்காலம் நீடித்திருப்பதற்கான சாத்தியமில்லை.

அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற ஏனைய பல நாடுகளை விட, குறிப்பாக இப்பிராந்தியத்திலுள்ள நாடுகளை விட, இலங்கையில் அதிகளவான பால்நிலைச் சமத்துவம் காணப்படுவதாகத் தோன்றுகின்றது. 1931ல் சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டமை,

1947லிருந்து முன்பள்ளி (பாலர் பாடசாலை) தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரைக்கும் இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட்டு வருகின்றமை, சுகாதாரப்பராமரிப்பு வசதிகளை அனைவரும் பயன்படுத்துவதைச் சாத்தியப்படுத்தச் செய்வதற்குக் காரணமாக அமைந்த, 1951ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வைத்தியசாலைக் கட்டணங்களின் நீக்கம் முதலிய காரணிகள் யாவும் எழுத்தறிவு மட்டத்திலான பால்நிலைச் சமத்துவம், அதிகரித்தளவிலான ஆயுட்கால எதிர்பார்ப்பு வீதம், குறைந்தளவிலான மரண வீதம் என்பனவற்றிற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. இது தவிர, இலங்கையில் பெண் சிக் கொலை, கருக் கலைப்பு போன்ற வடிவிலான பால்நிலை தொடர்பான மிகமோசமான ஒருபக்கச் சார்புநிலைகள் காணப்படுவதற்கான சான்றுகள் இல்லை.

இருந்தபோதிலும், பெண்கள் ஊழியப்படையில் பங்குபற்றல் மற்றும் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு ஆகிய செயற்பாடுகளில் பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மை வெளிப்படையாகத் தெரியக்கூடியதாக உள்ளது. தமக்கு ஒத்த நிலையிலுள்ள ஆண்களைப் போல கல்வியில் சாதனைகள் புரிந்துள்ளபோதும், கடந்த ஒரு தசாப்த காலமாக பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்குபற்றல் அண்ணளவாக 35 சதவீதமளவில் தேக்கநிலையில் இருந்து வருகின்றது. ஒரு புறத்தில், குடும்பங்களினுள் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த தொழில் பிரிப்பு பெண்கள் முறைசார்ந்த தொழில்களை நாடுவதிலிருந்து அவர்களைப் பின்வாங்கச் செய்கின்றது. அதேவேளை மறு புறத்தில், பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சமான ஒரு பக்கச் சார்புநிலை காரணமாக ஒரேயளவான திறன்களுக்காக ஆண்களை விட பெண்களுக்குக் குறைந்தளவான வெகுமதியே வழங்கப்படுகின்றது. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலதிகமாக, உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமர், நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய பெண் ஜனாதிபதி போன்றோரை இந்நாடு தோற்வித்துள்ளபோதும், இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் பங்குபற்றல் மிகக் குறைவாக உள்ளதோடு, தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் மட்டங்களில் அவர்களின் பங்குபற்றல் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு இல்லை.

கோட்பாட்டு அடிப்படையில், இலங்கையின் பெரும்பாலான மரபுச் சட்டங்கள் பெண்களின் காணி உடைமைக்குப் பாரபட்சமானவையாக அமையவில்லையாயினும், நடைமுறையில் அவை பால்நிலை சார்ந்த மறைமுகமான ஒருபக்கச் சார்புநிலையை வெளிப்படுத்தக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச் சட்டத்தின் மரபுரிமைச் சட்ட இணைப்பானது பொதுப்படையாக இந்த நாட்டில் பெண் வாரிசுகளை விட ஆண் வாரிசுகளுக்குச் சார்பாக உள்ளது. அத்தோடு வடக்கில் உள்ள தமிழ்ப் பெண்கள் காணிகளை உடைமையாகக் கொண்டிருப்பதை தேசவழமைச் சட்டம் அனுமதிக்கின்ற அதேவேளை, அக்காணிகள் தொடர்பில் தமது அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களின் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்த இனத்துவ முரண்பாடு பெண்களின் காணி உடைமை தொடர்பில் சிக்கல்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆண்களிடம் பெருவாரியாக உள்ள 'குடும்பத் தலைமைத்துவத்திற்கான' உள்ளூர் சார்ந்த தனிமுறைப் பணியானது சொத்து உடைமையில் பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சநிலைக்கு வழிவகுத்துள்ளது.

இலங்கையின் முறைசார்ந்த கடன் சந்தையிலும் ஏனைய உற்பத்தித்திறன்மிக்க வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளிலும் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சார்பு பற்றிய பரிசோதனை அடிப்படையிலான சான்றுகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் உள்ளபோதும், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் நுண்பாக நிதியின் வகிபாகத்தைப் பற்றி ஆராய்கின்ற பல ஆய்வுகள் உள்ளன. நுண்பாக நிதித்திட்டங்களில் பங்குபற்றும் செயற்பாடானது கடன் நிதியை வருமானம் ஈட்டும் ஒரு தொழில்முயற்சியில் முதலிடுதல், மற்றும் உழைக்கின்ற வருமானத்தை எவ்வாறு செலவிடுதல் என்பன பற்றிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில் பெண்களுக்கு உள்ள சுதந்திரத்தின் மீது சாதகமான ஒரு தாக்கவிளைவைத் தோற்றுவித்துள்ளதை இவ்வாறான ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இலங்கையில் ஆயுதப் படையினருக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த 30 வருட ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில், ஒரு யுத்த தந்திரோபாயமாக பாலியல் வல்லுறவைப் பயன்படுத்தியமைக்கான சான்றுகள் இல்லை. ஆயினும், ஆயுத முரண்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த உயிரிழப்பு, ஊனம், இடப்பெயர்வு, சொத்து இழப்பு, ஆதனங்களினதும் சொத்துக்களினதும் பரவலான அழிவு, உட்கட்டுமான வசதிகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்கள் போன்றன யாவுமே பொருளாதார விடயங்களில் பெண்களின் அதிகாரமற்ற நிலைக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. ஏராளமான வாழ்வாதார மீட்சித் திட்டங்களில் பால்நிலை சார்ந்த ஓர் அணுகுமுறை இல்லாதிருத்தல், புனர்நிர்மாண மற்றும் நல்லிணக்கச் செயல்முறைகளைத் திட்டமிடுவதில் பெண்கள் பங்குபற்றாமை, சீர்ப்படுத்தல் தலையீட்டுத் திட்டங்களில் விதவைகள் மற்றும் பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்துதல் முதலியன யுத்தத்திற்குப் பின்னரான மீட்சிச் செயற்பாடுகளில் பால்நிலை சார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை மேலும் மோசமாக்குவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. ஆயினும், ஆயுத முரண்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த பிரதேசங்களில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு, அரசால் திணிக்கப்படுகின்ற ஏனைய சவால்களை விட பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகளின் தாக்கத்திற்குட்பட்ட, சமூகத்தால் திணிக்கப்படுகின்ற தடைகளே முட்டுக்கட்டைகளாக உள்ளதாகத் தோன்றுகின்றன.

1. அறிமுகம்	1
2. வலுவூட்டலை வரையறுத்தல்.....	2
3. பெண்களை ஏன் வலுவூட்ட வேண்டும்? பொருளாதார வலுவூட்டல் எதற்கு?.....	15
4. பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகள்	21
• பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள், பெண்களின் நேரப் பயன்பாடு, மற்றும் சம்பளமற்ற வேலை	22
• கல்வி	31
• பொருளாதார மற்றும் நிதி வளங்கள்	37
• ஆயுத முரண்பாடு.....	41
5. இலங்கைச் சூழமைவில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்.....	49
6. முடிவுரை	55
சான்றாதார நூல்கள்	57

1. அறிமுகம்

‘இந்த ஆகாயத்தில் பாதி பெண்களுக்கு உரித்துடையதாகும்’ என்னும் சீனப் பழமொழியானது உலகிற்கு பெண்கள் வழங்கக்கூடிய சமஅளவு பங்களிப்பு பற்றிய கருத்தியற் கோட்பாட்டைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆயினும், அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளைப் போன்று அனேகமான அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலும் காணப்படுகின்ற யதார்த்தநிலை யாதெனில், கல்வி, சுகாதார வசதிகள், ஊழியச் சந்தையிலுள்ள வாய்ப்புகள், சம்பளத்துடன்கூடிய மற்றும் சம்பளமற்ற வேலைகள் முதலிய, வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளிலும் பால்நிலை சார்ந்த வேற்றுமைகள் நிலவுகின்றன என்பதாகும். ஆகவே, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் பல்வேறு பாடத்துறைகளுடனும் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கருத்துருவாக உள்ளது என்பது எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்றாகும். இச்சொற்பதம் 1990களிலிருந்து மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது, ஆனால் ‘பெண்களின் அந்தஸ்து’ பற்றிய மிகவும் முந்திய ஆய்வுகள்கூட பெண்களின் வலுவூட்டல் தொடர்பான பல்வேறு அம்சங்களில் கவனம் செலுத்தின. பால்நிலை சார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்காக, கடந்த பல ஆண்டுகளாக அபிவிருத்தி நிறுவனங்களாலும் செயற்பாட்டாளர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கூட்டுமுயற்சிகள் ஓரளவுக்கு சிறந்த பலபலன்களைத் தந்துள்ளபோதும், ஐக்கிய நாடுகளின் 2015-2030 காலப் பகுதிக்கான நிலைத்திருக்கத்தக்க அபிவிருத்தி இலக்குகளில் ஐந்தாவது இலக்காக பால்நிலைச் சமத்துவத்தை உள்ளடக்குவதற்கு, பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சம் குறிப்பிடத்தக்களவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு காரணியாக இன்னும் உள்ளது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையானது குறிப்பாக பொருளாதார வலுவூட்டலில் கவனம் செலுத்துவதுடன், பெண்களின் வலுவூட்டல் பற்றிய, கைவசமுள்ள எழுத்தாக்கங்களின் பரந்த ஒரு தொகுதியை மதிப்பீடு செய்கின்றது. முதலாவது பகுதி வலுவூட்டலின் ஆக்கக்கூறுகள் தொடர்பான பல நய நுட்ப வேறுபாடுகளை கூர்ந்தாராய்ந்து, வலுவூட்டலின் வரைவிலக்கணத்தில் கவனம் செலுத்துகின்றது. இரண்டாவது பகுதியானது பெண்களை வலுவூட்டுவதன் முக்கியத்துவம், மற்றும் பெண்களின் ஒட்டுமொத்த வலுவூட்டலுக்கு பொருளாதார வலுவூட்டல் ஏன், எவ்வாறு மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதாக இருக்க முடியும் என்பனவற்றை ஆராய்கின்றது. மூன்றாவது பகுதி பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள், பெண்களின் நேரப் பயன்பாடு, சம்பளத்துடன்கூடிய மற்றும் சம்பளமற்ற வேலை, கல்வி, பொருளாதார மற்றும் நிதி வளங்கள், ஆயுத முரண்பாடு ஆகியனவற்றில் குறிப்பாகக் கவனம் செலுத்தி, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை ஊக்குவிக்கின்ற அல்லது பின்னடையச் செய்கின்ற வெவ்வேறுபட்ட காரணிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றது. இப்பகுதியைத் தொடர்ந்து, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுடன் தொடர்புடைய மிக முக்கியமான கருத்துகளை சுருக்கமாகத் தொகுத்து வழங்குகின்ற முடிவுரை முன்வைக்கப்படுகின்றது.

2. வலுவூட்டலை வரையறுத்தல்

‘வலுவூட்டல்’ என்னும் சொற்பதமானது அபிவிருத்தி தொடர்பான எழுத்தாக்கங்களில் அடிக்கடி தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றபோதும், அது உண்மையில் எதனைக் கருதுகின்றது என்பது பற்றிய, அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு வரைவிலக்கணம் இல்லை. ஒருவேளை, சமூக அபிவிருத்தியிலிருந்து பொருளியல் வரை பரந்த ஒரு தொகுதித் துறைகளில் இப்பதம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதனால், இச்சொல்லுக்கு திட்டவட்டமான ஒரு வரைவிலக்கணத்தைக் கூறுவது மேலும் சிக்கலாக உள்ளது. “வலுவூட்டல் போன்ற பிரபலமான ஒரு கருத்துரு நடைமுறையில் வெவ்வேறுபட்ட பல வரைவிலக்கணங்களைக் கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை” என டெல்காடோ [Delgado (2015)] குறிப்பிடுகின்றார். இதனால், வலுவூட்டலானது ‘வெவ்வேறுபட்டவர்களுக்கு வெவ்வேறுபட்ட பொருள்படும்’ ஒரு சொற்பதமாக ஆகியுள்ளது (Prah, 2013). இதன் விளைவாக, ஒருசிலர் இச்சொற்பதமானது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற குறிப்பிட்ட துறை அல்லது நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்குள் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வகையில், அதன் கருத்தை மிகவும் வரையறைக்கு உட்பட்ட அளவில் விளக்குகின்ற அதேவேளை, பெரும்பாலானோர் இச்சொற்பதத்தை வரையறை செய்வதிலிருந்து முற்றுமுழுதாக விலகியிருக்கின்றனர் (Page & Czuba, 1999). இது, வலுவூட்டலானது பெரும்பாலும் ‘புதுப்பாங்கானதும் பிரபலமானதுமான ஒரு வார்த்தையாக’ கருதப்படுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளது (Lord & Hutchison, 1993; Rowlands, 1997; Page & Czuba, 1999; Batliwala, 2007).

‘வலுவூட்டல் சற்று ஆபாசம் போன்றது; அதை வரையறுப்பதில் உங்களுக்குச் சிரமம் உண்டு, ஆனால் அதைப் பார்க்கின்றபோது, அதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்’ என [Novek (1992)] இன் நூலில் மேற்கொள்காட்டப்பட்டவாறு] றப்போர்ட் (Rapport) 1985ல் குறிப்பிட்டிருந்தார். அண்ணளவாக இரு தசாப்தங்களின் பின்னர், வலுவூட்டலை, ஆக்கபூர்வமான ஒன்றாக, உள்ளுணர்வு சார்ந்த வகையில் புரிந்துகொள்ள முடியும் என இதே விதமாக ஸ்ரன்பேர்க் [Strandberg (2001)] குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மையில், வலுவூட்டலுக்கான அடிப்படை வரைவிலக்கணம் தொடர்பில் ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்காக, வெவ்வேறுபட்ட சமூக விஞ்ஞானங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் ‘இச்சொற்பதத்தையே பிரச்சினைக்குரிய ஒரு கருத்துருவாக ஆக்கியுள்ளன’ (8ம் பக்கம்) என நொவக் [Novek (1992)] வாதிடுகின்றார். இவ்வாறே, (1986 Whitmore, 1988, 4ம் பக்கம்) இன் நூலில் மேற்கொள்காட்டப்பட்டவாறு], வலுவூட்டல் பற்றி ஒரு தொகுதி சிந்தனையாளர்கள் விவாதித்துள்ளமையால், வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்துரு தெளிவாக வரையறைசெய்யப்படவில்லை என கொசர்ன் (Cochran) சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

வலுவூட்டலானது ‘அரைகுறையாக கருத்துருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதோடு சரிநுட்பமாக வரையறுக்கப்படவில்லை’ (பக்கம் 572), அத்துடன் வலுவூட்டல் என்றால் என்ன என்பது தொடர்பிலான இத்தெளிவிண்மையானது கரிசனைக்குரிய ஒன்றாகவுள்ளது ஏனெனில், அது மிகுதியாக வழக்கிலுள்ள ஒரு சொற்பதமாக இருப்பதுடன், நடைமுறையில் அதைத் தவிர்ப்பது கடினமானதும் ஆகும் என பேகின் மற்றும் ஷிமர்மன் [Perkins and Zimmerman (1995)] ஆகியோரும் குறிப்பிடுகின்றனர். அப்போதைய எழுத்தாக்கங்கள் சிலவற்றில் வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்துருவானது ‘விளக்கப்பட்டதை அல்லது வரையறுக்கப்பட்டதை விட, பெரும்பாலும் கருதப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது’ என பேஜ் மற்றும் கியூபா [Page and Czuba (1999)] ஆகியோர் விளக்குகின்றனர். இது ஏனெனில், ரப்போர்ட் [Rappaport (1984)] குறிப்பிட்டவாறு, வலுவூட்டல் அற்றநிலையாகக் கருதப்படுகின்ற அதிகாரமற்ற நிலை, ஆதரவற்ற நிலை, வெறுமை, அந்நியமாதல் போன்ற சூழ்நிலைகளில் அதை வரையறுப்பது எளிதாகும், ஆனால் வலுவூட்டல் நிலை நடைமுறையில் உள்ளபோது, வெவ்வேறுபட்ட தனியாட்கள் தொடர்பிலும் பல்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகள் தொடர்பிலும் அது வெவ்வேறுபட்ட வடிவங்களைப் பெறக்கூடும் என்பதால், அதை அவ்வாறு எளிதாக வரையறுக்க முடியாது என்பதாகும். இதுதவிர, வலுவூட்டலுக்கு மிகப் பொருத்தமான ஒரு வரைவிலக்கணத்தை உருவாக்குதலானது, அதை அடைவதற்கான முயற்சிகளை நடைமுறையில் வக்கணை வாசகத்தை அல்லது கட்டளை விதியமைப்பு போன்றவற்றைத் தோற்றுவிக்கின்ற செயற்பாடுகளாக ஆக்கக்கூடும். ஆதலால் அது வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்துருவுக்கே நேர்மாறானதாக அமையும் ஷிமர்மன் (Zimmerman, 1990). ஆயினும், இச்சொற்பதத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அதை விளக்குவதற்கும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற முயற்சிகளை இது தடுத்துவிடவில்லை. உண்மையில், வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்துரு தொடர்பான வரைவிலக்கணங்கள் ‘பெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ளன’ பேகின் மற்றும் ஷிமர்மன் (Perkins & Zimmerman, 1995), அத்துடன் பல்துறை சார்ந்த இச்சொற்பதத்தின் பிரபலத்தைக் கவனத்தில் கொள்கையில், அது வியப்பற்ற வகையில் அவ்வாறே அதிகளவில் உள்ளன டெல்காடோ (Delgado, 2015).

வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்துருவாக்கத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் யாதெனில், ஒன்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மேலாண்மைத்திறம் (அதிகாரம்) தொடர்பான கருத்தாகும் (Kabeer, 1999b; Eyben, Kabeer, & Cornwall, 2008; Sardenberg, 2008). அத்துடன், இக்கருத்தேனும் தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை (Pratto, 2016). ‘அதிகாரத்தை வரையறுப்பதற்கு அல்லது அதன் பொருள் தொடர்பாக ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு அல்லது தெளிவான ஒரு முறையில் அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு’ பதிலாக, அதிகாரம் பற்றிய வரைவிலக்கணமானது பெரும்பாலும் இன்னதாக இருக்குமெனக் கருதப்பட்டே வந்ததென கவனரா Gaventa (2003) கூறுகின்றார் (12ம் பக்கம்). வலுவூட்டலின் வரைவிலக்கணம் தொடர்பில் கிட்டத்தட்ட இதையொத்த ஒரு கருத்து முன்னரும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

உண்மையில், 'வலுவூட்டல்' என்னும் சொற்பதம் தொடர்பான குறைபாடுகள் அதிகாரம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையிலிருந்து தோற்றம் பெறுகின்றன (Rowlands, 1997). அதிகாரம் தொடர்பான பெரும்பாலான கோட்பாட்டுத் தொகுதிகள், இந்த அதிகாரமானது ஒரு சமூகத்தில் எவ்வாறு பகிரப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்கவில்லை அல்லது அடக்குமுறை நிலவுகின்ற கூறுகளான பால்நிலை, இனம், அல்லது ஏனைய அம்சங்கள் போன்றனவற்றின் அதிகார இயல்புகளைக் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என ரோலன்ட்ஸ் (Rowlands) விளக்கிக் கூறியுள்ளார். இது தவிர, அதிகாரம் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் அதிகாரம்மிக்க குழுக்களின் அமைப்புகள் மீது சிறப்புக்கவனம் செலுத்துகின்ற அதேவேளை, அதிகாரம் குறைந்த குழுக்களின் கருத்துகளை அலட்சியப்படுத்துகின்றன (Pratto, 2016).

மரபார்ந்த அடிப்படையில், அதிகாரமானது ஆதிக்கம் செலுத்துதலுடன் அல்லது ஒருவர் மீதான அல்லது ஒன்றன் மீதான 'மேலாதிக்க நிலையுடன்' தொடர்புபட்டுள்ளது. கிறீஸ்பேர்க் இன் நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டவாறு, ஒருவர் மற்றவர் மீது அதிகாரம் செலுத்தக்கூடிய மூன்று வழிமுறைகளான கட்டாயப்படுத்தல், தூண்டுதல் அல்லது பிரசாரம் ஆகியவற்றை ரசல் (Russel) எடுத்துக் காட்டுகின்றார் (1938, cited in Kreisberg, 1992, p. 40). இங்கே, எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள் கட்டுப்பாடு அல்லது சூழ்ச்சித்திறத்துடன் கையாளுதல் மூலம் அடையப்படுகின்றன. அதிகாரம் பற்றிய இந்த விளக்கமானது வலுவூட்டல் தொடர்பான எழுத்தாக்கங்களில் கண்டனத்திற்குள்ளாகியுள்ள அதேவேளை (Rowlands, 1997; Kabeer, 2005), ஏனையோரின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும், அதிகாரத்தை தெரிவுகள் மற்றும் தீர்மானங்கள் தொடர்பில் செயற்படுவதற்கான 'மேலாண்மைத்திறமாக' விளக்குகின்றபோது, வலுவூட்டலாக உள்ளணர்வின் மூலம் உணரப்பட்டவற்றை அது மறைபொருள் தோன்றக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறே, மேலாதிக்கத்தன்மை வாய்ந்த அதிகாரத்தைப்போல், தவிர்க்க முடியாத வகையில் சமத்துவமற்ற சமூக உறவுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ள போதும், நிலைமாற்ற அதிகாரமானது தன்னலப் பற்றற்ற, மற்றும் அபிவிருத்தியின் மூலம் சமூகரீதியான சமத்துவமின்மையைக் குறைப்பதைக் கவனத்தில் கொள்கின்ற செயற்பாட்டாளர்களின் தனிப்பண்பாக அமைந்துள்ளது (Pratto, 2016). அதிகாரம் விபரிக்கப்படுகின்ற முறையானது, வலுவூட்டல் எவ்வாறு வரையறுக்கப்படுகின்றது என்பது தொடர்பில், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது (Luttrell, 2007).

அதிகாரத்தை, அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலுக்கும் (செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் செயல்முறைகள்) கட்டமைப்புக்கும் (சமூகக் கட்டளை நியதிகளும் நம்பிக்கைகளும்) இடையிலான ஒரு பரஸ்பர ஊடாட்டமாகக் கருத முடியும் என்பதோடு, வலுவூட்டலை இரு பரிமாணங்களிலும் மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்ற ஒரு செயல்முறையாகக் கருத முடியும் (Pettit, 2012). ஆயினும், அதிகாரமானது எப்போதும் கண்ணுக்குப் புலப்படத்தக்கதாக அல்லது எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக

இருப்பதில்லை என்பதுடன், அதிகாரப் பகுப்பாய்விற்கான விதிகளின் தொகுதியில் (Power Cube) வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளவாறு, மறைவானதாக அல்லது கட்புலனாகாததாகக் கூட இருக்க முடியும். அதிகாரப் பகுப்பாய்விற்கான விதிகளின் தொகுதி என்பது யாதெனில், ஊடாட்டத்திற்கான சுதந்திரத்தின் முப்பரிமாண கூறுகள் (முட்பட்ட, ஏற்கும் மனப்பாங்குடைய, உரிமை கொண்டாடப்படும்), மட்டங்கள் (உள்ளூர், தேசிய, சர்வதேச), வடிவங்கள் (புலப்படத்தக்க, மறைவாகவுள்ள, கட்புலனாகாத) ஆகியனவற்றைப் பயன்படுத்தி அதிகாரத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்ற ஒரு விளக்கக் கோட்பாட்டு வகையாகும் (Gaventa, 2003; Gaventa, 2005).

முறை சார்ந்த அதிகாரமானது பெரும்பாலும் புலப்படத்தக்கதாக இருப்பதுடன் அது எளிதில் அடையாளம் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க கட்டமைப்புகளினுள் காணப்படுகின்ற அதேவேளை, முறைசாரா அதிகாரம் வழக்கமாக சமூகக் கட்டளை நியதிகளினுள்ளும் எமது வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான கூறுகளாகவுள்ள நடைமுறைகளினுள்ளும் மறைந்துள்ளது அல்லது கட்புலனாகாத ஒன்றாக உள்ளது. கவனரா [Gaventa (2006)] என்பவர் கட்புலனாகாத அதிகாரத்தை, 'அதிகாரமின்மையை சர்வதேசமயப்படுத்துவதன் மூலம் அல்லது அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், விழுமியங்கள், நடத்தை வடிவங்கள் என்பனவற்றில் செல்வாக்குச் செலுத்துதல் மூலம், முரண்பாடு அதிகளவிற்கு கட்புலனாகாததாகக் காணப்படுகின்ற ஒன்றாக' (பக்கம் 29) விளக்குகின்றார். ஆகவே, அதிகாரக் கட்டமைப்புகள் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்காக சமூகக் கட்டளை நியதிகளிலும் நடைமுறைகளிலும் மறைந்துள்ள கட்புலனாகாத அதிகாரத்துடன் தொடர்புறுவதை விட, புலப்படத்தக்க அதிகாரத்தை கொண்டிருப்போருடன் தொடர்புறுதல் உண்மையில் இலகுவானதாக இருக்கக்கூடும் (Pantazidou, 2012). இதன் விளைவாக, முறைசாரா அதிகாரமானது பெரும்பாலும் இயல்பானதாக அல்லது சாதாரணமாகக் காணப்படுவதனால், அதற்கு ஒருவர் அடிப்பணியக் கூடும் (Pettit, 2012). ஆதலால், வலுவூட்டல் பயன் நிறைவுடையதாக இருக்க வேண்டுமாயின், வெறுமனே முறை சார்ந்த மற்றும் அதிகாரத்தின் புலப்படத்தக்க வடிவங்களில் மாத்திரமன்றி, அதிகாரத்தின் வெளிப்படையாகத் தெரியாத வடிவங்களிலும் கூட மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அதாவது, மரபார்ந்த ஆணாதிக்கப் பால்நிலை உறவுகளை மாற்றுவதைப்போல, வளங்களைப் பயன்படுத்தவதற்கும் அவற்றைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்குமான அதிகளவு வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவித்தலும் வலுவூட்டலின் சம அளவில் முக்கியத்துவமுடைய கூறுகளாகும். ஆகவே, அதிகாரம் பற்றிய பரந்த ஒரு தொகுதி கருத்துருவாக்கங்களிலிருந்து வலுவூட்டலுக்கான வரைவிலக்கணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது இன்றியமையாததாகும் (அதே நூலில்).

அதிகாரம் பற்றிய கருத்துருவானது, ஓர் அவலச் சூழ்நிலையாக, மிகவும் பழைமையானதாக உள்ளது (Read, 2012), அத்துடன் ஒருவரின் இழப்பில் மற்றவர் ஆதாயம் அடைகின்ற ஒரு சூழ்நிலையாகவுள்ள, வரம்புக்குட்பட்ட தேவை நிரப்பீடு என்னும் ஊகத்தின் அடிப்படையிலும் அதிகாரம் தொடர்பில் குறி கூறப்படுகின்றது. ஒரு குடும்பச் சூழ்நிலையினுள், பெண்ணின் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் அதிகரிக்குமாயின், அங்கே ஆணின்

தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் அதிகாரத்தைக் குறைப்பதன் மூலமே அது சாத்தியமாகின்றது என்பது அதன் அர்த்தமாகும். அதாவது, ஒரு தரப்பினர் மேம்பட்ட நிலையிலும் மறுதரப்பினர் மோசமான நிலையிலும் இருப்பதற்கு வலுவூட்டல் வழிவகுக்கின்றது. அதிகாரமானது ஓர் அவலச் சூழ்நிலைத் தர்க்கத்திலிருந்து விலகிச்செல்வதுடன், அதற்குப் பதிலாக அது ஒரு சுற்றுமுக உறுதிச்சான்றாக அமைகின்றபோது, அதிகாரத்தின் நிலைகள், அதாவது யாரிடம் அதிகாரம் உண்டு என்பது, மேலும் பயனுடைய ஒரு விவாதமாக மாறுகின்றன என Pantazidou (2012) குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது, யாராயினும் ஒருவருக்கு உள்ள அதிகாரத்தின் அளவானது ஒவ்வொரு சூழ்நிலையையும் பின்னணியையும் சார்ந்துள்ளது. ஒரு சூழலில் மேலாதிக்க நிலையில் உள்ள ஒருவர், மற்றொரு சூழலில் குறைந்தளவான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். இவ்வாறாக அதிகாரமானது அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் ஓர் அவலச் சூழ்நிலையாகக் கருதப்ப்படுகின்ற போதும், அது அனைவரும் நன்மையடைவதற்கான வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற ஆக்கபூர்வமான ஒரு சூழ்நிலையாகக்கூட இருக்கமுடியும் (Singh, 2007). இயல்பில் இவ்வாறாக பயன் நிறைவுடையதாகவுள்ள ஆக்கபூர்வமான இச்சூழ்நிலையானது தவிர்க்கமுடியாத வகையில் மற்றொருவர்களிடம் உள்ள அதிகாரத்தைக் குறைக்காது, ஒருவர் பேரளவான அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான சாத்தியப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அவலச் சூழ்நிலையுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இது வலுவூட்டலை அதிகளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒன்றாகவும் நடைமுறைச் சாத்தியமுடைய ஒன்றாகவும் ஆக்குகின்றது (Craig & Mayo, 1995). சமுதாயத்திற்கு உள்ள ஒட்டுமொத்த அதிகாரம் நிலையானதாக அன்றி மாறுபடத்தக்கதாக இருக்குமாயின், அதிகாரம் மிக்கவர்களின் அதிகாரத்தைக் கணிசமானளவு குறைக்காது, சமுதாயத்திற்கு உள்ள அதிகாரத்தை முழுமையாக அதிகரிக்கச்செய்தல் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும் (அதே நூலில்).

‘வலுவூட்டல்’ என்னும் சொற்பதமானது முறைசார்ந்த வகையில் சமூக சேவைகள் நடைமுறைகளிலும் *Black Empowerment: Social Work in Oppressed Communities* என்னும் தலைப்பில் 1976ல் வெளியிடப்பட்ட, பாபரா பிராயன்ட் சொலமன் (Barbara Bryant Solomon) என்பவரின் நூலிலும் நுழைந்தது (F. J. Turner, 2011; Calvès, 2009; Hardina, Middleton, Montana, & Simpson, 2006), அத்துடன் வலுவூட்டல் எதைக் கருதுகின்றது என்பதற்கான முதலாவது நுண்ணோக்குகளில் ஒன்றைக்கூட அவ்வெளியீடு வழங்கியிருந்தது. வலுவூட்டலை, ‘தமது வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் இகழ்நிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சமூக வகையினத்திற்கு உரித்தானவர்களாக இருந்துவருகின்ற நபர்களுக்கு, ஆட்களுக்கிடையிலான தொடர்பு விளைவுச் செயற்பாடுகள் மற்றும் முக்கியமான சமூக வகிபாகங்களின் செயலாற்றுகை என்பனவற்றில் திறன்களை விருத்திசெய்வதற்கும் அவற்றை அதிகரிப்பதற்கும் துணைபுரியக்கூடிய ஒரு செயல்முறையாக’ Solomon (1976) வரையறைசெய்துள்ளார் (Hardina et al., 2006, p. 8 இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டவாறு). வலுவூட்டல் பற்றிய கருத்துரு தொடர்பில் சொலமனால் முன்வைக்கப்பட்ட மற்றுமொரு விளக்கம் யாதெனில், ‘இகழ்நிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஒரு குழுவில் நபர்களுக்கு உள்ள அங்கத்துவத்தின்

அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகின்ற எதிர்மறையான முக்கியத்துவங்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு வந்துள்ள, அதிகாரமின்மையைக் குறைப்பதை நோக்கமாகக்கொண்ட, தனது வாடிக்கையாளருடனான ஒரு தொகுதிச் செயற்பாடுகளில் ஒரு சமூக சேவகன் சம்பந்தப்படுகின்ற ஒரு செயல்முறை' என்பதாகும் (p. 19, as cited in Delgado, 2015, p. 80 இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டவாறு).

வலுவூட்டல் தொடர்பிலான இந்த இரண்டாவது விளக்கத்தின் மூலம், அதுவும் குறிப்பாக இனத்துவம் சார்ந்த அணுகுமுறையைக் கவனத்தில்கொள்கையில், அதிகாரத்தை ஓர் அவலச் சூழ்நிலையாக சித்தரிக்கும் விளக்கத்தைச் சார்ந்தவையாக வலுவூட்டல் பற்றிய தொடக்கநிலை வரைவிலக்கணங்கள் உள்ளன என்னும் அபிப்பிராயத்தை ஒருவர் கொள்ளக்கூடும். கறுப்பின மக்கள் மீது ஆதிக்கம்செலுத்துபவர்களின் (வெள்ளையினத்தவர் எனக்கொள்க) அதிகாரத்தைக் குறைப்பதன் மூலம், புறக்கணிக்கப்பட்ட மற்றும் இகழ்நிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட இனத்துவக் குழுக்களின் (கறுப்பின மக்கள் எனக்கொள்க) வலுவூட்டலை எய்த முடியுமெனக் கருதப்படுகின்றது. 1980களில், சொலமனின் எழுத்தாக்கங்களைத் தொடர்ந்து, பெண்கள், மாற்றுத் திறனாளிகள், ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள், வறியோர் போன்ற சமூகத்தில் அடக்கியொடுக்கப்பட்டவர்கள் 'தமது உரிமைகளை வரையறுத்து, ஒன்றிணைந்து அவ்வுரிமைகளைக் கோருவதை' சாத்தியப்படச் செய்வதன் பொருட்டு, வலுவூட்டல் என்னும் சொற்பதமானது சமூக நிலைமாற்றச் செயல்முறையுடன் இணைத்து பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது (Luttrell, Quiroz, Scrutton, & Bird, 2009).

Berger and Neuhaus ஆகியோர் 'வலுவூட்டலின்' பொருள் தொடர்பில் ஆரம்பத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திய ஏனைய இரு எழுத்தாளர்களாவர். இவர்கள் 1977ல் தனிநபர்களுக்கும் அரசாங்கம் மற்றும் வர்த்தகக் கம்பனிகள் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் இடையில் காணப்பட்ட இடைவெளிகளை நிரப்புவதன் பொருட்டு, இடையீட்டுக் கட்டமைப்புகள் பற்றிய ஒரு கோட்பாட்டை முன்மொழிந்தனர். தனிநபர்களைப் பொறுத்தவரை இந்த நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் அந்நியப்பட்டவையாக இருந்தன. ஆகவே, அதிகாரமற்ற தனிநபர்களை, அவர்கள் வாழ்கின்ற பாரிய குடிசார் (சிவில்) சமூகத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதன் மூலம், வலுவூட்டலின் ஒரு வாகனமாகச் செயற்படுவதே இலாப நோக்கமற்ற நிறுவனங்களுடன் இடையீட்டை (பிணக்குத்தீர்வை) ஏற்படுத்தும் வகையிலான வகிபாகத்தின் குறிக்கோளாகும் என்பதுடன், இதனால் அவர்களிடம் ஓர் உடைமை உணர்வு தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது (LeRoux & Feeney, 2014; B. S. Turner, 1993).

'வலுவூட்டல்' என்னும் சொற்பதத்தின் தொடக்கநிலைப் பயன்பாடானது சமூக இயக்கங்களிலிருந்து தோற்றம்பெற்றபோதும், அது பின்னர் கல்வித்துறைசார்ந்த பெரும் எண்ணிக்கையிலான பாடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இது தொடர்பில் மிக ஆரம்பத்தில் கோட்பாடு அடிப்படையிலான கருத்துருவை விருத்திசெய்தவர்களில் சமூக உளவியலாளரான Julian Rappaport என்பவர் முதன்மையானவராவார். இவர் 'By

empowerment I mean that our aim should be to enhance the possibilities for people to control their own lives' என்னும் தலைப்பில் தனது கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார் (1981, p. 15). பொருளில் சற்று மாறுபாடு காணப்பட்டபோதும், வலுவூட்டல் பற்றிய இந்த வரைவிலக்கணமும் இதற்குப் பிந்திய வரைவிலக்கணங்களும் இச்சொற்பதத்தின் முன்னைய கருத்துகள் தொடர்பிலான மிக முக்கியமான சித்தாந்தக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன.

இருந்தபோதிலும் அபிவிருத்தி தொடர்பான ஆழமான கருத்தாற்றத விவாதங்களில், வலுவூட்டல் பற்றிய கோட்பாடு அடிப்படையிலான கருத்துருவாக்கத்தில் பிரேசிலைச் சேர்ந்த கல்வியியலாளரான Paulo Freire என்பவரின் பிரசித்திபெற்ற கல்விக் கோட்பாடு மற்றும் பெண்ணிய இயக்கங்கள் ஆகியன பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்தின (Luttrell et al., 2009). பிரசித்திபெற்ற இக்கல்வி முறையானது, வரலாற்றுரீதியாக வலுவூட்டலற்றவர்களாக/ அதிகாரமற்றவர்களாக இருந்த மக்கள், சமூகரீதியான சமத்துவமின்மையை இல்லாமல் செய்வதற்காக, அறிவாற்றலைப் பெற்று அதை விரிவுபடுத்தக் கூடிய ஒரு சூழலைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம், மேலும் நியாயத்தன்மையுடைய சமூக, அரசியல், மற்றும் பொருளாதார உறவுகளைத் தோற்றுவிப்பதற்கான வழிவகைகளை கவனத்தில் கொள்கின்றது. இக்கல்வி முறையானது, Freire இன் வாழ்நாளிலும் அதற்குப் பின்னரும், வளர்ந்தோர் கல்வி, சுகாதாரக் கல்வி, விழிப்புணர்வை அதிகரிப்பதற்கான வழிவகை முதலியனவற்றில் செல்வாக்குச் செலுத்துதல், மற்றும் மக்களின் உரிமைகளை மீள்பெறுவதற்காக அவர்களை அணிதிரட்டுதல் போன்ற செயற்பாடுகளில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான புரட்சிகர இயக்கங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டு இருந்துள்ளது (Wiggins, 2011).

மறுபுறத்தில், 1980களில் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் காணப்பட்ட, அபிவிருத்தியில் பெண்கள் (WID) என்னும் அணுகுமுறையிலிருந்து, பால்நிலையும் அபிவிருத்தியும் (GAD) என்னும் அணுகுமுறையை நோக்கிய, கோட்பாட்டுரீதியான ஒரு மாற்றத்திற்கு அபிவிருத்தியில் பால்நிலை தொடர்பான உறவுகளின் வகிபாகம் பற்றிய அதிகரித்தளவிலான விழிப்புணர்வு வழிவகுத்தது. பால்நிலையும் அபிவிருத்தியும் என்னும் அணுகுமுறையானது சமூகப் பெண்ணியத்திலிருந்து வளர்ச்சியடைந்ததோடு, அடிநிலை நிறுவனங்களினதும் மூன்றாம் உலக பெண்ணியவாதிகளினதும் அனுபவங்கள் மற்றும் எழுத்தாக்கங்கள் என்பன அதற்கு எழுச்சியூட்டின. பெண்களின் மதிப்பு நிலையில் (1) அவர்களின் இயலுலகு சார்ந்த (பணத்திற்கும் உடைமைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் போக்கு) நிலைமை மற்றும் சமூகத்தில் அவர்களுக்கு உள்ள இடம், (2) குடும்பம், சமூகம், மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆணாதிக்க அதிகாரத்தின் அளவு முதலியன செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என அது வாதிடுகின்றது (Luttrell et al., 2009; Tasli, 2007; Parpart & Barriteau, 2000). ஆகவே, அபிவிருத்தியில் பெண்கள் (WID) என்பதற்குப் பதிலாக, பால்நிலையானது ஒரு சமூக மூலமாதிரியாக பால்நிலையும் அபிவிருத்தியும் (GAD) என்னும் அணுகுமுறையின் கருத்து மையமாக உள்ளது. மேலும் அது, முன்னைய அணுகுமுறைகளில்

அபிவிருத்தித் தலையீடுகளின் செயல்பாடற்ற பயனாளிகளாக இருந்த, பெண்களின் வகிபாகத்தை சமூக மாற்றத்தில் முக்கியமான விளைவை ஏற்படுத்தும் வகையில் தலைகீழாக மாற்றியது (Tasli, 2007; Dagenais & Piché, 1994). இவ்வாறாக, வலுவூட்டலானது பால்நிலையும் அபிவிருத்தியும் என்னும் அணுகுமுறையின் இன்றியமையாத ஒரு கூறாக இருப்பதுடன், அது 'பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் மிக முக்கியமான ஒரு பாகமாகவும்' உள்ளது (Rowland-Serdar & Shea, 1991). இருந்தபோதிலும், வலுவூட்டலின் ஒவ்வொரு விளக்கத்திலும் இச்சொற்பதம் என்னவாகக் கருதப்படுகின்றது என்பதை விரித்துரைப்பதன் பொருட்டு, வலுவூட்டல் பற்றிய கலந்தாய்வானது 'பால்நிலைச் சமத்துவம்' தொடர்பிலான வெவ்வேறுபட்ட கோட்பாட்டு விளக்கங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளை இனங்காண வேண்டியுள்ளது.

பால்நிலை சார்ந்த வேறுபாடுகள் உயிரியலை அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல எனவும், ஆதலால் கல்வி, தொழில் வாய்ப்புகளில் பெண்ணும் ஆணும் சம உரிமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனவும் தாராளவாத பெண்ணியம் உரிமைக் கோரிக்கை வைக்கின்றது. ஆகவே, தாராளவாத பெண்ணியவாதிகளைப் பொறுத்தவரை, வலுவூட்டல் என்பது ஆண்களுக்கு நிகராக இருப்பதன் பொருட்டு, பெண்கள் மேலும் தனித்துவமான அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்வது பற்றியதாகும் என்பதுடன், சட்ட, அரசியல், மற்றும் அரசியல்யாப்பு மறுசீராக்கங்களே அத்தகைய வலுவூட்டலுக்கான வழிமுறையாகும் எனவும் கருதப்படுகின்றது (Lorber, 1997; Rowland-Serdar & Shea, 1991). அவர்கள், பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கான ஓர் ஊக்கியாக, அரசியலிலும் சமூக மாற்றத்திலும் குறைந்தளவே ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்தனர் (S. G. Turner & Maschi, 2015).

மறுபுறத்தில், மாக்ஸிஸ மற்றும் சோசலிச பெண்ணியவாதிகள் மனையாட்களை முதலாளித்துவக் கட்டமைப்பினுள் வைத்து நோக்குவதுடன் (மார்க்ஸினுடைய முதலாளித்துவ சமூகக் கட்டமைப்பு தொடர்பான பகுப்பாய்வில் மனையாட்கள் பற்றி புலப்படத்தக்க வகையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்), குடும்பமானது பெண் அடக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்குமான ஒரு மூலமாகும் என கண்டனமும் செய்கின்றனர் (Lorber, 1997). முதலாளித்துவம் காரணமாகவே குடும்பத்தில் காணப்படுகின்ற பால்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் பிரிவானது தனிநபர் சார்ந்த செயற்களத்திலிருந்து பொதுச் செயற்களத்திற்கு விரிவடைந்தது எனவும், அத்துடன் பால்நிலை அடிப்படையிலான தொழில் பிரிவுக்கு முதலாளித்துவம் மற்றும் ஆணாதிக்கம் ஆகியன இரண்டுமே காரணமாக உள்ளன எனவும் அவர்கள் தமது வாதத்திற்கான ஆதாரத்தை முன்வைக்கின்றனர் (Calasanti & Bailey, 1991).

மரபுரீதியான பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்கள் ஆணாதிக்கத்தின் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாகும் என்னும் வாதத்திற்கான ஆதாரத்தை தீவிரப் பெண்ணியவாதிகள்

முன்வைக்கின்றனர் (Liu & Dyer, 2014). ஒரு சமூகக் குழுவாகவுள்ள ஆண்களால் அடக்கியாளப்படக்கின்ற மற்றுமொரு சமூகக் குழுவே பெண்களாவர் எனவும், திருமணம், இனப்பெருக்கம், நிர்ப்பந்தமான பாலுறவு, குடும்ப வாழ்க்கை, பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் போன்ற, ஒரு பெண்ணின் தனிப்பட்ட மற்றும் பொது வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயற்களத்திலும் ஆண் மேலாதிக்கம் எவ்வாறு பிரயோகிக்கப்படுகின்றது என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனவும் அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். ஆதலால், தீவிரப் பெண்ணியவாதிகள், பெண்களின் வலுவூட்டலுக்காக சமூகக் கட்டமைப்பின் ஒட்டுமொத்த நிலைமாற்றம் மற்றும் ஆணாதிக்கச் செயல்முறைகளை இல்லாமற்செய்தல் என்பனவற்றிற்குக் கோரிக்கை விடுக்கின்றனர் (Rowland & Klein, 1996).

பல வழிமுறைகளில் வலுவூட்டலானது ஒரு முடிவான விளைவு என்பதை விட அது ஒரு 'செயல்முறை' ஆகும். வலுவூட்டல் என்பது 'மக்கள், நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தோர், மற்றும் சமூகங்கள் தமது வாழ்க்கை மீதான மேலாட்சியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழிமுறையாகவுள்ள ஒரு செயல்முறையாக' கருதப்படுகின்றது என Rapport (1984) குறிப்பிடுகின்றார் (p. 3). வலுவூட்டல் என்பது, தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்கான அதிகாரம், தகவல்களையும் வளங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு, தெரிவுகள், இன்னல நம்பிக்கை உணர்வு, தன்னம்பிக்கை, மற்றும் தன்முனைப்பு முதலியனவற்றைக் கொண்டிருத்தல் போன்ற பண்புகளுடன் கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சி என்பதை விட, ஒரு செயல்முறையாகும் என Chamberlin and Schene (1997) வாதிடுகின்றனர். வலுவூட்டலை, தமது வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மக்களுக்குத் துணைபுரியும் ஒரு பல் பரிமாணச் சமூகச் செயல்முறையாக Page and Czuba (1999) ஆகிய இருவரும் இனங்கண்டுள்ளனர். அதேபோல, Mayoux (2008) என்பவரும் வலுவூட்டலை, தற்போது சமூக, பொருளாதார ரீதியாக மோசமான நிலையிலுள்ளோர் சம உரிமை, வளங்கள், மற்றும் அதிகாரம் என்பனவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு செயல்முறையாக விளக்குகின்றார். சுருக்கமாகக் கூறின், வலுவூட்டலானது 'ஒரு மாற்றச் செயல்முறையை' தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாக ஆக்குகின்றது (Kabeer, 1999b). ஒருவர் வலுவூட்டம் பெறுவதற்கு, முதலில் அவர் அதிகாரமற்றவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை இது மறைமுகமாகத் தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே, தெரிவுகள், வாய்ப்புகள், மற்றும் தனிநபர் தொடர்பான நன்னிலை முதலியனவற்றில் எதிர்மறையான தாக்கவிளைவை ஏற்படுத்தக்கூடிய வலுவூட்டலற்றநிலை/அதிகாரமற்றநிலை மற்றும் அதிகார உறவுகள் என்பனவற்றிற்கான காரணங்களைப் புரிந்துகொள்வது மிக முக்கியமானதாகும் (Luttrell et al., 2009).

Kabeer (1999b, 2005) என்பவர் அதிகாரமின்மையை, தெரிவுகள் மறுக்கப்பட்ட ஒரு நிலையாகவும், வலுவூட்டலை, தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலை தனிநபர்களுக்கு வழங்குகின்ற ஒரு செயல்முறையாகவும் வரையறுத்துள்ளார். இவர் முதலாவது வரிசைத் தெரிவுகளுக்கும் (முக்கியமான வாழ்க்கைத் தெரிவுகள்) இரண்டாவது வரிசைத் தெரிவுகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை இனங்கண்டுள்ளார். மக்களின் வாழ்க்கையை

வரையறுக்கின்ற அளவெல்லைகளை (எந்த வாழ்வாதாரத்தில் ஈடுபடுதல், திருமணம் செய்வதா அல்லது இல்லையா, குடும்பமாக வாழ்வதா அல்லது இல்லையா போன்றன) உள்ளடக்கியவையே முதலாவது வரிசைத் தெரிவுகளாகும். அதேவேளை, இரண்டாவது வரிசைத் தெரிவுகள் என்பவை ஒட்டுமொத்தமாகவன்றி, நாளாந்த வாழ்க்கைத் தரத்தில் தாக்கவிளைவை ஏற்படுத்தவல்ல தெரிவுகளாகும். வலுவூட்டம் பெறுவதற்கு, முதலில் முதலாவது வரிசைத் தெரிவுகள் தொடர்பில் அதிகளவான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது. Alsop et al (2005) என்பவரும் ஏனையோரும் வலுவூட்டலை, பயன் நிறைவுடைய தெரிவுகளை மேற்கொள்ளுதலுடன், அல்லது மேலும் விபரமாகக் கூறின, விரும்பத்தக்க செயற்பாடுகள் மற்றும் விளைவுகளாக மாற்றமடையக்கூடிய தெரிவுகளை மேற்கொள்ளுதலுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றனர்.

Kabeer (1999a, 1999b) என்பவர் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலை மதிப்பிடுவதுடன் தொடர்புடைய மூன்று பரிமாணங்களை, அதாவது வளங்கள், அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் சாதனைகள் என்பனவற்றை இனங்கண்டுள்ளார். இங்கே வளங்கள் என்பவை, தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலுக்கு ஆதரவளிக்கின்ற பொருள், சமூக மற்றும் மனித வளங்களைக் குறிக்கின்றன. அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் என்பது ‘அகரீதியான அதிகாரமாகும்’ அல்லது வாழ்க்கையில் ஒருவருக்கு என்ன தேவை என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அக்குறிக்கோளை அடைவதற்காகச் செயற்படுவதற்குமான ஆற்றல், மற்றும் வளங்களைச் சாதனைகளாக மாற்றுகின்ற செயல்முறை என்பனவற்றுடன் தொடர்புடையதாகும். Sen (1985) என்பவர் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலை, ‘யாதாயினும் குறிக்கோள்களை அல்லது தான் முக்கியமானவை எனக் கருதுகின்ற விழுமியங்களை எய்தும் முயற்சியாக, செயற்படுவதற்கும் அவற்றை அடைவதற்கும் ஒருவருக்கு உள்ள சுதந்திரமாக’ விளக்குகின்றார் (p. 203). இவ்வாறாக, அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலானது ‘சமூக விஞ்ஞான எழுத்தாக்கங்களில் “தீர்மானம் மேற்கொள்ளலாக” வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது’ போதும், அது அவதானிக்கக்கூடிய செயற்பாடுகளை விடவும் மேம்பட்ட ஒன்றாகும் (Kabeer, 1999b). நோக்குகளில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்ற ‘அகரீதியான நிலைமாற்றம்’ அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலின் முக்கியமான ஒரு கூறாக உள்ளது. இது, தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான வல்லமை மாத்திரமன்றி, அத்தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான உரிமையும் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளுமாறு செய்கின்றது (Malhotra, Schuler, & Boender, 2005). ஆயினும், வலுவூட்டல் சூழலில், அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் என்பது வெறுமனே செயல்ஈடுபாட்டுடன் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதைப் பற்றியதாக அன்றி, நடைமுறையில் காணப்படுகின்ற அதிகார உறவுகளுக்குச் சவால்விடுக்கும் வழிமுறைகளில் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதாகும் (Kabeer, 2005).

வளங்களின் இடைவிளைவுகள் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் என்பன சாதனைகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன என்பதோடு, இச்சாதனைகள் ஊடாகவே வலுவூட்டல் அல்லது வலுவூட்டல் இன்மை வெளிக்காட்டப்படும். இங்கே, தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலில் காணப்படுகின்ற சமத்துவமின்மை மற்றும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தெரிவுகளில் உள்ள வேற்றுமைகள் என்பவற்றிற்கு இடையிலான வித்தியாசத்தை Kabeer (1999a) இனங்கண்டுள்ளார். இவற்றுள், வலுவூட்டல் தொடர்பில், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது மாத்திரமே கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றது. தனிநபர் ஒருவரால் மேற்கொள்ளக்கூடிய தெரிவுகள் மீது வரையறைகளை விதிக்கும் கட்டமைப்புரீதியான மட்டுப்பாடுகள், வெவ்வேறு மட்டங்களில் - அதாவது தனிநபர் மட்டத்தில் உடனடியாக நிகழ்பவை, நிறுவன மட்டத்தில் நடுத்தரகாலத்தில் நிகழ்பவை, மற்றும் வர்க்கம், சாதியம், மதம் முதலியவை தொடர்பிலான கட்டமைப்புரீதியான உறவு மட்டத்தில் உள்ளார்ந்த நிலையில் நிகழ்பவை - நிகழுகின்ற வலுவூட்டலுக்குக் காரணமாக அமையக்கூடும் (Kabeer, 2001).

வலுவூட்டலைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அளவிடுவதற்குமான உலக வங்கி விதிமுறைகள், அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலின் அறிகுறி என்னும் வகையில் ஒரு முன்தேவையை விட வளங்களை அதிகளவு கவனத்தில் கொள்கின்றன. வலுவூட்டல் தொடர்பில் வளங்களை எவ்வாறு பயன்நிறைவுடைய வகையில் பயன்படுத்த முடியும் என்பது அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் மற்றும் வலுவூட்டலைப் பாதிக்கின்ற புறக் காரணிகள் (opportunity structure) என்பனவற்றிற்கு இடையிலான எதிரெதிர் செயல்விளைவைச் சார்ந்திருக்கும். இது பின்வருவனவற்றால் அளவிடப்படுகின்ற, வலுவூட்டலின் வெவ்வேறுபட்ட அளவுகளுக்குக் காரணமாக அமையும்: (1) தெரிவு ஒன்றை மேற்கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமாயின், (2) அத்தெரிவை மேற்கொள்வதற்கு குறிப்பிட்ட வாய்ப்பு பயன்படுத்தப்படுகின்றதா அல்லது இல்லையா என்பது, (3) மேற்கொள்ளப்பட்ட தெரிவானது விரும்பத்தக்க விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றதா அல்லது இல்லையா என்பது, (Samman & Santos, 2009; Alsop et al., 2005). இவ்விதிமுறைகள் கபீரின் (Kabeer) கோட்பாட்டு விதிமுறைகளை அதிகளவு ஒத்ததாகவும் அதன் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதாகவும் உள்ளபோதும், கபீரின் கோட்பாட்டு மாதிரியை மூன்று கூறுகளாக பகுத்து ஆராய்வதன் மூலம், அவை அக்கோட்பாட்டு மாதிரியிலுள்ள மூன்றாவது கூறு (சாதனைகள்) பற்றி மேலும் விபரமாக எடுத்துரைக்கின்றன. இது, தனிநபர்கள் தமது தெரிவுகளை விரும்பத்தக்க விளைவுகளாக மாற்றுவதை நிறுவனச் சூழல் மட்டுப்படுத்துவதற்கான சாத்தியப்பாடு உண்டு என்பது தொடர்பில் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது (Samman & Santos, 2009).

இக்கோட்பாட்டு மாதிரிகள் பொதுப்படையாக சென்னின் (Sen) இயலாற்றல் அணுகுமுறையை வெளிக்காட்டுகின்றன. அது மனித வாழ்க்கையை 'செயல்புரிதல் மற்றும் வாழ்தல்' என்பதன் ஒரு தொகுதியாக, அதாவது தொழிற்படுதலாகவும், இயலாற்றலை தொழிற்படுதலின் வழிவந்த ஒரு கருத்தாகவும், ஆதலால் வெவ்வேறுபட்ட வாழ்க்கை

முறைகளுக்கு இடையில் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு நபருக்கு உள்ள சுதந்திரத்தின் வெளிக்காட்டலாகவும் நோக்குகின்றது (A. Sen, 2003, 1995). தொழிற்படுதலுக்கும் இயலாற்றல்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு, விளைவுக்கும் வாய்ப்புக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டிற்கு ஒப்பானதாகும் என Robeyns (2003) என்பவர் விளக்கியுள்ளார். வாய்ப்புக்கும் விளைவுக்கும் இடையிலான இடைவிளைவானது கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான இரு விதிமுறைகளிலும் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. இங்கே, அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் மூலம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வாய்ப்புகள் (வளங்களால் அல்லது வலுவூட்டலைப் பாதிக்கின்ற புறக் காரணிகளால் சாத்தியப்பட்டவை) வலுவூட்டலின் விளைவிற்கு அல்லது அதன் குறிப்பிட்ட படிநிலைக்கு வழிவகுக்கின்றன.

Nussbaum (2000) என்பவர் சென்னின் இயலாற்றல் அணுகுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, முக்கியமான மனித இயலாற்றல்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்துள்ளதோடு, அவற்றின் மீதான சிறப்புக் கவனமானது ஒரு சமூகக் குறிக்கோளாக, ‘மனித சமத்துவம் மீதான சிறப்புக் கவனத்துடன் மிக நெருக்கமாகத் தொடர்புபட்டுள்ளது’ என வாதிடுகின்றார் (பக்கம் 86). அதேவேளை, தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்புநிலை அனைத்து மானிடர்களுக்கும் திறந்துள்ளபோதும், முக்கியமான இந்த இயலாற்றல்களை சமத்துவமாக அடைவதில் பெண்கள் தோல்வியடைந்துள்ளனர் என இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பெண்களின் வலுவூட்டலை மட்டுப்படுத்துகின்ற எல்லை வரையறைகளை மனித உரிமை மீறலாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். வலுவூட்டல் பற்றிய ஏராளமான வரைவிலக்கணங்கள் ஒரு நபரின் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலை, அதாவது ஒரு சமூக விஞ்ஞான நோக்கில் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலை, வலுவூட்டலின் முதன்மையான கூறாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆகவே, உரிமைகள் பற்றிய கருத்துருவின் அறிமுகமே, ‘வலுவூட்டல் நிகழ்கின்ற மிகவும் அடிப்படையான வழிமுறையாக’ அமைந்துள்ளது (OHCHR, 2006, p. 4). உரிமைகள், கடமையைச் செய்வோர் தொடர்பில் சட்ட மற்றும் அறம் சார்ந்த கடப்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன, இவர்கள், தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணுகுமுறையிலிருந்து வேறுபட்டதாகவுள்ள மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் பொறுப்பானவர்களாவர், வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதன் பொருட்டு புறக்கணிப்பை வெற்றிகொள்வதில் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் சம்பந்தப்படாது, அன்பாதரவு மற்றும் பரிவுணர்ச்சி என்பனவற்றின் மூலம், தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணுகுமுறையில் கோட்பாட்டுரீதியாக வெற்றியடைய முடியும் (Jonsson, 2003; OHCHR, 2002, 2006). இவ்வாறாக வறுமை, துன்பம், அநியாயம் ஆகியன மக்களின் மனித உரிமை மீறலிலிருந்தே தோற்றம் பெறுகின்றன என்பதை ஐக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கான மனித உரிமைகள் அடிப்படையிலான அணுகுமுறை (United Nation’s Human Rights-based Approach-HRBA) அங்கீகரிக்கின்றது, இது உரிமைகளைப் பாதுகாத்து அவற்றை நிறைவுசெய்வது தொடர்பில்

கடமையைச் செய்வோரிடம் உள்ள குறைபாடாகும் என்பது இதன் உட்கருத்தாகும் (Pena, Maiques, & Castillo, 2008). வலுவூட்டலை அடைதலானது இரு பகுதிச் செயல்முறைகளாக உள்ளது, அதாவது ஒரு புறத்தில் பாதுகாப்பற்ற மற்றும் வலுவூட்டலற்ற/ அதிகாரமற்ற சமூகங்கள் தமது உரிமைகளைப் புரிந்துகொள்ளுதலும் அவை பற்றி கற்றிந்துகொள்ளுதலும், மறு புறத்தில் மக்களின் உரிமைகள் மீது தாக்கவிளைவைக் கொண்டுள்ள சட்ட மற்றும் நிருவாக ரீதியான நிறுவனங்களின் அதிகார எல்லையினுள் பொறுப்புக்கூறலைத் தோற்றுவித்தல் என்பது இதன் பொருளாகும்.

உலக வங்கியின் வலுவூட்டல் பற்றிய வரைவிலக்கணம் அதிகளவிற்கு வறியவர்களில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துவதாக உள்ளது. அது வலுவூட்டலை, 'வறியவர்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற பொறுப்புக்கூறத்தக்க நிறுவனங்களில் அவர்கள் பங்குபற்றுதல், மற்றும் செல்வாக்குச் செலுத்துதல், அவற்றுடன் பேரம்பேசுதல், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல், மற்றும் அந்நிறுவனங்களை உடைமையாகக் கொண்டிருத்தல் என்பனவற்றிற்காக, அவ்வறிய மக்களின் சொத்துகளையும் இயலாற்றலையும் விரிவுபடுத்துதலாக' விளக்குகின்றது (Narayan-Parker, 2002, p. 14). வலுவூட்டல் என்பது வெறுமனே அவர்களது வாழ்க்கை மீது பயன்நிறைவுடைய கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருத்தல் பற்றியதாக மாத்திரமன்றி, வலுவூட்டல் செயல்முறையை விரைவுபடுத்தும் மூலாதாரமான செயற்பாங்கை முன்னோக்கித் தள்ளுதல் பற்றியதுமாகும்.

3. பெண்களை ஏன் வலுவூட்ட வேண்டும்?, பொருளாதார வலுவூட்டல் எதற்கு?

வலுவூட்டல் இன்மையானது, ஒருவருக்கான தெரிவுகளை மேற்கொள்வதில் காணப்படுகின்ற ஆற்றலின்மையிலிருந்து தோற்றம்பெறுவதன் காரணமாக, அதிகாரமின்மையால் இடர்பாடுகளுக்கு உள்ளாகும் மக்களுக்கு வலுவூட்டல் இன்றியமையாததாக உள்ளது என்பதை முன்னைய கலந்துரையாடல் மூலம் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். வலுவூட்டலானது, நலிவுற்றோர் மற்றும் சமூகரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட குழுக்கள் என்பன மத்தியில், பெண்களுக்கு ஏன் மிகவும் பொருத்தமடையதாக உள்ளது என்பதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. இவற்றுள், வெளிப்படையான ஒரு மனித உரிமை மீறலாகவுள்ள, தெரிவு அடிப்படையில் பெண் கருவுயிரை இல்லாதொழிக்கின்ற, பிறப்பிற்கு முன்னரே ஆரம்பிக்கின்ற, பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சநிலை மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. இது எழுதப்பட்ட காலத்தில், காணாமல்போன பெண்களின் எண்ணிக்கை அண்ணளவாக 117 மில்லியனாகும் என ஐக்கிய நாடுகளின் சனத்தொகை நிதியம் [UNFPA (2012)] மதிப்பிட்டுள்ளதுடன், இவற்றுள் பெரும்பகுதியினர் சீனாவையும் இந்தியாவையும் சேர்ந்தவர்களாவர் எனவும் தெரிவிக்கின்றது.

பெண்களின் வலுவூட்டல் ஏன் முக்கியமானது என்பதற்கான மேலும் சில காரணங்களை Malhotra and Schuler (2005) ஆகியோர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். முதலாவதாக, பெண்கள் வெறுமனே வறியோர், ஊனமுற்றோர், இனத்துவ அடிப்படையிலான சிறுபான்மையினர் போன்ற வலுவூட்டப்படாத தனிநபர்களை உள்ளடக்கிய பல குழுக்களில் ஒன்றாக இல்லை. மிக நுட்பமாகக் கூறுவதானால், அவர்கள் அனைத்துக் குழுக்களையும் முழுநிறைவாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களாவர். இரண்டாவதாக, பெண்களின் வலுவூட்டல் இன்மையானது குடும்பம், மற்றும் குடும்பங்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு என்பனவற்றிலிருந்து தோற்றம்பெறுகின்றது, ஆனால் வலுவூட்டலற்ற/ அதிகாரமற்ற ஏனைய குழுக்களைப் பொறுத்தவரை அவ்வாறு நிகழ்வதில்லை. ஆகவே மூன்றாவதாக, வலுவூட்டலுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக நிறுவனரீதியான மாற்றம் தேவைப்படுகின்றபோதும், பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கு, விசேடமாக ஆணாதிக்க முறைக்கு ஆதரவு வழங்குகின்ற நிறுவனங்களில் முழுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவல்ல ஒரு மாற்றம் தேவைப்படுகின்றது.

இக்காரணிகள் யாவுமே பெண்களை வலுவூட்டுவதற்கு ஆதரவான மிகவும் பலமான வாத ஆதாரச் செய்தியை முன்வைக்கின்றன. ஆயினும், பெண்களின் வலுவூட்டல் தொடர்பான அணுகுமுறையானது வெவ்வேறுபட்ட இரு கூறுகளாகப் பிரிந்துள்ளது. பெண்ணியவாதிகள், வலுவூட்டல் ஓர் உள்ளார்ந்த பெறுமதியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாகப் பேசி வருகின்றனர் (Chopra & Müller, 2016; O'Neil, Domingo, & Valters, 2014; Malhotra et al., 2005). அதாவது, வலுவூட்டல் செயல்முறையானது பெண்களை, ஏனையோரின் குறிக்கோளுக்கு ஆதரவானவர்களான அன்றி, அவர்களுடைய சொந்த உரிமையின் இலக்காகக் கருத வேண்டும் (Nussbaum, 2000). எனினும், அபிவிருத்தி

முன்னெடுப்புகள், வலுவூட்டல் தொடர்பான உள்ளார்ந்த பெறுமதி, மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி, சுகாதாரசேவை, கல்வி, வறுமைக் குறைப்பு முதலியவற்றிற்கான அதன் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பு ஆகிய இரு காரணங்களுக்காகவும் வலுவூட்டலின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்கின்றன (Golla, Malhotra, Nanda, & Mehra, 2011; E. M. King & Mason, 2001). நடைமுறையில், வலுவூட்டலின் ஆக்கபூர்வமான ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளை பரந்த அபிவிருத்தி இலக்குக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் அங்கீகரித்தலானது, பால்நிலைச் சமத்துவமின்மையை கையாள்வதில், பால்நிலை சாரத துறை நிபுணர்களும் ஆர்வம்கொள்வதை அனுமதித்துள்ளது. இல்லாதுவிடில், இதில் பால்நிலை சார்ந்த பிரச்சினைகளுக்காகக் குரல்கொடுப்போர் மாத்திரம் ஈடுபடும் வகையில் இத்துறை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் (O'Neil et al., 2014).

அத்துடன், வலுவூட்டல் தொடர்பான உள்ளார்ந்த பெறுமதி அணுகுமுறையானது, பெண்களை இலக்காகக்கொண்ட வலுவூட்டல் முன்னெடுப்புகளை ஓர் அவலச் சூழ்நிலையாக, (இங்கே ஆண்கள் பெண்களுக்காக தமது அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது), வைத்து நோக்குவதை வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளது (Spencer, 2013; Sharp, Briggs, Yacoub, & Hamed, 2011). ஆயினும், பால்நிலைச் சமத்துவத்தை பொருளாதாரம் தொடர்பிலான அதன் ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளுடன் இணைத்து நோக்குகின்ற, கருவிக்கோட்பாட்டு (instrumentalism - குறிப்பிட்ட சில நடைமுறை நோக்கங்களுக்காக விஞ்ஞானம், சட்டம், கல்வி போன்ற செயற்பாடுகளை ஒரு கருவியாக அல்லது சாதனமாகக் கருதுகின்ற, தத்துவம் சார்ந்த ஓர் அணுகுமுறை) நோக்குநிலையிலிருந்து பார்க்கின்றபோது, வலுவூட்டல் ஓர் அவலச் சூழ்நிலையாக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதுடன், அது அபிவிருத்தி நிறுவனங்களுடன் மேலும் பரிச்சயமானதாக ஆகுகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடிகின்றது (Kabeer, 1999a; G. Sen, 1997).

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமானது, பால்நிலைச் சமத்துவத்தை அடைவதையும் அனைத்துப் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளை வலுவூட்டுவதையும், அதன் 2030ம் ஆண்டிற்கான நிலைத்திருக்கத்தக்க 17 அபிவிருத்தி இலக்குகளில் (SDGs), 5வது இலக்காக அடையாளப்படுத்திச் செயற்பட்டு வருகின்றது. பெண்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் எதிரான வன்முறையையும் பாரபட்சநிலையையும் முடிவிற்குக் கொண்டுவருதல்; தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் செயற்பாடுகளில் அவர்களது பங்குபற்றுதலை அதிகரித்தல்; பெண்கள், பொருளாதார மற்றும் ஏனைய வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளைப் பலப்படுத்துதல்; சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளையும் மற்றும் குடும்ப உறுப்பினர்கள் மத்தியில் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளலை ஊக்குவித்தலையும் அங்கீகரித்தல்; பால்நிலைச் சமத்துவத்திற்கான கொள்கைக் கூறுகளின் தொகுதியைப் பலப்படுத்தல் என்பன 2030ம் ஆண்டிற்குள் அடையக்கூடிய முக்கியமான உப குறிக்கோள்களில் சிலவாகும் (United Nations, 2015). இது தவிர, 'பால்நிலைச் சமத்துவத்தையும் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளின் வலுவூட்டலையும் அடைதலானது அனைத்து இலக்குகள் மற்றும் குறிக்கோள்கள்

முழுவதிலுமான முன்னேற்றத்திற்கு மிக முக்கியமான ஒரு பங்களிப்பைச் செய்யும்' (அதே நூல், 20வது பந்தி). இவ்வாறே உலக வங்கியானது, பால்நிலைச் சமத்துவத்தை ஊக்குவித்தல் மற்றும் பெண்களை வலுவூட்டல் போன்றனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ள மூன்றாவது ஆயிரமாம் ஆண்டு அபிவிருத்தி இலக்கை (MDG), வறுமையை முடிவிற்குக் கொண்டுவருவதற்கும் கூட்டுச் செல்வச்செழிப்பு நிலையை ஊக்குவிப்பதற்கும் இன்றியமையாதனவாக நோக்குகின்றது.

இவ்வாறு இருப்பதற்கான காரணம் யாதெனில், ஒரு புறத்தில், பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சநிலை பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் தடையாக உள்ளது; அதேநேரம் மறு புறத்தில், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான சமத்துவமின்மையைக் குறைப்பதில், பொருளாதார அபிவிருத்தியால் மிக முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தை ஆற்றமுடியும் என்பதாகும் (Duflo, 2012). இந்தியாவில் ஆண் தொழிலாளர்களின் விகிதத்துடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பெண் தொழிலாளர்களின் விகிதம் 10 சதவீதம் அளவில் அதிகரிக்கப்படுமாயின், அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP) 8 சதவீதம் அளவில் அதிகரிக்கும் என்பதை செயல்முறை அனுபவங்களின் அடிப்படையிலான சான்றாதாரங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அவ்வாறே, ஆபிரிக்காவில் விவசாய உள்ளீடுகளை பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு ஆண்களுக்கு எந்தளவிற்கு உள்ளதோ, அதேயளவு வாய்ப்பு பெண்களுக்கும் கிடைக்குமாயின், விவசாய வெளியீட்டை 20 சதவீதம் அளவில் அதிகரிக்க முடியும் (OECD, 2012). இவ்வாறாக, பெண்களின் வலுவூட்டலானது, 'விரைவுக்கமிக்க பொருளியல்' ('smart economics') என உலக வங்கியால் குறிப்பிடப்படுகின்ற பாரியளவிலான பால்நிலைச் சமத்துவத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது; அதன் பின்னர் இப்பொருளியலானது, உற்பத்தித்திறன் ஆதாயங்களுக்குத் துணைபுரிவதன் மூலம், பொருளாதாரச் செயல்திறனை மேம்படுத்துகின்றது; இதன் விளைவாக, அது சிறுவர் நலன்களுக்கான அதிகரித்தளவிலான செலவீனம், மக்களின் அதிகரித்தளவிலான பிரதிநிதித்துவமும் நிறுவனங்களினுள் அவர்களை சேர்த்துக்கொள்ளுதலும், கொள்கைகளும் அபிவிருத்தியும் போன்ற, அபிவிருத்தியின் ஏனைய விளைவுகளுக்கும் வழிவகுக்கின்றது (World Bank, 2011; Revenga & Shetty, 2012).

சில ஆய்வுகள் பெண்களின் வலுவூட்டலை, பால்நிலைச் சமத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தல், அனைவரையும் உள்ளடக்கிய பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுதல், மற்றும் இதன் மூலம் ஆயிரமாம் ஆண்டு அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைவதற்குத் தேவையான ஒரு முன்னிபந்தனையாக இருத்தல் என்பது வலுவூட்டலில் தனித்துவமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக இனங்கண்டுள்ளனர் (Sida, 2009b; DFID & UKAID, 2010; UNIDO, 2010; OECD, 2012). ஒரு பெண் பொருளாதார அடிப்படையில் சுதந்திரமாக உள்ளபோது, தனது சுய ஆரோக்கியத்தில் கவனம்செலுத்துவதற்கு மேலதிகமாக, சிறுவர்களின் ஆரோக்கியத்திலும் கல்வியிலும் முதலீடுவதற்கான சுதந்திரத்தையும் நிதியையும் அவள் பெற்றுக்கொள்வதை அது சாத்தியப்படச் செய்கின்றது; அவளுடைய

குடும்பத்தினுள் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சாய்வை வெற்றிகொள்ளச் செய்கின்றது; அவளது சமூகத்தின் அரசியல் வாழ்வில் அவள் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பைக் கூட வழங்குகின்றது (DFID & UKAID, 2010). இதுதவிர, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலானது, அவர்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான சக்திவாய்ந்த ஒரு வழிமுறையாகும் (Golla et al., 2011).

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு ஆதரவான மற்றுமொரு வாதம் யாதெனில், ஆண்களை விட பெண்கள் தமது உழைப்பில் பெரும் பகுதியை அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் செலவிடுவதை ஒரு வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதாகும் (OECD, 2012). சம்பாதிக்கும் பெண்கள், குடும்பத்திற்கு மேலதிக வருமானத்தைக் கொண்டுவருவது மாத்திரமன்றி, வருமானம் எவ்வாறு செலவிடப்பட வேண்டும் என்பது தொடர்பில் அதிகளவான சுதந்திரத்தையும் கொண்டுள்ளனர் என Christabell (2009) குறிப்பிடுகின்றார். நடைமுறையில், குழந்தைகள் தப்பிப்பிழைத்தல், போசாக்கு, கல்வி போன்ற விடயங்கள், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுடன் நேர்ப்படியாகத் தொடர்புபட்டுள்ளன என்பதை ஏராளமான ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன (Kennedy & Peters, 1992; Hoddinott & Haddad, 1995; Smith, Ramakrishnan, Ndiaye, Haddad, & Martorell, 2003; Christabell, 2009; Bold, Quisumbing, & Gillespie, 2013). இது, வலுவூட்டப்பட்டுள்ள (அதிகாரமுடைய) குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களில் ஏற்படக்கூடிய பெருவாரியான விளைவுகளுக்கு வழிவகுப்பதுடன், இதன் விளைவாக எதிர்காலத் தலைமுறைகளும் வலுவூட்டப்படுகின்றன (Aladesanmi, 2013). உண்மையில், பால்நிலைச் சமத்துவத்திற்கும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் இடையிலான நேர்ப்படியான தொடர்பைக் கவனத்தில் கொள்கையில், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் ஆகிய இரு சாராரினதும் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுமாயின், அது பெண்களுக்கான விசேடமான, குறைவுநிர்ப்பும் வகையிலான ஆதரவின் தேவையைக் குறைக்கும் (Sevefjord & Olsson, 2001). ஆதலால், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலானது உண்மையில் இரு தரப்பினருக்கும் நன்மை பயக்கும் ஓர் உபாயமாகும் (Golla et al., 2011; Kabeer, 2001).

வலுவூட்டலானது, பயன்நிறைவுடைய தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றல்களைப் பற்றியதாக இருக்குமாயின், பொருளாதார வலுவூட்டல் என்பது, பொருளாதாரச் செயற்பாட்டுச் சூழலில் அவ்வாறான பயன்நிறைவுடைய தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான ஆற்றலைக் குறிக்கின்றது. உலக வங்கியானது [The World Bank (2006)], பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கான மேல்நிலை-கீழ்நிலை மற்றும் அடிமட்டம்-உயர்மட்டம் ஆகிய இரு அம்சங்களை, அதாவது கொள்கை மட்டத்தில், பெண்களுக்காக சந்தைகளை செயற்படவைத்தல் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் மட்டத்தில், சந்தைகளில் போட்டியிடுவதற்காக பெண்களை வலுவூட்டுதல் ஆகிய அம்சங்களை, இனங்காண்கின்றது. ஆயினும், பொருளாதார வலுவூட்டலை விளக்குவதற்கான ஏனைய

முயற்சிகள் சந்தைக்கும் அப்பால் செல்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, Eyben என்பவரும் ஏனையோரும் (2008) பொருளாதார வலுவூட்டலை, 'அவர்களின் பங்களிப்பின் பெறுமதியை அங்கீகரிக்கின்ற, அவர்களின் கௌரவமான நடத்தையை மதிக்கின்ற, மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி மூலம் கிடைக்கும் பலன்களின் நியாயமான பகிர்விற்காக அவர்கள் பேரம்பேசுவதைச் சாத்தியப்படச் செய்கின்ற பொருளாதார வளர்ச்சிச் செயல்முறைகளில் பங்குபற்றுதல், அச்செயல்முறைகளுக்குத் துணைபுரிதல், மற்றும் அதிலிருந்து ஆதாயம் பெறுதல் என்பனவற்றிற்கான' இயலாற்றலாக வரையறுக்கின்றனர் (பக்கம் 9-10). அவ்வாறே, Golla என்பவரும் ஏனையோரும் (2011) பொருளாதார வலுவூட்டலை, பொருளாதார மேம்பாட்டின் ஒழுக்க நெறிக்குட்பட்ட ஒரு சுழற்சி, அவர்களின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் ஆகியவற்றில் ஏற்படும் முன்னேற்றம், அத்துடன் இவை ஒவ்வொன்றும் மற்றையதை ஊக்குவிக்கும் செயற்பாடு என்பனவாக விளக்குகின்றனர்.

பொருளாதார வலுவூட்டலை, 'பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு மேலதிகமாக, அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் என்பனவற்றில் நிகழும் மாற்றத்தை பெண்கள் கண்கூடாயறிவதற்கு' காரணமாய் அமைந்துள்ள ஒரு செயல்முறையாக விளக்குகின்ற, Pereznieta and Taylor (2014) ஆகியோரின் வரைவிலக்கணமானது, இதையொத்த கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும் (பக்கம் 234). பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் பற்றிய, Sida என்பவரின் வரைவிலக்கணம், வெறுமனே முக்கியமான பொருளாதார வளங்களையும் வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்துவதற்கான சமத்துவமான வாய்ப்பு மற்றும் அவற்றின் மீதான கட்டுப்பாடு ஆகியனவற்றை மாத்திரமன்றி, சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளை சிறந்த முறையில் பகிர்ந்துகொள்ளல் உட்பட, தொழில் சந்தையில் காணப்படுகின்ற அமைப்புரீதியான பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மையை அகற்றுவதையும் கோருகின்றது (Sida, 2009b).

பெண்கள், பொருளாதார வளங்களையும் தொழில், நிதிச் சேவைகள், உடைமை, உற்பத்தித்திறன் வாய்ந்த ஏனைய சொத்துகள், திறன் விருத்தி, சந்தைத் தகவல்கள் போன்ற வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகரித்தளவிலான வாய்ப்புகளுக்கு பொருளாதார வலுவூட்டல் வழிவகுக்கும் (OECD, 2012). ஆயினும், பொருளாதார அடிப்படையிலான வலுவூட்டல் என்பது, இந்த வாய்ப்புகள் மூலம் வெறுமனே வருமானத்தைச் சம்பாதித்தல் மாத்திரமன்றி, அவ்வருமானத்தை எவ்வாறு செலவிடுதல் என்பது தொடர்பில் கூடியளவு சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருப்பதுமாகும்; இதன் விளைவாக, பால்நிலை சார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பதற்கு அது பங்களிப்புச் செய்கின்றது. இவ்வாறாக, பொருளாதார வலுவூட்டல் என்பது, பெண்கள் சம்பந்தப்படக்கூடிய குழந்தைப் பராமரிப்பு தொடர்பிலான உள்பாங்கு, பொருளாதாரச் செயற்பாட்டு வகைகள் பற்றி நிலையான ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருத்தல் போன்ற, பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்கேற்பை மட்டுப்படுத்துகின்ற சமூகக் கட்டளை நியதிகளையும் நிறுவனங்களையும் மாற்றியமைத்தல் பற்றியதாகும் (Pettit, 2012).

பெண்களுக்கான ஓய்வு நேரத்தைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம், வறுமைக் குறைப்பு முன்னெடுப்புகள் பொதுவாக அவர்களின் வலுவூட்டலை ஊக்குவிக்கின்ற அதேவேளை, பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்கேற்பை மட்டுப்படுத்துகின்ற, பெறுமதி முறைமையில் நிகழுகின்ற மாற்றங்களுடன் இம்முன்னேற்றங்கள் பொருத்தமானதாக அமையாதுவிட்டால், கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலுள்ள ஓய்வு நேரத்தை புதிதாகத் தோற்றம்பெறும் வீட்டுப் பணிகளில் செலவிட வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என Strandberg (2001) குறிப்பிடுகின்றார். ஆகவே, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்குத் துணைபுரிகின்ற காரணிகளைப் புரிந்துகொள்வது, அதாவது 'வேறுபாடுகளிலிருந்து, தெரிவிலிருந்து, அமைப்புரீதியான விடயங்களிலிருந்து பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மை எந்தளவிற்குத் தோற்றம் பெறுகின்றது' என்பதைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமானதாகும் (Brückner, 2004).

4. பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகள்

ஒரு தொகுதிக் காரணிகள், பெண்கள் பொருளாதார வலுவூட்டலை அடையக்கூடிய வழிமுறைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. சமூகரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள், பெரும்பாலும் பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கு எதிராகச் செயற்படுகின்ற பால்நிலை தொடர்பான ஒருபக்கச் சாய்வுகளுக்கான மூலத்தில் காணப்படுகின்றன என்பதற்கான அனுபவ அடிப்படையிலான மிகுநிறைவான சான்றுகள் உள்ளன. அடிப்படைப் பராமரிப்பாளர்களாக பெண்கள் மீது சமத்தப்பட்டுள்ள வற்புறுத்தல் நிலையானது முறைசார்ந்த தொழில் சந்தையில் அவர்கள் பங்குபற்றுவதற்கான நேரத்தையும் வாய்ப்புகளையும் பெரும்பாலும் மட்டுப்படுத்துகின்றன.

ஆயினும், பால்நிலை வகிபாகங்கள் பற்றி மனதில் கொள்ளப்படுகின்ற நிலையான கருத்தின் அளவு, மற்றும் இதனால் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலைத் தாமதப்படுத்துதல் ஆகியனவும் ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, மிகுதியாக விவசாயத்தில் சார்ந்துள்ள, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது அறவே இல்லாத தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டுள்ள, அத்துடன் திருப்திகரமான உட்கட்டுமான வசதிகளைக் கொண்டிராத ஒரு பொருளாதாரமானது பால்நிலைச் சமத்துவமின்மையை மேலும் மோசமாக்குவது வழக்கமாகும். அதேபோல, ஒரு பெண் பொருளாதார மற்றும் நிதி வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்குமாயின், அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான அவளது இயலாற்றலை விருத்திசெய்ய முடியாதிருக்கும். வழக்கமாக, முறைசார்ந்த கடன் சந்தையில் பெண்கள் பாரபட்சமாக நாடாத்தப்படுகின்றனர். இது ஓரளவிற்கு, வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் தொடர்பில் நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்கள், விதிகள், மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் என்பன பற்றிய, அவர்களது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிவிலிருந்து தோற்றம் பெறுகின்றது.

ஆயுத முரண்பாடானது அபிவிருத்தியை பின்னடையச் செய்யக்கூடிய, தனித்துவமான சக்திவாய்ந்த ஒரு நிகழ்வாக உள்ளது. ஆகவே, அதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள அனைவரதும் உடனடியான அதிகார இழப்பிற்கும் அது காரணமாக அமைகின்றது. அப்படி இருப்பினும், ஆயுத முரண்பாட்டின் நேரடி மற்றும் மறைமுகமான பலியாட்கள் என்ற இரு வகையிலும், பெண்கள் மீதான தாக்கவிளைவு மிகவும் முனைப்பானதாகும். பின்வரும் பகுதி, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற அத்தகைய காரணிகளைப் பற்றிய ஆழமான ஒரு பகுப்பாய்வாகும்.

- பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள், பெண்களின் நேரப் பயன்பாடு, மற்றும் சம்பளமற்ற வேலை

பெண்கள், தமது வீடு அல்லாத வெளியிடங்களில் சம்பளத்துடன்கூடிய வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவிப்பதில், பால்நிலை மற்றும் கலாசாரம் சார்ந்த கட்டளை நியதிகள் முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளன. 2014ம் ஆண்டில் ஆப்கானிஸ்தானில் 16 சதவீதமும் பாகிஸ்தானில் 25 சதவீதமும் என்னும் அளவு தொடக்கம், வியட்நாமில் 73 சதவீதமும் புறண்டியில் 83 சதவீதமும் என்னும் அளவு வரையில் பால்நிலை சார்ந்த பாரியளவிலான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன என்பதை, உலக வங்கியால் [World Bank (2014)] தொகுக்கப்பட்ட, ஊழியப் படைப் பங்கேற்புத் தரவுகள் (Labour Force Participation-LFP) பற்றிய மேலோட்டமான ஆய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஊழியப் படைப் பங்கேற்பில் காணப்படுகின்ற கணிசமானவிலான இவ்வேறுபாடுகள், பொதுச் செயற்களத்தில் பெண்களின் வகிபாகம் தொடர்பான கலாசாரரீதியான முற்புணைவை மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கூற்றை மெய்ப்பிக்க உதவுவதற்கு அவசியமான, மேலும் குறிப்பான அனுபவ அடிப்படையிலான சான்றாதாரங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. உதாரணமாக, துருக்கியில் பெண் ஊழியப் படைப் பங்கேற்பை நிர்ணயிப்பதில், பழைமைவாதமும் சமூகரீதியான கட்டளை நியதிகளும் முனைப்பான ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டுள்ளன (Göksel, 2013). மொசாம்பிக்கில், பெண்கள் தமது வீடு அல்லாத வெளியிடங்களில் வேலைகளில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்தல், பிற ஆண்களுடன் பெண்கள் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய இடங்களாகவுள்ள வேலைத் தலங்களுக்குச் செல்லாதவாறு அவர்களைத் தடுத்தல் என்பனவற்றின் மூலம், ஆணாதிக்க மற்றும் பெற்றோருடைய கட்டுப்பாடுகள், பெண்களின் தொழில் சந்தைப் பங்கேற்பின் மீது முனைப்பான ஒரு தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன (Oya, 2010). பாகிஸ்தானில் முறைசார் துறையில் காணப்படுகின்ற தொழில் வாய்ப்புகளை மரபார்ந்த ஆணாதிக்கக் கட்டளை நியதிகள் மட்டுப்படுத்துவதன் காரணமாக, அங்கே பெரும்பாலான பெண்கள் முறைசாராத் தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர் என Isran and Isran (2012) ஆகியோர் விளக்குகின்றனர். இந்தியாவில் பெண்களின் ஊழியப் படைப் பங்கேற்பானது, சமூகத்தில் பல்வேறு மட்டங்களில் நடைமுறையிலுள்ள, மற்றும் முறைசார் பொருளாதாரத்தில் காணப்படுகின்ற சம்பளத்துடன் கூடிய தொழில்களைப் பெண்கள் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்துகின்ற, சாதியம், மதம், திருமணம்சார்ந்த நிலை, மற்றும் ஏனைய சமூகக் கட்டளை நியதிகளால் பெருமளவிற்கு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது (Chaudhary & Verick, 2014). பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியில் நடமாடுவதை மட்டுப்படுத்துவதில், கணவன்மாரும் மைத்துணர்மாரும் முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தை ஆற்றுகின்றனர் என்பதை இந்த ஆய்வு விளக்குகின்றது.

Ester Boserup என்பவர், மூலதனச் செறிவுடைய உழவு விவசாயத்தை மரபார்ந்த முறையில் கடைப்பிடிக்கின்ற விவசாயச் சமூகங்கள், ஆண்கள் வயலிலும் பெண்கள் வீட்டிலும் பணிபுரிகின்ற, பால்நிலையை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஓர் உற்பத்தி முறையில் எவ்வாறு

சிறப்புத் தேர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பதை, Alesina மற்றும் ஏனையோரை (2011) மேற்கோள்காட்டி, விளக்கியுள்ளார். பால்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த நடைமுறைகள், பொருளாதாரங்கள் விவசாயத்திலிருந்து விடுபட்டு வேறு துறைகளை நோக்கி நகர்ந்த பின்னரும் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்கின்ற, சமூகத்தில் பெண்களுக்குப் பொருத்தமான வகிபாகத்தைப் பற்றிய கட்டளை நியதிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. ஆண்கள் வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற அதேவேளை, பெண்கள் வீடுகளில் பராமரிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்கின்ற ஒரு முறையாக அமைந்துள்ள, வீட்டு வேலைகளுக்கும் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுக்கும் இடையிலான வேறுபடுத்தல் நிலையானது கைத்தொழில்மயமாக்கச் செயல்முறையால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதை சர்வதேசத் தொழில் சங்கமும் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டமும் [ILO and UNDP (2009)] விளக்குகின்றன. பால்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த தொழில் பிரிப்பானது படிப்படியாக இயல்பான சிறப்புத் தேர்ச்சிகளாக மாற்றமடைந்துள்ளதோடு, பெண் வாழ்க்கையை 'யதார்த்த நிலையை விட கலாசாரம் சார்ந்த' ஒரு கருத்துருவாக ஆக்கியுள்ளது என்பதை இந்த ஆய்வு மேலும் விபரமாக எடுத்துரைக்கின்றது (பக்கம் 61).

உலக வங்கியானது [World Bank (2014)] பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொள்காட்டி, குடும்பங்களும் விரிவடைந்துள்ள சமூகங்களும், பால்நிலை சார்ந்த இவ்வாறான கட்டளை நியதிகளை ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு மரபுவழியாகக் கைமாற்றுகின்றன என்னும் அதன் அவதானத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறாக, முறைசாராச் சட்டங்களின் பண்பை ஒத்த இந்த சமூகக் கட்டளை நியதிகள் 100 அல்லது 1000 வருடங்களாகக் கூட நடைமுறையிலிருந்து வருவதுடன், அத்தகைய நெடுங்காலத்தில் அவை மிகவும் நெகிழ்வற்றவையாகவும் ஆகியுள்ளன (Morrisson & Jütting, 2005). இதுதவிர, இக்கட்டளை நியதிகள் மதம், சாதியம், பிரதேசம் போன்ற, சமுதாயத்தின் பல்வகைப்பட்ட அம்சங்களில் நடைமுறையில் உள்ளன (Chaudhary & Verick, 2014).

Roland (2004) என்பவர், சமூகக் கட்டளை நியதிகளை 'மெதுவாக நகர்ந்துகொண்டிருக்கும் நிறுவனங்களாக' விபரித்துள்ளதுடன், இக்கருத்தியல்களின் இறுக்கமான தன்மைக்கு, இவை மதங்களிலிருந்து தோற்றம்பெற்றுள்ளமை மற்றும் அவற்றின் கோட்பாட்டுக் கூறுகள் கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை என்னும் உண்மைக்கூறுகள் காரணமாக இருக்க முடியும் எனவும் விளக்குகின்றார். Williamson (2000) என்பவர் சமூகரீதியான நிர்ப்பந்தநிலையை, நிறுவனங்களின் படிநிலைப் பகுப்பில், மரபுகள், பழக்க வழக்கங்கள், கட்டளை நியதிகள் முதலியனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளதும், மதத்திற்கு கணிசமானளவு மதிப்புக் கொடுப்பதுமான, மிகுந்த முக்கியத்துவமுடைய மட்டம் 1ல் வைத்து தரவரிசைப்படுத்தியுள்ளார். இந்த மட்டம் 1ல் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள முறைசாரா நிறுவனங்கள் 'சமூகம், தானாகச் செயற்படுகின்ற வழிமுறையில் இறுக்கமான ஓர் இறுதிப் பிடிப்பைக் கொண்டுள்ளன' என இந்நூலாசிரியர் விளக்குகின்றார் (பக்கம் 597). முறைசார்ந்த நிறுவனச் சூழல் (மட்டம் 2), ஆட்சி/ ஆளுகை

(மட்டம் 3), வள ஒதுக்கீடும் வேலைவாய்ப்பும் (மட்டம் 4) என்னும் ஒழுங்கில் வருகின்ற இவை யாவும் முறைசாரா நிறுவனங்களின் கீழேயே தரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான ஒரு முறைசாராச் சமூக விழுமிய முறைமையால் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ள, பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்கள் உண்மையில் (UNICEF, 2006), பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், சம வயதினர், ஊடகங்கள் போன்ற சமூக முகவர்களிடமிருந்து மிகவும் இளம் வயதில் கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன (Witt, 2000; Mahalik et al., 2005). தமது பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்களுக்குப் பொருந்தும் வகையில், ஆண்களும் பெண்களும் எவ்வாறு சிந்திக்க, உணர், செயற்பட, மற்றும் தமது நடத்தைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான வழிகாட்டலை இக்கட்டளை நியதிகள் வழங்குகின்றன என Mahalik மற்றும் ஏனையோர் (2005), Gilbert and Scher (1999) ஆகியோரை மேற்கோள்காட்டி, எழுதுகின்றனர். Cunningham (2001) என்பவரால், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தலைமுறைகளுக்கு இடைப்பட்ட கால அடிப்படையிலான பல்பரிமாணத் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஓர் ஆய்வு, தாய்மாரின் பால்நிலை சார்ந்த முன்னைய வகிபாகங்கள், குடும்பத்தில் காணப்படுகின்ற உன்னதமான பணிப் பிரிப்பு தொடர்பில் அவர்களினுடைய வளர்ந்த பிள்ளைகளின் உள்பாங்கை மாறாத நிலைப்பாடுடைய வகையில் வடிவமைத்துள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இக்கருத்துடன் இயைந்து போகும் வகையில் Witt (2000) என்பவர், குழந்தையின் சமூகமயமாக்கம் அதிகரித்து, பால்நிலை சார்ந்த நிலையான கருத்துகள் அவர்களின் மனங்களில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள நம்பிக்கைகளாக இருப்பதற்குக் காரணமாக அமைகின்றபோது, அவர்கள் வீட்டில் கற்றுக்கொண்ட பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்கள் நண்பர்கள், பாடசாலை, மற்றும் ஊடகங்களால் மேலும் வலிமைப்படுத்தப்படுகின்றது எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பெண்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில்லை என்பதுடன், அது சூழ்நிலையின் செல்வாக்கிற்கு உட்படுகின்றமையால், பால்நிலை சார்ந்த இக்கருத்தியல்களால் அவர்களின் தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் செயல்முறையில் அதிகளவு தாக்கவிளைவை உண்டுபண்ண முடியும் (Göksel, 2013). இவ்வாறாக, சமூகக் கட்டளை நியதிகள், சமூக ஏற்பின் நிமித்தம் இணக்கத்தை ஊக்குவித்தலை வழக்கமுறையாகக் கொண்டள்ளதோடு, சம்பளத்துடன் கூடிய தொழிலில் ஈடுபடுவதா அல்லது இல்லையா, மற்றும் எங்கு பணிபுரிவது போன்றவை தொடர்பில் பெண்களின் தெரிவை மட்டுப்படுத்துவதையும் வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளன.

இருந்தபோதிலும், சம்பளத்துடன் கூடிய தொழில்கள் தொடர்பிலான பால்நிலை சார்ந்த கருத்தியல்கள் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே விதமானவையாக உள்ளன என்பது இதன் பொருளல்ல. 2015ம் ஆண்டிற்கான உலகளாவிய பால்நிலை வேறுபாடு பற்றிய அறிக்கையின் பொருளாதாரப் பங்கேற்பு (2015 Global Gender Gap Report's Economic Participation) இலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் மற்றும் ஊழியப்படைப் பங்கேற்பு, ஊதியம், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மத்தியில் வருமானச் சம்பாதிப்புச் செயற்பாடுகளில் காணப்படுகின்ற மேம்பாட்டு

இடைவெளிகள் என்பனவற்றை அளவிடுகின்ற சந்தர்ப்ப உப-சுட்டி என்பனவற்றைப் பயன்படுத்தி, இதை விளக்க முடியும். இலத்தீன் அமெரிக்காவிலுள்ள அனேகமான நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, உயர் தரவரிசைப்படுத்தலில் இடம்பெற்றுள்ள ஓர் அனுகூலமான நிலையைக் கொண்டுள்ள வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, மற்றும் மத்திய ஆசியா, அத்துடன் தெற்காசிய, மத்திய-கிழக்கு, வட ஆபிரிக்க நாடுகள் மிகவும் கீழ்மட்டப் படிநிலைகளில் உள்ளன என்பதை இந்த உப-சுட்டி எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில், தரவரிசைப்படுத்தலில் உள்ள 145 நாடுகளில், இறுதியாகவுள்ள 15 நாடுகள் பெரும்பாலும் இஸ்லாமிய நாடுகளாகும். மத்திய-கிழக்கு, வட ஆபிரிக்கா, தெற்காசியா என்பனவற்றில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் ஆகிய இரு தரப்பினரிலும் 40 அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட சதவீதத்தினர் உடன்படுகின்ற 'தொழில்கள் அருமைத்தன்மையுடையனவாக உள்ளபோது, ஒரு வேலையைப் பெற்றுக்கொள்வதில், பெண்ணை விட ஆணுக்கு அதிகளவு உரிமை இருக்க வேண்டும்' என்னும் கருத்தை முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டுகின்ற, உலக விழுமிய மதிப்பாய்வுடன் [World Values Survey (2010-2014)] இப்புள்ளிவிபரங்கள் இயைந்து செல்கின்றன.

இத்தகைய பாரபட்சமான பால்நிலை சார்ந்த கருத்தியல்கள் பெண்களின் ஊழியப் படைப் பங்கேற்பில் கேடு நிறைந்த தாக்கவிளைவைக் கொண்டிருப்பது வழக்கமுறையாகும் (World Bank, 2014). Fortin (2005) என்பவர், பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான அமைப்பைச் சேர்ந்த நாடுகளின் (OECD) தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, 'அருமைத்தன்மையுடைய தொழில்கள் முதலில் ஆண்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும்' எனக் கருதுவோரின் எண்ணிக்கை 10 சதவீதம் அளவில் அதிகரிக்குமாயின், பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு வீதமானது 5 தொடக்கம் 10 சதவீதம் வரை குறைவடையும் என மதிப்பிட்டுள்ளார். பெண்களுக்கான தொழில் சந்தை வாய்ப்புகளை நிர்ணயிப்பதில் பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள் மற்றும் கருத்தியல் என்பனவற்றின் வகிபாகத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி, இது, தொழில் சந்தையில் காணப்படுகின்ற பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சநிலையாக அமைந்துள்ளது மாத்திரமன்றி, சம்பளத்துடன் கூடிய வேலைகளில் அவர்களின் பங்கேற்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற, தொழில்கள் தொடர்பில் பெண்களின் சொந்த உட்பாங்குகளையும் விருப்பத் தெரிவுகளையும் பற்றியதாகவும் உள்ளது என இந்நூலாசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

Sida (2009b) என்பவர் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் மற்றும் வீட்டுச் செயற்பாடுகள் ஆகியன இரண்டிலும் காணப்படுகின்ற சம்பளமற்ற வேலைகளை, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு எதிரான தனித்துவமான, மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு தடையாக இனங்கண்டுள்ளார். வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கான ஆற்றலானது அவர்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலின் இன்றியமையாத ஓர் அம்சமாக உள்ளபோதும், இதனுடன் தொடர்புடைய ஓர் அடிப்படைச் சவால் யாதெனில், வழமையாக பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட கட்டிறுக்கமான இயல்புகளால் மேலும் மோசமானதாக

ஆக்கப்படுகின்ற, பெண்களின் நேரம் தொடர்பிலான தேவைப்பாடாகும்/ கேள்வியாகும். நேரமானது சமுதாயத்தில் சமமாகப் பகிரப்பட்டள்ள ஒரு வளமாக உள்ளபோதும், அது சம்பளத்துடன் கூடிய வேலை, மற்றும் சம்பளமற்ற வேலை என்பன தொடர்பில், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் ஒரே சீராக ஒதுக்கப்படவில்லை. செயற்பாடுகளுக்கான நேர ஒதுக்கீட்டை, வேலைக்காக ஊதியம் பெறப்படுகின்ற சம்பளத்துடன் கூடிய வேலை எனவும், ஊதியமற்ற வேலை மற்றும் ஓய்விலும் தனிப்பட்ட பராமரிப்பிலும் நேரத்தைச் செலவிடுவதாக அமைந்துள்ள, வேலை எதுவுமே செய்யாத நிலை எனவும் வகைப்படுத்த முடியும் (Antonopoulos, 2009). வயது, பால்நிலை, குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை, குடும்ப அமைப்புமுறை, சமுதாயப் படிநிலை வகுப்பு/ வர்க்கம், குறித்த பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் அபிவிருத்தியின் அளவு/ மட்டம் போன்ற ஏராளமான காரணிகள், சம்பளமற்ற வேலையில் செலவிடப்படும் நேரத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற அதேவேளை, சம்பளமற்ற இவ்வேலையின் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம் யாதெனில், ஆண்களை விட பெண்கள் விகிதசமமற்ற வகையில் அதிகளவு நேரத்தை அதில் செலவிடுகின்றனர் என்பதாகும் என்னும் கருத்தை இந்த ஆய்வு கவனத்தில் கொள்கின்றது. பால்நிலை சார்ந்த ஊழியப் பிரிப்பை நிர்ணயித்து, அதை நீடித்திருக்கச் செய்வதில் சமூக மற்றும் கலாசார கட்டளை நியதிகள் மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாக அமைந்துள்ளமை இதற்கான முதன்மைக் காரணமாக இருக்க முடியும் (Kes & Swaminathan, 2006).

Kes and Swaminathan (2006) vd;gtu;fshy; Nநரப் பயன்பாடு பற்றி வித்தியாசமான ஒரு வகைப்படுத்தல் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி, நேரப் பயன்பாடானது இரு வகையாகக் கருத்துருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவையாவன (1) தேசியக் கணக்கீட்டு முறைமைக்கு (System of National Accounts - SNA) உட்பட்ட, சம்பளத்துடன் கூடிய மற்றும் சம்பளமற்ற வேலை (இதில் தொழில் சந்தை சார்ந்த வேலை, முறைசார்ந்த வேலை, மற்றும் தண்ணீர் சுமத்தல் அல்லது விறகு சேகரித்தல் போன்ற பிழைப்பாதார உற்பத்திச் செயற்பாடுகள் உட்பட, முறைசாரா வேலை முதலியன அடங்கும்), அடுத்து (2) தேசியக் கணக்கீட்டு முறைமைக்கு உட்படாத, அதாவது வீட்டு மற்றும் பராமரிப்பு வேலைகளையும் தொண்டுப் பணிகளையும் உள்ளடக்கிய, சம்பளமற்ற வேலை. குழந்தைப் பராமரிப்பு, நோயாளிகளையும் வயோதிபர்களையும் கவனித்தல், உணவு தயாரிப்பும் ஏனைய வீட்டுப் பணிகளும் முதலியனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ள சம்பளமற்ற வேலையின் பெரும் பகுதி மாற்றம் ஏதுமின்றி தொடர்ந்தும் பெண்கள் மற்றும் பெண் பிள்ளைகளுக்கே ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது (Brines, 1994; Kes & Swaminathan, 2006). இவ்வாறாக, Abdourahman (2010) என்பவர் பொருத்தமான முறையில் குறிப்பிடுகின்றவாறு, “பெண்களின் நேரம் அவர்களுக்கு உரித்தானதல்ல” (பக்கம் 17).

பெண்கள் பேரளவான நேரத்தை விகிதசமமற்ற வகையில் இவ்வாறான சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளில் செலவிடுவதால், பராமரிப்புப் பணிகளில் மேலும் சாதகமான ஒரு

சமநிலைக்காக பேரம்பேசுதல், பிற வாய்புகளைத் தேடுதல் ஆகியன இரண்டு செயற்பாடுகளையும் மேற்கொள்வதைச் சாத்தியப்படச் செய்யும் இயலாற்றல்களையும் சுதந்திரத்தையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்வது மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது (Marphatia & Moussié, 2013). Walker (2013) இன் நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டவாறு, Palmer என்பவர் சம்பளமற்ற வேலையை மீள் உற்பத்தி வரியாக கருத்துருவாக்கம் செய்துள்ள அதேவேளை, Hirway (2015) இன் நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டவாறு, Harvey and Taylor ஆகியோர், சம்பளமற்ற வேலையில் செலவிடப்படுகின்ற நேரத்தை குடும்பத்திற்கான மேலதிக நேரமாக, அதாவது ஒரு குடும்பத்தைப் பராமரித்து, முகாமைசெய்வதற்குத் தேவைப்படும் குறைந்தபட்ச மணித்தியாலங்களின் எண்ணிக்கையாக, குறிப்பிட்டுள்ளனர். குறைந்தளவு மேலதிக நேரம் தேவைப்படும் குடும்பங்கள் பொதுப்படையாக மேம்பட்ட/செல்வந்த நிலையில் உள்ளன என்பதை Harvey and Taylor ஆகியோர் விளக்கிக் கூறியுள்ளனர் (Hirway, 2015). அதாவது, குறிப்பிட்ட ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நபர் (கட்டுரையின் இப்பகுதி எங்கும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, பெரும்பாலான எடுத்துக்காட்டில் பெண்ணொருவர்), சம்பளமற்ற வேலையில் குறைந்தளவு நேரத்தை செலவிடுவாராயின், அக்குடும்பமானது, அவ்வாறான பணிகளுக்காக கூடியளவு நேரத்தை ஒதுக்கும் ஒரு நபரைக் கொண்டுள்ள பிறிதொரு குடும்பத்தை விட செல்வந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதாகும்.

Ferrant என்பவரும் ஏனையோரும் (2014) நேரமானது ஊழியம், ஓய்வுநேரம், உற்பத்தி மற்றும் இனப்பெருக்கம் சார்ந்த செயற்பாடுகள், சம்பளத்துடன் கூடிய மற்றும் சம்பளமற்ற வேலைகள் என்பனவற்றில் செலவிடப்பட வேண்டிய, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வளமாக இருப்பதன் காரணமாக, சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணியில் ஒரு பெண் செலவிடுகின்ற ஒவ்வொரு மேலதிக நிமிடமும், தொழில் சந்தையுடன் தொடர்புடைய செயற்பாடுகள் அல்லது அவளுடைய திறன்கள் மற்றும் இயலாற்றல்களை மேம்படுத்துவதல் என்பனவற்றில் அவளால் செலவிடக்கூடிய நேரத்தில் ஒரு நிமிடம் குறைவாக இருப்பதற்குச் சமனாகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். உலகெங்கும் உள்ள பெண்கள் சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளில் நாளொன்றுக்கு 3 தொடக்கம் 6 மணித்தியாலங்கள் வரை செலவிடுகின்ற அதேவேளை, ஆண்கள் வழமையாக 30 நிமிடம் தொடக்கம் 2 மணித்தியாலங்கள் வரை செலவிடகின்றனர் என்பதை இவர்களது ஆய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்த ஆய்வின் மற்றுமொரு முக்கியமான அவதானிப்பு யாதெனில், ஒரு நாட்டின் செல்வத்திற்கும் சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மையின் அளவிற்கும் இடையில் உள்ள எதிர்மறையான இடைத்தொடர்பாகும். இது, வறுமைக்கும் பெண்கள் மீதான சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிச் சுமைக்கும் இடையில் காணப்படுகின்ற நேரத் தொடர்பை மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

அத்துடன், கடந்த சில தசாப்தங்களில் ஊழியப் படையில் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளபோதும், வீடு மற்றும் பராமரிப்புப் பணி என்பனவற்றிற்கான பொறுப்பில் பால்நிலை சார்ந்த இடைவெளிகள் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்கின்றன (World Bank, 2011).

பெண்கள் ஊதியத்திற்காக வீட்டிற்கு வெளியே பணியாற்றுகின்ற அதேவேளை, அவர்கள் தொடர்ந்தும் சம்பளமற்ற வீட்டு வேலைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர் என்பது இதன் பொருளாகும். பெண்களின் இந்த இரட்டைச் சமையை விபரிப்பதற்காக, 'இரண்டாவது பணிமுறைமாற்று' ('second shift') என்னும் சொற்பதம் Hochschild என்பவரால் 1989ல் உருவாக்கப்பட்டது (Van Gorp, 2013). Offer and Schneider (2011) ஆகியோர் தமது ஆய்வில், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் 500 குடும்ப ஆய்வு (500 Family Study) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, கணவன் மற்றும் மனைவி ஆகிய இருவரும் சம்பளத்துடன் கூடிய வேலையில் ஈடுபடுகின்ற குடும்பங்களான இரட்டை-உழைப்பாளர் குடும்பங்களில், பல்வகைப் பணிகளை ஆற்றுவதில் அளவுசார் மற்றும் பண்புசார் ஆகிய இரு அம்சங்களிலும் பால்நிலைச் சமத்துவமின்மை காணப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதுதவிர, வீட்டுத் திருத்தவேலை, தோட்ட வேலை முதலிய சம்பளமற்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்ற ஆண்களின் வேலைப் பங்கானது, சமையல், துப்பரவாக்குதல், குழந்தை வளர்ப்பு போன்ற, பெண்களால் பொறுப்பேற்கப்படுகின்ற சம்பளமற்ற பணிகளை விட குறைந்தளவு நேரத்தையே எடுக்கக்கூடியது (McGinnity & Russell, 2008).

கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில், இந்தியாவிலும் தன்சானியாவிலும் ஆற்றப்படுகின்ற சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளின் பெறுமதி, அந்நாடுகளின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் (GDP) 63 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தது என்பதை, நேரப் பயன்பாட்டு பொதுமதிப்பாய்வு பற்றி Budlender (2008) என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பகுப்பாய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சம்பளமற்ற இப்பராமரிப்புப் பணிகளும் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்குமாயின், அதன் மொத்தப் பெறுமதியை விட, குறிப்பிடப்பட்ட இந்த மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தித் தொகை குறைவாக இருப்பதற்கான சாத்தியம் உண்டு என்பதை இது சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இந்த ஆய்வு முடிவுகளுடன், பெண்கள் சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக விகிதசமமற்ற வகையில் அதிகளவான நேரத்தைச் செலவிடுகின்றனர் என்னும் உண்மைநிலையும் சேர்ந்து, 'வறுமைக்கு ஒரு பெண்ணின் முகம் உண்டு' என்னும் கருத்தை முனைப்பாக முன்வைக்கின்றன (UNDP, 1995, p. 4). 'ஒரு பெண்ணின் முகம் தொடர்ந்தும் மிக்க ஏழ்மையாகத் தோற்றமளிக்கின்றது' என்று ஐக்கிய நாடுகளின் இரண்டாம் நிலைச் செயலாளர் நாயகமான Heyzer கூறியபோது, 2010ம் ஆண்டில் அது மீண்டும் ஒரு தடவை மேலும் முனைப்பாக, தெளிவுபட எடுத்துரைக்கப்பட்டது (Mendoza, 2010).

பெண்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சம்பளமற்ற வீட்டு வேலைகள் பெரும்பாலும் சலிப்பூட்டுகின்ற, திரும்பத் திரும்பச் செய்யப்படுகின்ற, மற்றும் விருப்பார்வம் அற்ற இயல்புடையனவாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன (Coltrane, 1997; ActionAid, 2013b; Abbey, 2014; Hess & Sussman, 2014). ஏழ்மை நிலையிலுள்ள பெண்கள் வீட்டு வேலைகளில் மிக அதிகளவான நேரத்தைச் செலவிடுவதை ஒரு வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளமையானது,

குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்களில் காணப்படும் பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்களின் மிக்க கூடியளவிலான கட்டிற்றுக்கமான தன்மையைக் காட்டுகின்றது என்பதை, ILO and UNDP ஆய்வு (2009) எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதேபோல, Carmona (2013) என்பவர் வறுமையும் சமூகரீதியான புறந்தள்ளிவைப்பும் பெண்களுக்கான சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளின் எண்ணிக்கை, முனைப்பு, கடினமான சலிப்பூட்டும்தன்மை என்பனவற்றை அதிகரிப்பதை வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளன எனக் குறிப்பிடுகின்றார். வறிய நாடுகளிலும் வறிய குடும்பங்களிலும் வழக்கமாக உயர்வானதாகக் காணப்படுகின்ற, குடும்பத் தேவைகளுக்காகச் செலவிடப்படுகின்ற மேலதிக நேரமானது ஓய்வுநேரம், மற்றும் திறன்களையும் கல்வியையும் பெற்றுக்கொள்வதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய நேரத்தை மட்டுப்படுத்துகின்றது என Hirway (2015) என்பவர் கூட குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறாக, குறைந்த வருமானம் பெறும் வறிய குடும்பங்கள் சம்பளமற்ற வீட்டுப் பராமரிப்புப் பணி தொடர்பான இடர்பாட்டின் பெரும்பகுதியை பெண்களுக்குச் சமத்துகின்றபோது, அது பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலைத் தடுக்கின்ற இரு விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது: (அ) உற்பத்தித்திறனுடைய, ஊதியத்துடன்கூடிய வேலைகளுக்காக ஒதுக்குவதற்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாகவுள்ள நேரத்தின் அளவைக் குறைத்தல், (ஆ) சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளுக்கு மேலதிகமாக, ஒரு பெண் சம்பளத்துடன்கூடிய தொழிலிலும் ஈடுபடுவாளாயின், நீண்ட நேரம் வேலைசெய்வதனால் அவள் தனது ஓய்வையும் ஓய்வுநேரத்தையும் கைவிட வேண்டியிருத்தல். முதலாவது விளைவானது நேரடியாக பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்குத் தடையாக உள்ளது. வழமையாக ஆண்களை விட பெண்கள் சம்பளத்துடன் கூடிய குறைந்தளவு வேலை நாட்களையே கொண்டுள்ளனர் என ILO and UNDP (2009) வாதிடுகின்றன. இரண்டாவது விளைவு, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் மட்டுப்படுத்துகின்ற, அவளுடைய நேரப் பற்றாக்குறைச் சூழலைக் குறிக்கின்றது.

Bardasi and Wodon (2009) ஆகியோர் நேரப் பற்றாக்குறையை, தொழிற்சந்தை மற்றும்/ அல்லது சம்பளமற்ற வீட்டுப்பணி என்பனவற்றில் உள்ள வேலைகளில் நேரத்தைச் செலவிட்ட பின்னர் ஓய்வுக்கும் ஓய்வுநேரச் செயற்பாடுகளுக்கான நேரம் போதாமல் இருப்பதைக் குறிக்கின்ற ஒரு கருத்துருவாக விளக்குகின்றனர். ஒரு பெண் சம்பளத்துடன்கூடிய தனது வேலை நேரத்தைக் குறைப்பாளாயின், ஒன்றில் குடும்பத்தில் நிதிப் பற்றாக்குறையின் அளவை அதிகரிக்காமல் அல்லது குடும்ப வருமானத்தின் வீழ்ச்சி காரணமாக குடும்பத்தை நிதிப் பற்றாக்குறை நெருக்கடியினுள் சிக்கவைக்காமல், அவளால் ஓய்வுக்கும் ஓய்வுநேரச் செயற்பாடுகளுக்கான நேரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதால், தெரிவு ஏதுமின்றி, அவள் நீண்ட நேரம் பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது என இந்த நூலாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மறு புறத்தில், ஒரு பெண்ணின் வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் வீட்டுப் பணிகளுக்கும் இடையில் சமநிலை காணப்படாமையால், அது அதிகரித்தளவிலான ஆரோக்கிய இடர்பாடுகள் அல்லது சிறுவர் ஊழியச்சுரண்டல்,

பெரும்பாலும் தாய்க்குப் பிரதியீடாக பெண் பிள்ளைகளின் ஊழியத்தைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற எதிர்மறையான விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கக்கூடும் (Masika & Baden, 1997).

பெண்களின் பராமரிப்புப் பணி தொடர்பிலான பாரிய சமைக்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்ற மற்றும் அதை மேலும் முனைப்பானதாக்கும் காரணிகளினுள் பொதுச் சேவைகளைப் பயன்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு உள்ள மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்புகள், மின்சாரம், குழாய் நீர், கழிவுகற்றல் வசதிகள் போன்ற போதுமானளவு உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் கிடைக்காமை, பராமரிப்புச் சேவைகளுக்கும் நேரத்தை மீதப்படுத்தக்கூடிய தொழில்நுட்பத்திற்கும் பணம் செலுத்துவதற்கான வளங்கள் இன்மை என்பனவும் அடங்குகின்றன (Ilahi, 2000; Wodon & Ying, 2010; Walker, 2013; Woodroffe & Donald, 2014; Hirway, 2015). அதாவது, இவ்வாறான உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பின், அது அதிகளவு நேரத்தைச் செலவிட வேண்டியுள்ள சம்பளமற்ற வீட்டுப் பணிகளிலிருந்து பெண்களை விடுவித்து, குடும்பத்திற்கு இரண்டாவது வருமான மூலம் ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கும் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் அவர்களை ஈடுபடச் செய்வதற்கான சாத்தியப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. பொதுப்படையாக, ஏழைகளுக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உட்கட்டுமான வசதிகள் இன்றியமையாதனவாக உள்ள அதேவேளை (Ferrant et al., 2014), கிராமிய நீர் மற்றும் நீர்ப்பாசன முறைமை, உள்ளூர்ச் சக்திவளம், கிராமியப் போக்குவரத்து போன்றவற்றிலான முன்னேற்றங்கள் பெண்களின் சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிகளைக் குறைப்பதில் பல்வகைப்பட்ட ஆக்கபூர்வமான விளைவைத் தோற்றுவிப்பதை வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளன (Fälth & Blackden, 2009; Wodon & Ying, 2010). இதே கருத்தை ஒத்திருக்கும் வகையில், Abdourahman (2010) எனபவர் உட்கட்டுமான வசதிகளை வழங்குதல் வறிய ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்கும் சரியொப்பாகத் துணைபுரிகின்ற அதேவேளை, அதன் பற்றாக்குறையானது, வீடுகளில் காணப்படும் பால்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஊழியப் பிரிப்பு காரணமாக, வழமையாக முறையாக பெண்களின் நேரப் பயன்பாட்டின் மீது மேலும் அழுத்தமாக தாக்கவிளைவைக் கொண்டுள்ளது என வாதிடுகின்றார்.

இருந்தபோதிலும், நீர், சக்தி, போக்குவரத்து அல்லது தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகரித்தளவிலான வாய்ப்புகள், கடன் வசதிகளை அல்லது சந்தைகளைப் பயன்படுத்தவதற்கான வாய்ப்புகளால் குறைநிரப்புச் செய்யப்படுமாயின், இத்தகைய முன்னேற்றங்கள் காரணமாக சம்பளமற்ற வீட்டு வேலைகள் தொடர்பில் மீதப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தை, தவிர்க்க முடியாத வகையில் வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளில் பயன்படுத்த வேண்டியிராது (Masika & Baden, 1997). ஒரு பெண் சம்பளத்துடன்கூடிய தொழிலில் ஈடுபடுவதை அனுமதிப்பதில், அவளுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதாகவுள்ள அதிகரித்தளவிலான நேரம் இன்றியமையாத ஒரு நிபந்தனையாகவுள்ள அதேவேளை, ஒரு பெண்ணால், ஓய்வாக இருக்கின்ற தனது நேரத்தை

வருமானத்திற்காக தொழில் சந்தையில் பரிமாறிக்கொள்ள முடியுமா அல்லது இல்லையா என்பதுடன் சிக்கலான முறையில் தொடர்புபட்டுள்ள ஏராளமான ஏனைய பல காரணிகளும் உள்ளன என்பதை இது மறைமுகமாகத் தெரிவிக்கின்றது. முன்னைய பகுதியில் ஆழமாகக் கலந்துரையாடப்பட்டவாறு, பால்நிலை சார்ந்த கருத்தியல்கள் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் பற்றிய முழுமையான கருத்துருவில் ஊடுருவிப் பட்டிருந்துள்ளன. பால்நிலை சார்ந்த சமூக மூலமாதிரிகள் ஒரு பெண்ணை எந்தளவிற்கு அதிகமாக சம்பளமற்ற வீட்டுப் பணிகளுக்குள் மட்டுப்படுத்தி வைக்கின்றனவோ, அவளுக்கு, ஊதியத்திற்காகத் தொழில்புரிவதற்கு, அந்தளவிற்குக் குறைந்தளவான நேரமும் சக்தியுமே கிடைக்கின்றது. முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டவாறு, பால்நிலை சார்ந்த தொழில் பிரிப்பை வறிய குடும்பங்களில் அதிகளவுக்குக் கவனிக்கத்தக்கதாகவுள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்கையில், அது உண்மையில் குடும்பம் ஒன்றிற்கு முற்றிலும் தேவைப்படுகின்ற, இரண்டாவது வருமான மூலம் ஒன்றை அக்குடும்பம் அடைவதற்கான வாய்ப்பை மட்டுப்படுத்துகின்றது.

• கல்வி

Sen (2003) என்பவர் கல்வியை, சுதந்திரத்தை பயன்படுத்துவதற்கு அவசியமான ஒருவருடைய ஆற்றலில் நேரடியாகச் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்பைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு காரணியாகும் என வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுவதுடன், கல்வித் துறையின் வளர்ச்சியானது இயலாற்றல்-அடிப்படையிலான அணுகுமுறையின் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடைய ஒரு கூறாக உள்ளது என்னும் கருத்துருவை முன்வைத்தும் உள்ளார். இதற்கான காரணமாகும், வலுவூட்டலானது பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை பல வழிகளில் ஊக்குவிக்கின்றது: (1) அது பொருளாதார வாய்ப்புகளை முழுமையாக ஆராய்வதற்கான அறிவு, திறன்கள், தன்னம்பிக்கை என்பனவற்றை வழங்குகின்றது (OECD, 2012); (2) எளிதில் பாதிப்பிற்கு உட்படக்கூடிய தொழில்களைத் தவிர்ப்பதை, சிறந்த தரம்வாய்ந்த தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்வதை, மற்றும் தொழில்சார் தனிமைப்படுத்தலைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவருவதை சாத்தியப்படச் செய்கின்றது (Mowla, 2009); (3) அவர்கள் வறுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு துணைபுரிகின்றது (Oxaal, 1997); (4) மாற்று வாய்ப்புகள், வகிபாகம், ஆதாரக் கட்டமைப்புகள் என்பனவற்றைத் தோற்றுவிப்பதற்காக, கிடைக்கக்கூடிய வளங்களிலும் வாய்ப்புகளிலும் இருந்து மிகச் சிறந்தவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் துணைபுரிகின்றது (Grown, Gupta, & Kes, 2005) அத்துடன் (5) குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் ஆக்கபூர்வமான மேலதிக விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது (Herz & Sperling, 2004), மற்றும் மனித மூலதனத்தை ஒரு தலைமுறையிலிருந்து மறு தலைமுறைக்கு மாற்றுவதை எளிதாக்குகின்றது (Cooray & Potrafke, 2011).

பெண்களின் பொருளாதார மற்றும் ஒட்டுமொத்த வலுவூட்டலுக்கான கல்வியின் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான முக்கியத்துவத்தை உலக வங்கி முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது [World Bank (2014)]. இது, குறைந்தளவு கல்விகற்ற அல்லது கல்வியறிவு அற்றவையற்ற பெண்பிள்ளைகள், சிறுமியாக இருக்கும்போதே திருமணம்

செய்தல், வீட்டு வன்முறையை எதிர்கொள்ளல், வறுமையால் துன்புறுதல், குடும்பச் செலவீனம் மற்றும் தமது ஆரோக்கியப் பராமரிப்பு தொடர்பில் உரிமையற்றவர்களாக இருத்தல் போன்ற, பெண்களின் வலுவூட்டலை/ அதிகாரத்தை இல்லாமல் செய்கின்ற சூழ்நிலைகளுக்கு ஆட்படுவதற்கு மிகக்கூடியளவு வாய்ப்புகள் உள்ளன என்பதை விளக்குவதற்காக, செயல்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல ஆய்வுகளை மேற்கோள் காட்டுகின்றது. தெட்டத் தெளிவாக, தொழில் சந்தையில் உள்ள வாய்ப்புகளை நிர்ணயிப்பதில், கல்வி அடைவு மட்டமானது வழக்கமாக மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாக உள்ளது. இதற்கான காரணம், கல்வி என்பது, தொழில் சந்தையில் அதிகளவான வருவாய்க்குத் தகுதியுடையதாக இருப்பதன் பொருட்டு, பயிற்சித்திறமற்ற ஊழியத்தை பயிற்சித்திறமுடைய ஊழியமாக மாற்றுகின்ற ஒரு முதலீடாகும். கல்விக்கும் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பிற்கும் இடையிலான நேர் தொடர்பு மிக முக்கியமான மூன்று காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முதலாவதாக, கல்வியறிவுடைய ஒரு தனிநபரின் பொருளாதாரரீதியான செயலற்ற தன்மையானது கல்வியறிவற்ற ஒருவருடைய செயலற்ற தன்மையை விட கூடியளவு சந்தர்ப்பச் செலவைக் கொண்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, கல்வியானது ஒரு தொழில் மூலம் கிடைக்கின்ற தெரிவுகளை முழு அளவில் பயன்படுத்திக் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, பெண்ணின் இயலாற்றலை விருத்திசெய்கின்றது. மூன்றாவதாக, கல்வி வருமானம் தொடர்பான முனைப்பான விருப்பங்களை நிர்ணயிக்கின்றது (Mowla, 2009). பெண் பிள்ளைகளின் கல்வியானது வறுமையைக் குறைத்து, பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கான பிரசித்திபெற்ற ஒரு கொள்கை அணுகுமுறையாக இருப்பதன் காரணமாக (Summers, 1994; Paul Schultz, 2002; Herz & Sperling, 2004), அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் கடந்த மூன்றரைத் தசாப்தங்களாக பெண் கல்வியை முன்னேற்றும் பொருட்டு, கணிசமானளவு வளங்களில் முதலீடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன என்பதை இது விளக்குகின்றது (E. King M. & Hill, 1993; Herz & Sperling, 2004).

கல்விக்கும் பெண்களின் தொழிலுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றிய செயல்முறைசார்ந்த 37 ஆய்வுகளை மதிப்பீடு செய்துள்ள Pande என்பவரும் ஏனையோரும் (2005), தொழில் சந்தை மூலம் பெறப்படுகின்ற பெண்களின் சம்பாத்தியமாதது, அவர்களின் கல்வி அடைவு மட்டம் மற்றும் சிலவேளைகளில் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட கல்வியின் வகை, அதாவது பல்கலைக்கழகக் கல்வி அல்லது தொழில் கல்வி, என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாகும். கல்விக்கும் பெண்களின் ஊழியப்படைப் பங்கேற்பிற்கும் இடையிலான நேர்த் தொடர்பானது, உயர் கல்வி மட்டத்தில் அதிகளவு பொருத்தப்பாடுடையதாக உள்ளது என்பது இதன் பொருளாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, பிறேசிலில் ஏனைய காரணிகள் மாறாத நிலையில், ஒரு பெண் எந்தளவிற்கு கூடுதலாகக் கல்வி கற்றுள்ளாளோ, அவள் அந்தளவிற்கு அதிகமாக ஊழியப் படையில் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்பு உண்டு என்பதுடன், உயர் கல்வி மட்டத்திற்கு இணையான வகையில் ஊழியப் படைப் பங்கேற்பில் காணப்படும் வளர்ச்சியும் உயர்வாக

உள்ளது (Evans & Saraiva, 1993). பெண்கள் முறைசார் தொழில் சந்தையினுள் நுழைவதை முன்னோக்கித் தள்ளுவதில், பல்கலைக்கழகக் கல்வியானது மிகுந்த ஆற்றல்வாய்ந்த ஒரு காரணியாக உள்ளது என்பதை, இலங்கையில் பெண் ஊழியப் படைப் பங்கேற்பு பற்றிய ஓர் ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது (Gunatilaka, 2013). பெண்களின் தொழில்சார்ந்த பலாபலன்களை மேம்படுத்துவதற்கு, இரண்டாம்நிலைக் கல்விக்கு அப்பால் தரம்வாய்ந்த கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இன்றியமையாதவையாக உள்ளன என்பதை Verick (2014) என்பவர் கூட குறிப்பிட்டுள்ளார். இது ஏனெனில், ஒரு பெண்ணின் தொழில் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் மற்றும் குழந்தைப் பராமரிப்பின் செலவீனம் என்பன பற்றிய செலவு-ஆதாயப் பகுப்பாய்வு ஒன்றில், ஒரு பெண் சம்பளத்துடன் கூடிய வேலையைப் பொறுப்பேற்பதை பொருளாதார அடிப்படையில் நியாயப்படுத்துவதன் பொருட்டு, ஆதாயமானது செலவீனங்களை விட மிகைப்பட வேண்டியுள்ளது. குறைந்தளவு கல்விகற்ற பெண்களை விட உயர் கல்வித் தகைமையுடைய பெண்கள் வேலையில் அமர்த்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகமாக உள்ளது ஏனெனில், அவர்களால் குழந்தைப் பராமரிப்புச் செலவீனத்தையும் விட கூடியளவு சம்பாதிக்க முடியும் என்பதனாலாகும் (England, Gornick, & Shafer, 2012). இதுதவிர, பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பிற்கு மேலதிகமாக, அவர்களின் சுய ஆரோக்கியமும் இன்னலமும், வாய்ப்புகள், குடும்பத்தினுள்ளும் சமூகத்தினுள்ளும் அவர்களுக்குள்ள சுதந்திரம் என்பன தொடர்பில், இடைநிலைக் கல்வியானது அவர்களின் வாழ்க்கையில் அழுத்தமான ஒரு தாக்கவிளைவைத் தோற்றுவிக்கின்றது என Grown என்பவரும் ஏனையோரும் (2005) தமது அறிக்கையில் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறாக, உயர் கல்வி வெறுமனே பெண்களுக்கான, அதிகளவு வருமானத்தைச் சம்பாதிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவிப்பதற்கு மாத்திரம் முக்கியமானதன்று, அது அவர்களின் ஒட்டுமொத்த வலுவூட்டலை செம்மைப்படுத்துவதற்கும் அவசியமானதாகும்.

கல்வியானது மறைமுகமான வழிகளில் கூட பெண்களை வலுவூட்டுகின்றது. அதனால் ஒரு பெணின் திருமண வயதைத் தள்ளிப்போட முடியும்; அவள் பெறவுள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க முடியும்; சிசு மரணவீதத்தைக் குறைக்க முடியும்; குழந்தைகளின் இன்னலத்தை மேம்படுத்த முடியும்; மகப்பேற்று மரணவீதத்தைக் குறைக்க முடியும் (World Bank, 1995; Oxaal, 1997). எடுத்துக்காட்டாக, உப-சகாரன் ஆபிரிக்கா, தெற்காசியா, மேற்காசியா ஆகிய பிராந்தியங்களில் எட்டில் ஒரு பெண்பிள்ளை சிறுமியாக இருக்கும்போதே திருமணம் செய்வதுடன், ஏழில் ஒரு பெண்பிள்ளை 17 வயதிற்குள் குழந்தையைப் பிரசவிக்கின்றது. ஆரம்பக் கல்வியால் மாத்திரம் சிறுபராயத் திருமணங்களை 14 சதவீதம் அளவில் குறைக்க முடியும் என்பதோடு, இடைநிலைக் கல்வியின் மூலம் அதனை 64 சதவீதம் வரை குறைக்க முடியும் (Rose, 2013). பெண்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற சிறுபராயத் திருமணங்களும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற காலத்திற்கு முந்தி பெற்றோராகும் நிலையும், இளம் வயதில் பெண்களின் முக்கியமான வாழ்க்கைத் தெரிவுகளை மட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், அவர்களின் வலுவூட்டலின்மையை ஊக்குவிப்பதை

வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளன என்பதன் காரணமாக இந்த அவதானிப்புகள் முக்கியமானவையாக உள்ளன.

கல்விகற்ற பெண் வீட்டு வன்முறையால் துன்புறுவதற்கான வாய்ப்புக் கூட மிகக் குறைவாகும் (Kabeer, 2005). இதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கக்கூடும். கல்வி, ஒரு பெண்ணின் தன்னம்பிக்கையையும் சுய மதிப்பையும் அதிகரிக்கின்றது; அவளது சமூக வலையமைப்பை விரிவுபடுத்துகின்றது; தகவல்களையும் சமூகத்திலுள்ள வளங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் உபயோகிப்பதற்கும் அவளை இயலாற்றலுள்ளவளாக்குகின்றது; அத்துடன் அவர்கள் வாழ்கின்ற உலகத்தைப் பற்றி வினவுவதற்கும் அதை மாற்றியமைப்பதற்கும் கூடக் காரணமாக அமைந்துள்ளது (Jewkes, 2002; P. Sen, 1999). மேலும், ஒரு பெண் தனது வாழ்க்கைத் துணைவரைத் தெரிவுசெய்வதில் அதிகளவான சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு கல்வி இடங்கொடுக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பெண்ணின் கல்வியானது, வேறுவழி தெரியாது வன்னடத்தையில் ஈடுபடுவதற்கான மிகக் குறைந்தளவு வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ள கல்விகற்ற ஒரு வாழ்க்கைத் துணைவரைத் தெரிவுசெய்வதற்கு, அவளைத் தூண்டுவதன் மூலம், அவளை வீட்டு வன்முறையிலிருந்து பாதுகாக்கின்றது என்பதை, பொதுமக்களுக்கான அடிப்படைக் கல்விக்கும் நேபாளக் கிராமங்களில் காணப்படுகின்ற வீட்டு வன்முறை தொடர்பில் திருமணம்செய்த பெண்களின் அனுபவங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றிய ஓர் ஆய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது (Ghimire, Axinn, & Smith-Greenaway, 2015).

Purna Sen (1999) என்பவர் கல்கத்தாவில் காணப்படும் வீட்டு வன்முறை பற்றிய ஓர் ஆய்விலிருந்து, ஒரு தொழில் தானாகவே 'வலுவூட்டல் அனுபவமாக அமையாதுள்ள' (பக்கம் 83) அதேவேளை, 'கல்வியின் இரண்டாம் கட்டமானது, பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு, அவர்களின் இயலாற்றலைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு துணைபுரிகின்ற முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடும்' (பக்கம் 84) என்னும் முடிவிற்கு வருகின்றார். உற்ற வாழ்க்கைத் துணைவருடன் சம்பந்தப்பட்ட வன்முறைக்கு எதிரான, பெண் கல்வியின் இடர்காப்புச் செல்வாக்கானது கல்வியின் உயர் மட்டத்தில் விகிதசமமான வகையில் திடமாக உள்ளது என்பதை, இந்தியாவின் தேசிய குடும்ப ஆரோக்கிய மதிப்பாய்வுப் (National Family Health Survey) புள்ளிவிபரங்களைப் பயன்படுத்தி Boyle என்பவராலும் ஏனையோராலும் (2009) மேற்கொள்ளப்பட்ட மற்றுமோர் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. கல்வியானது, அதன் சில மட்டங்களில் ஒரு பெண்ணின் கருத்துகள் தொடர்பான தாராளவாதத் தன்மையில் ஆக்கபூவமான வகையில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற அதேவேளை, வீட்டு வன்முறைக்கு எதிரான, கல்வியின் இடர்காப்பு இயல்புகளை குறிப்பிட்ட ஒரு மட்டத்திற்கு அப்பாலேயே உணர்வதற்கான வாய்ப்பு உண்டு (Jewkes, 2002). இருந்தபோதிலும், தனித்து இயங்கும் ஒரு கருவியாக கல்வியால் மாத்திரம் பெண்களின் ஒட்டுமொத்த அல்லது பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கான ஏக காரணியாக இருக்க முடியாது. பெண்கள் மீதான, கல்வியின்

ஆக்கபூர்வமான இத்தாக்கவிளைவுகள் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி, அதன் தொழில் சந்தை தொழிற்படும் வழிமுறை, பால்நிலைப் பிரிவினை போன்ற காரணிகளைச் சார்ந்துள்ளன என **Grown** என்பவரும் ஏனையோரும் (2005) விளக்குகின்றனர்.

வறுமை பெரும்பாலும் பெண் பிள்ளைகளுக்கான கல்வி வாய்ப்புகளைத் தடுக்கின்றது. கல்வியுடன் சம்பந்தப்பட்ட செலவீனங்கள் அதிகரிப்பதனால், குடும்பங்கள் பெண் பிள்ளைகளின் கல்வியில் முதலீடுவதற்குக் குறைந்தளவான வாய்ப்புகளே உள்ளன. வறிய குடும்பங்களைப் பொறுத்தவரை, குடும்பங்களில் காணப்படுகின்ற சம்பளமற்ற பராமரிப்புப் பணிச் சமைகளுக்கான, பெண் பிள்ளைகளின் பங்களிப்பைக் கவனத்தில் கொள்கையில், அவர்களைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்கான சந்தர்ப்பச் செலவு மிக உயர்வானதாகும் (**Global Campaign for Education, 2005**). குறிப்பாக அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடுகளில், ஒரு சிறுவனின் ஆரம்பக் கல்வி மூலம் கிடைக்கின்ற வருவாயுடன் ஒப்பிடும்போது, பெண் பிள்ளைகளின் ஆரம்பக் கல்வி மூலம் கிடைக்கின்ற வருவாய் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக உள்ளமை இதற்கான காரணமாக இருக்கக்கூடும் (**Patrinos, 2008**). ஒரு பெண் பிள்ளையை தேவையற்ற ஒருவளாக, அதாவது இறுதியில் தனது பிறந்த வீட்டை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுகின்ற மற்றும் முதுமையில் பெற்றோருக்குத் துணையாக இருக்காத ஒருவளாக, நோக்குகின்ற மனப்பாங்குகள் (**Nussbaum, 2000**), வறிய குடும்பங்களுக்கு, ஒரு குடும்பத்தில் பெண் பிள்ளைகளுக்கான கல்வியை மறுப்பதற்கான மேலதிக ஊக்குவிப்பை வழங்குகின்றன. இவ்வாறாக வறுமையானது பெண் பிள்ளைகளின் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், பால்நிலை சார்ந்த மாறாத நிலைப்பாடுடைய கருத்துகளை மேலும் வலுவூட்டியதாக்குவதை வழக்கமுறையாகக் கொண்டுள்ளது.

சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள் வெறுமனே பெண் பிள்ளைகள் கல்விகற்பதற்கான வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்துகின்றனரா அல்லது இல்லையா என்னும் விடயத்துடன் மாத்திரம் அழுத்தமான ஒரு தொடர்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை, அவை அவர்கள் பெறுகின்ற கல்வி மூலம் பலபலன்களை அடைதல் போன்ற மிகவும் சிக்கலான விடயங்களுடனும் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பெண்ணின் வகிபாகம் இனப்பெருக்கம் தொடர்பில் நெகிழ்வுக்கு இடமின்றி வரையறுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில், கல்வியானது, எவ்வாறு சிறந்த மனைவி மற்றும் தாயாகவது அல்லது பொருத்தமான ஒரு கணவனை அடைவது என்பனவற்றைப் போதிக்கின்ற வழிமுறைகளாகிவிடும் (2005). முறைசார்ந்த தொழில் சந்தையில் காணப்படும் வாய்ப்புகளைத் தேடிப்பெறும் வகையில், பெண் பிள்ளைகளின் அழுத்தமான விருப்பங்கள் கல்வி முறையால் தூண்டப்படாது விட்டால், கல்வியூட்டலானது உண்மையில் அப்பிள்ளைகளுக்கான பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்களையும் வறுமைநிலையையும் வலுப்படுத்துவதாக அமையக்கூடும் (**Oxaal, 1997**).

இதுதவிர, கல்விக்கான வாய்ப்புகள் பெண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளதுடன், அத்தகைய வாய்ப்புகளை அவர்கள் மிகச் சிறந்த வகையில் பயன்படுத்துகின்றபோதும், இவ்வாய்ப்புகளிலிருந்து அவர்கள் முழுமையாகப் பயனடைவதை கல்வித் துறைக்கு வெளியே காணப்படுகின்ற பால்நிலை அடிப்படையிலான பாரபட்சநிலை இன்னும் தடுக்கக்கூடும் (Subrahmanian, 2005). ஆதலால், கல்விக்கான உரிமையால் மாத்திரம் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு ஊக்கமளிக்க முடியாது; கல்வி முறையினுள்ளே இருக்க வேண்டிய உரிமைகள் (சமத்துவமான நடத்துமுறையும் வாய்ப்புகளும்), மற்றும் கல்விச் செயற்பாடுகள் முழுவதிலும் நீடித்திருக்க வேண்டிய உரிமைகள் (பால்நிலைச் சமத்துவத்தை ஊக்குவிக்கின்ற கல்விப் பெறுபேறுகள்) என்பனவும் காணப்பட வேண்டும் (Subrahmanian, 2005; Wilson, 2004).

Longwe (1998) என்பவர் பெண்கள் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம் கல்வியறிவு இன்மையாகும் என்னும் பொதுவான கருத்தை மறுதலிக்கின்றார். பதிலாக, இது தவிர்க்கமுடியாத வகையில் பெண்களின் தாழ்ந்த சமூக-பொருளாதாரத் தகுதிநிலைக்கான காரணமாக இருக்காது என்பதை தனது வாதத்திற்கான அடிப்படையாக இந்த நூலாசிரியர் முன்வைக்கின்றார். இதன் பொருட்டு, அவர் 'வலுவூட்டல்' என்னும் சொற்பதம் பற்றிய பழைமைவாத மற்றும் மிக்க தீவிரவாதக் கருத்துகளைக் கவனமாக ஆராய்ந்து, தற்சார்பு நிலைக்கான கல்விக்கும் வலுவூட்டலுக்கான கல்விக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை வித்தியாசப்படுத்தியுள்ளார். வலுவூட்டல் பற்றிய வரைவிலக்கணமானது, ஒரு பெண்ணின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கான அவளுடைய இயலாற்றலாக, அவளை எழுத்தறிவுடையவளாக, கல்விகற்றவளாக, மற்றும் வலுவூட்டலுக்கு இன்றியமையாதனவாகவுள்ள உற்பத்தியுடன் சம்பந்தப்பட்ட திறன்கள் உடையவளாக ஆக்குகின்றது. இருந்தபோதிலும், சம்பியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் செயல்முறை அடிப்படையிலான சான்றாதாரங்களை மேற்கோள்காட்டி, இங்கே பெண்கள் அதிகளவு கல்விகற்றவர்களாக உள்ளபோதும், 'பெண்கள் உள்ளே நுழைவதை அனுமதிக்காது, ஆண்களின் கழகமாகச் செயற்பட்டு வருகின்ற ஒரு முறைமையாக' இவரால் குறிப்பிடப்படுகின்ற ஒரு துறையாகிய, அரசியல் முறைமையில் அவர்களின் பங்கேற்பு மாறாத நிலையிலேயே உள்ளது என இந்த நூலாசிரியர் வாதிகின்றார் (பக்கம் 24). தற்சார்பு நிலைக்கான கல்வியை வழங்குகின்ற முறைசார் கல்வியானது ஆணாதிக்க விழுமியங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வதுடன், அந்த ஆணாதிக்க அதிகாரநிலையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பெண் பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவிப்பதுமே இதற்கான காரணமாகும் என இவர் கூறுகின்றார். ஆகவே, கல்வியின் நோக்கமானது, வெறுமனே ஒருவரை தற்சார்புநிலையை அடைந்தவராக ஆக்குதாக மாத்திரமன்றி, மரபார்ந்த ஆணாதிக்க சமுதாயத்தை மாற்றியமைப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

• **பொருளாதார மற்றும் நிதி வளங்கள்**

கடந்த காலங்களில் பெண்களின் கல்வி அடைவுமட்டமும் சம்பளத்துடன் கூடிய தொழில்களில் அவர்களின் பங்கும் கணிசமானளவுக்கு அதிகரித்துள்ளபோதும், பாரபட்சமான சமூக நியதிகள் மற்றும் நடைமுறைகள் என்பனவற்றின் ஆதரவுடன் கூடிய, பொருளாதார மற்றும் நிதி வளங்களின் பகிர்வில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மை தொடரந்தும் நிலைத்திருக்கின்றது (United Nations, 2009). Sida (2009a) என்பவர் நிலம் பல்வகைப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுவதன் காரணமாக, அதாவது உணவு உற்பத்தி, வருமானத்தைத் தோற்றுவித்தல், கடன்களுக்கான பிணை, எதிர்காலச் சேமிப்பை வைத்திருத்தல் போன்றனவற்றிற்கு அடிப்படையாக இருப்பதன் காரணமாக, பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாக காணியையும் சொத்துகளையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை இனங்கண்டுள்ளார். அவ்வாறே, Pallas (2011) என்பவர் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு காணி உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் மிக முக்கியமானதாகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். Odeny (2013) என்பவரின் கூற்றுப்படி, பெண்களின் இன்னிலையையும் சமூக அந்தஸ்தையும் நிர்ணயிப்பதில் காணி உரிமை இன்றியமையாததாக உள்ளது. அத்துடன், சொத்துகளை உடைமையாகக் கொண்டிராத பெண்கள் பொருளாதார நட்ட அச்சங்களைப் பொறுப்பேற்பதற்கான வாய்ப்பு பெருமளவிற்கு இல்லாதிருப்பதுடன், அதனால் அவர்களது முழுமையான பொருளாதார ரீதியான உள்ளூர்ந்த ஆற்றல்களை அடைய முடியாதிருக்கும் (ICRW, 2005). இருந்தபோதிலும், அனேகமான பெண்களுக்கு காணியை உடைமையாகக் கொண்டிருக்க முடியாதுள்ளது என்பதையும், அவ்வாறு அவர்கள் காணிக்கு உரித்துடையவர்களாக உள்ளபோதும், அவர்களின் காணிகள் வழக்கமாக ஆண்களின் காணிகளை விட பரப்பளவில் சிறியனவாகவும் தரம் குறைந்தனவாகவும் உள்ளன (FAO, 2010) என்பதோடு, காணி உடைமையின் tenure of land ownership பாதுகாப்பற்றதாகவும் உள்ளது (FAO, 2011) என King & Mason (2001) ஆகியோரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட உலக வங்கி ஆய்வு ஒன்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இதுதவிர, பெண்கள் பெரும்பாலும் இரண்டாம்நிலைக் காணி உரிமைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்களாக உள்ளனர், அதாவது குடும்பத்தின் ஆண் உறுப்பினர்கள் மூலமாக இக்காணிகளுக்கு உரித்துடையவர்களாகின்றனர் (FAO, 2010).

காணி மற்றும் உற்பத்தி சார்ந்த ஏனைய வளங்களின் நியாயமற்ற பகிர்வானது பெரும்பாலும் குறித்த சூழமைவு சார்ந்த ஒரு பிரச்சினையாக உள்ளபோதும், பெண்கள் இவ்வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் மற்றும் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் என்பனவற்றிற்கான தடைகள் பொதுவாக, தேசிய மற்றும் உள்ளூர் மட்டங்களில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுடைய சட்டரீதியான நியமங்கள் அல்லது அவற்றின் செயல்திறனற்ற அமுலாக்கம், அத்துடன் நிறுவன மற்றும் சமூக மட்டங்களிலுள்ள பாரபட்சமான கலாசாரரீதியான கட்டளை நியதிகளும் நடைமுறைகளும் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன (UN Women & OHCHR, 2013). மரபுரிமையாகப் பெற்ற பாரபட்சமான

நடைமுறைகள், காணிச் சந்தையைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளில் காணப்படுகின்ற சமத்துவமின்மை, காணிச் சீர்திருத்தங்களில் உள்ள பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சாய்வு போன்றவை கூட காணியைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளில் பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மையை மேலும் மோசமாக்குகின்றன (United Nations, 2009).

பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களாக வறுமையை அனுபவிக்கும் அதேவேளை, ஆண் வாழ்க்கைத் துணைவர்களுடன் பெண்களுக்குள்ள சவால் யாதெனில், வளங்களையும் சொத்துகளையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளும் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரமும் வரையறுக்கப்பட்டதாக உள்ளன என்பதாகும் எனச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற Bradshaw and Linneker (2003) ஆகிய இருவரும், ஆண்களுக்குச் சாதகமாகவுள்ள வளப் பகிர்வு தொடர்பான ஒருபக்கச் சார்புநிலையில் காணப்படுகின்ற சமூகக் கட்டளை நியதிகளின் கட்டிறுக்கமான தன்மை பற்றி மறைமுகமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் பெண்கள் விவசாயத்துறை ஊழியப் படையில் சராசரியாக 43 சதவீதமாக உள்ளனர் என்பதை உலக உணவு மற்றும் விவசாயத் தாபனம் [Food and Agriculture Organization (2011)] எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆயினும், காணியை உடைமையாகக் கொண்டிருப்பதிலும், விவசாய உற்பத்தித்திறனுக்கு அவசியமான நவீன தொழில்நுட்பம், கல்வி, மற்றும் நிதிச் சேவை அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் பெண் விவசாயிகள் ஆண் விவசாயிகளை விட குறைந்தளவான வாய்ப்புகளையே கொண்டுள்ளனர். ஆண்களைப்போல பெண்களும் அதிகளவான உற்பத்தி வளங்களை உடைமையாகக் கொண்டிருப்பார்களாயின், அவர்களுடைய பண்ணைகளின் விளைச்சலை 20 தொடக்கம் 30 சதவீதம் வரை அதிகரிக்க முடியும் எனவும், இதன் விளைவாக அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் விவசாய வெளியீடு 2.5 தொடக்கம் 4 சதவீதம் வரை அதிகரிக்கும் எனவும் இந்த அறிக்கை மதிப்பிடுகின்றது. இது, வளங்களின் உடைமை தொடர்பிலான பால்நிலை சார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வை மாத்திரமன்றி, ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரம் மீதான, அதன் சாத்தியப்படத்தக்க எதிர்மறையான இன்னாத விளைவுகளையும் முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் உணவுற்பத்தியில் 60 தொடக்கம் 80 சதவீதத்தை விளைவிக்கின்ற கிராமியப் பெண்கள், உலகின் உறுதிக் காணிகளில் 1 தொடக்கம் 2 சதவீதத்தையே உடைமையாகக் கொண்டுள்ளனர் என்னும் செயல்முறை சார்ந்த சான்றுகளைக் கொண்ட சூழமைவில் காணப்படுகின்ற ஒரு முரண் நிலையாக இது அமைந்துள்ளது (Carpano, Izumi, & Mathieson, 2008).

மறு புறத்தில், தமது சொந்த உரிமைகள் தொடர்பில் பெண்களின் விழிப்புணர்வு இன்மை அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விழிப்புணர்வானது அவர்கள் உற்பத்தி வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பில் காணப்படுகின்ற கேள்வி தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது (Shahriari, Danzer, Giovarelli, & Undeland, 2009). இதேவிதமான ஏனைய காரணிகள் குறைந்த மட்ட எழுத்தறிவும் கல்வியும், மற்றும் நீதியைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக உள்ளமை

ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கக்கூடும் (Pallas, 2011). உற்பத்தி வள ஒதுக்கீட்டில் காணப்படுகின்ற ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மத்தியிலான இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகள் அபிவிருத்தியில் பங்கேற்பதற்கும் அவர்களின் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் பங்களிப்புச் செய்வதற்கும் அவசியமான, பெண்களின் ஆற்றலை ஒரு வரம்புக்குட்படுத்துகின்றது. அதற்குப் பதிலாக, தனிப்பட்ட அல்லது குடும்ப நெருக்கடிகள், முதுமை, பொருளாதார அதிர்ச்சிகள் என்பனவற்றின்போது, அவை பெண்களுக்கு எளிதில் பாதிப்புக்குள்ளாகும் நிலையையும் இடர்பாடுகளையும் தோற்றுவிக்கின்றன (King & Mason, 2001). உற்பத்தி வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் பெண்களுக்குள்ள மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்பானது திருமணம் தொடர்பான துஷ்பிரயோகம், மற்றும் வீட்டு வன்முறை என்பனவற்றிற்கு ஆட்படும் நிலைக்குக் கூட அவர்களைத் தள்ளுகின்றது (King & Mason, 2001; Shahriari et al., 2009). மறு புறத்தில், பெண்களின் காணி மற்றும் ஏனைய உற்பத்தி வளங்களின் உடைமையானது அவர்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் அதிகளவு செல்வாக்குச் செலுத்தும் வகையிலான ஆக்கபூர்வமான தாக்கவிளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை, அவர்களின் குடும்பங்களிலும் சமூகங்களிலும் காணப்படும் மிகுந்தளவிலான பேரம்பேசல் சக்தியும் சுதந்திரமும், மேம்பட்ட தன்மப்பிக்கையும் பாதுகாப்பும், குடியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றதல் அல்லது வறுமை தொடர்பில் குறைந்தளவான அச்சுறுத்தல், மற்றும் மேம்பட்ட பொதுமக்கள் பங்கேற்பு (UN Women & OHCHR, 2013), அத்துடன் எயிட்ஸ் நோய் (HIV/AIDS) தொடர்பில் குறைந்தளவு பாதிப்பிற்குள்ளாகும் நிலை என்பனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன (Carpano et al., 2008). காணியை உடைமையாகக் கொண்டுள்ள பெண்கள் வழக்கமுறையாக, அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான அளவு இயலாற்றலின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ள, தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கான திடமான ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை பல ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன (Allendorf, 2007; Swaminathan, Lahoti, & J.Y., 2012; ActionAid, 2013a).

நடைமுறையில், காணியைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கும் காணிக்கான உரிமைக்கும் இடையில் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. ஏனைய காரணிகள் காணப்படுமாயின், அவற்றின் மத்தியில் காணியைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு மாத்திரம் பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கான ஓர் ஊக்கியாக அமையாது என்பதோடு, அத்தகைய வாய்ப்பானது நிலையறுதியற்றதாகவும் உள்ளதுடன், காணி மீதான அவர்களின் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் ஒரு வரம்பிற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும் ஒரு செயற்பாட்டுஉதவி ஆய்வு [ActionAid study (2013a)] கண்டறிந்துள்ளது. பெண்கள் தமது தந்தை, சகோதரர்கள் அல்லது கணவன் மூலமாக காணியைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடும், ஆயினும் அத்தகைய சொத்துகளுக்கான பாதுகாப்பான, சட்டரீதியான உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வது அவர்களுக்குக் கடினமானதாக இருக்கும் (Dohrn, 2006). அதாவது, பெண்கள் காணியைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளபோதும், அது தவிர்க்கமுடியாத வகையில் உடைமையை அல்லது சொத்துக் கட்டுப்பாட்டு உரிமையைக்

கருதவில்லை (Namubiru-Mwaura, 2014). Duncan and Ping (2001), ஆகியோரை மேற்கோள்காட்டியுள்ள ஓர் ஆய்வானது சட்டரீதியான உரிமைகள் பற்றிய முழுமையான ஒரு வரைவிலக்கணத்தின் மூன்று கூறுகளை, அதாவது சட்டரீதியாக அங்கீகரிக்கத்தக்க, சமூகரீதியாக அங்கீகரிக்கத்தக்க, மற்றும் வெளி அதிகார அமைப்புகளால் அமுல்படுத்தக்கூடிய உரிமைகளை இனங்காண்கின்றது. முறைசார்ந்த, சட்டரீதியான காணி உறுதிகள் பெண்களின் காணிகள் சவீகரிக்கப்படுதல் தொடர்பான இடர்பாடுகளைக் குறைப்பதுடன் (Dohrn, 2006), பொருளாதார அல்லது அரசியல் ரீதியான பெரும்குழப்ப நிலை நிலவும் காலங்களில் வளங்களை இழத்தல் தொடர்பான இடர்பாடுகளையும் குறைக்கின்றது (Namubiru-Mwaura, 2014).

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை முன்னோக்கித் தள்ளுவதற்காக, காணியையும் உற்பத்தி சார்ந்த ஏனைய வளங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை பெறுவதன் பொருட்டு, இவ்வளங்கள் மூலம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வருமானத்தைத் தோற்றுவித்து, அவ்வருமானத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு பெண்களை ஊக்குவிக்கின்ற காரணிகளைக் கொண்டு அதைக் குறைநிரப்புச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆண்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பெண்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் நடமாடுதல் (நிதி நிறுவனம் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் ஒரு சூழ்நிலையில்), அவர்களுக்கான ஆவணங்களைத் தயாரிக்கும் செயல்முறையைச் சிக்கலாக்குகின்ற குறைந்தளவான கல்வியறிவு அல்லது எழுத்தறிவு இன்மை, மற்றும் காணி போன்ற மரபார்ந்த கடன் பிணைக்கு உடைமை இல்லாதிருத்தல் என்பன காரணமாகவும் (Saito, Mekonnen, & Spurling, 1994), பெண்களின் பங்கேற்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள துறைகளான தயாரிப்புத்தொழில், மற்றும் சேவைகள் ஆகியனவற்றிற்கான முறை சார்ந்த கடன்வழங்கலின் குறைந்தபட்சக் கடன் தொகை மற்றும் துறைசார் முன்னுரிமைகள் காரணமாகவும் (King & Mason, 2001), முறை சார்ந்த நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து கடன்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில், பெண்கள் பெரும்பாலும் சாதகமற்ற ஒரு நிலையில் உள்ளனர். சிலவேளைகளில், பெண் விவசாயிகளின் முயற்சிகளை மிக அதிகளவில் நட்டமடைக்கூடியனவாகப் பார்க்கின்ற நோக்கானது, முறைசார் நிதி நிறுவனங்களும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அவர்களுக்கு நிதி வழங்குவதைத் தடுக்கின்றது (ActionAid, 2015). இதனால், அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில், ஆண்களால் இயக்கப்படுகின்ற தொழில்முயற்சிகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளான கடன்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான குறைந்தளவான வாய்ப்புகள், விவசாய விரிவாக்கத் தகவல்கள் போதியளவில் கிடைக்காமை, குறைந்தளவான இயந்திர மற்றும் உரப் பாவனை என்பன காரணமாக, பெண்களால் இயக்கப்படுகின்ற தொழில்முயற்சிகளுக்கு குறைந்தளவான மூலதனமே இடப்படுகின்றது (King & Mason, 2001).

கடன் வழங்குகின்ற நிதி நிறுவனங்களால் வழமையாகக் கோரப்படுகின்ற பிணையாக சட்டரீதியான காணி உடைமையை உபயோகிப்பதற்கு, அது பெண்களை ஊக்குவிக்கக்கூடும் எனினும், அடிப்படை உட்கட்டுமான வசதிகளும் பொதுநல வசதிகளும் இல்லாத நிலையில்,

காணி உறுதிகளால் மாத்திரம் முதலீட்டை சாத்தியப்படச்செய்ய முடியாது என்பதன் காரணமாக, காணி உடைமையாளர்கள் கடன்களைப் பயன்படுத்துவதற்குள்ள வாய்ப்பில் சட்டரீதியான காணி உறுதியால் எப்பயனும் இல்லை என Dohrn (2006) என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார். மறு புறத்தில், உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் அதன் மூலம் வளங்களிலிருந்து வருமானத்தைப் பெறுவதற்கும் அவசியமான முழுமையான கல்வி, திறன்கள், மற்றும் தகவலையும் தொழில்நுட்பத்தையும் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் என்பன பெண்களுக்கு இல்லாதிருப்பின், கடன் வாய்ப்பு வசதிகளுக்கான திடமான ஒரு வணிகச் சூழலை வெறுமனே காணி உடைமையால் மாத்திரம் உருவாக்க முடியாது. அனேகமான பெண்கள் குடும்பம், நண்பர்கள், உறவினர் போன்றவர்களிடம் முறைசாரா நிதியளிப்பை நாடிச்செல்வதற்கு இது வழிவகுத்துள்ளது. இச்செயற்பாடானது வருமானத்தை அதிகரிப்பது தொடர்பிலான அவர்களின் இயலற்றலில் இரு வரையறைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது – முதலாவது, கடன் தொகை வழமையாக சிறிதாக உள்ளமை, இரண்டாவதாக அத்தகைய முறைசாராக் கடன்பெறல் ஏற்பாடுகளில் வட்டி வீதங்கள் மிக உயர்வாக உள்ளமை (Saito et al., 1994).

எனினும், நுண்பாகநிதித் திட்டங்களின் வளர்ச்சியானது பெண்கள் மேலும் சாதகமான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் கடன்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளைச் சாத்தியப்படச் செய்துள்ளது. அத்தகைய திட்டங்கள் வழக்கமாக பெண்களின் வலையமைப்புகளை விருத்திசெய்வதன் ஊடாக, பங்குபற்றுவோரின் சமூக மூலதனத்தைப் பெருக்குவதனால் நிகழும் மேலதிக அனுகூலத்தையும் கொண்டுள்ளன (ILO, 2008). ஆயினும், நுண்பாகநிதியானது பெண் வலுவூட்டல் இயல்புகளை அதன் முதன்மைக்கூறாகக் கொண்டுள்ளது (Vonderlack & Schreiner, 2002), அல்லது அது, சமுதாயத்தில் ஆழமாக வேருன்றியுள்ள பால்நிலை சார்ந்த சமத்துவமின்மையின் விளைவாகத் தோற்றம்பெற்றுள்ள அதிகாரச் சமநிலையின்மையைத் திருத்தியமைப்பதற்கான ஆற்றலாகும் (Johnson, 1999) என தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக, கடனின் பயன்பாடு பற்றிய தீர்மானங்களை குடும்பத்திலுள்ள ஆண் உறுப்பினர்கள் மேற்கொள்வதன் காரணமாக, பெண்களின் கடன் தொடர்பிலான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரம் அவர்களிடம் (பெண்களிடம்) இல்லாதிருக்கக் கூடும் (Islam, Nguyen, & Smyth, 2015; ILO, 2008). இதுதவிர, சொத்துரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் தொடர்பிலான நியாயமற்றதன்மை, எழுத்தறிவு வீதத்திலுள்ள வேறுபாடுகள், பெண்கள் பற்றிய சமூக உள்பாங்கு அகியன பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் தொடர்பில் நுண்பாகநிதி வாய்ப்புவசதிகளின் ஆக்கபூர்வமான தாக்கவிளைவை மட்டுப்படுத்தக்கூடும் (ILO, 2008).

• ஆயுத முரண்பாடு

ஆயுத முரண்பாடு, அதன் செயல்முறையில் பொருளாதார மற்றும் சமூகச் செலவுகளை வருவித்துக்கொண்டு, உலகளாவிய வறுமையின் கணிசமானளவு பங்கிற்குத் துணைபுரிவதால் அல்லது வறுமையைத் தீவிரப்படுத்துவதால், அது (ஆயுத முரண்பாடு) ‘பின்னோக்கிச் செல்லும்

அபிவிருத்தி' எனக் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்றது (Collier et al., 2003). ஓர் ஆயுத முரண்பாடு காரணமாக வருவித்துக்கொள்ளப்படுகின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருளாதார மற்றும் சமூகச் செலவுகளை இந்த ஆய்வு இனங்கண்டுள்ளது. முதலாவதாக, ஒரு யுத்தத்தில் அரசாங்கம் மற்றும் தீவிரவாதக் குழுக்கள் ஆகிய இரு தரப்பினராலும் வளங்கள் உற்பத்தியிலிருந்து அழிவிற்கு திசைதிருப்பப்பட்டு, பொருளாதார வளர்ச்சி குறைவடையச் செய்யப்படுகின்றது. இரண்டாவதாக, யுத்த வன்செயல்கள் உட்கட்டுமான வசதிகள், வீடுகள், பாடசாலைகள், மருத்துவமனைகள் என்பவை உட்பட பயன்பாட்டிலுள்ள பொருளாதார வளங்களை அழிவுக்குட்படுத்துகின்றது. மூன்றாவதாக, யுத்தத்தால் தூண்டப்படுகின்ற அச்ச உணர்வானது மக்களுடன் சண்டையிடுதல், தமது சொத்துகளைக் கைவிடுதல், முதலீடு அவசியமற்ற பிழைப்பாதார மட்டச் செயற்பாடுகளுக்குக் கீழிறங்குதல், சமூக மூலதனம் சிதைவுறுதல் என்பனவற்றிற்கு வழிவகுக்கின்றது. சமூகச் செலவுகள், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பொருளாதாரச் செலவுகளுடன் சிக்கலான முறையில் தொடர்புபட்டுள்ள இடப்பெயர்வு மற்றும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட புலப்பெயர்வு ஆகியனவற்றிற்கு மேலதிகமாக, மரணங்களையும் ஊனமாதலையும் உள்ளடக்குகின்றன.

மக்கள் 'பால்நிலை அடிப்படையில்' யுத்தத்தை அனுபவிப்பதற்கு, பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்களை வரையறுக்கின்ற சமூகக் கட்டளை நியதிகள் காரணமாக அமைகின்றன (Lindsey, 2001). போரிடுவோரில் ஆண்கள் பெரும்பான்மையானவர்களாக இருப்பதன் காரணமாக, வெளித் தோற்றத்தில் ஆண்களே யுத்தத்தால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றபோதும் (International IDEA, 2003, Plümper & Neumayer, 2006; ESCWA, 2007), பெண்களும் சிறுவர்களும் அடிக்கடி உள்ளாட்டு யுத்தத்தால் நெடுங்காலப் பலியாட்களாக ஆவது வழக்கமுறையாகும் (Ormhaug, Meier, & Hernes, 2009). உண்மையில், ஒட்டுமொத்தமாக ஆயுத முரண்பாட்டால் ஆண்களை விட பெண்களே அதிகளவுக்கு எதிர்மறையான பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர் என்பதை Plümper and Neumayer (2006) ஆகிய இருவரும், ஆயுள் எதிர்பார்க்கையின் பால்நிலை இடைவெளியில் காணப்படும் யுத்தத்தின் தாக்கவிளைவை மதிப்பிடுவதற்காக, 145 நாடுகளின் மாதிரியை கவனத்திலெடுத்து ஆராய்ந்துள்ள தமது ஆய்வில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். யுத்தத்தின் மறைமுக விளைவுகள் அதன் நேரடியான மற்றும் மேலும் வெளிப்படையான விளைவுகளை விட அதிகளவு முனைப்பானவை என்பதை இம்முடிவுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன என இந்த நூலாசிரியர்கள் விளக்குகின்றனர்.

ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் பெண்களும் பெண்பிள்ளைகளும் எளிதில் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் நிலையானது வழக்க முறையானதாக அவர்களின் வகிபாகங்கள் பற்றி சமூகரீதியாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட நோக்கிலிருந்து தோற்றம்பெறுகின்றது. இதனாலேயே யுத்தச் செயற்பாடுகளில் வேண்டுமென்றே கைக்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு தந்திரோபாயமாக பாலியல் துஷ்பிரயோகமும், பெண்களைப் பலியாட்களாக்கும் செயல்களும் அனேகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன (USAID, 2007). அனேகமான நாடுகளில் ஒரு சமூகத்தின்

மதிப்பானது பெண்கள் மற்றும் பெண்பிள்ளைகளின் பாலியல் செயற்பாட்டின் கட்டுப்பாட்டை அதிகளவிற்குச் சார்ந்துள்ளது. இத்தகைய கருத்தியல்கள், ஒரு புறத்தில் எதிரியை அவமானப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக பாலியல் வல்லுறவையும் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தையும் பயன்படுத்துவதை சாத்தியப்படச் செய்வதுடன் (Pratt et al., 2004; Ward & Marsh, 2006; Bastick, Grimm, & Kunz, 2007; Brown, 2012), மறு புறத்தில், பெண்களினதும் பெண்பிள்ளைகளினதும் விருப்பத்திற்கு மாறாக அவர்களது உடலைப் பாழ்படுத்தி, சிதைவுறச் செய்ய முடியும் என்னும் எண்ணத்தை அவர்களின் மனங்களில் பதியச்செய்தும் உள்ளன (Amnesty International, 2004b). குறிப்பாக, குற்றம்புரிந்தவருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்வதற்குப் பதிலாக, ஒரு சமூகத்தின் எதிர்ச்செயலைப் பயன்படுத்தி பலியானைக் கறைப்படுத்தக்கூடிய ஒரேயொரு குற்றச்செயல் பாலியல் வன்முறையேயாகும் (Jefferson, 2004). வீட்டுப் பணிகளை மேற்கொள்ளல், போரில்ஈடுபடுவோருக்கான பாலியல்ச் சேவைகளை வழங்குதல் என்பனவற்றிற்காக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட 'மனைவியர்' வகிபாகங்களை ஆற்றச்செய்யும் பொருட்டு, ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் நிகழும் பெண் கடத்தலானது, சமாதான காலத்திற்குரி பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்களை ஓர் ஆயுத முரண்பாடு எவ்வழிமுறைகளில் பாசாங்குசெய்கின்றது என்பதற்கான மற்றுமோர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது (அதே நூலில்).

ஆயுத முரண்பாடானது பெண்களின் சம்பளமற்ற பணிகளை குறைந்தளவுக்கு நேரடியாகவும், மிகக் கொடிய வழிமுறைகளிலும் கூட தீவிரப்படுத்துகின்றது. யுத்தம் காரணமாக உட்கட்டுமான வசதிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற சேதம் வீட்டு வேலைகளை மேலும் மேலும் கடினமானவையாக ஆக்குகின்ற அதேவேளை, பெண்களின் பராமரிப்பாளர் வகிபாகம் ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் அவர்களின் நடமாட்டத்தை மட்டுப்படுத்துவதோடு, இதனால் அவர்களின் சுய பாதுகாப்புக்கு முக்கியத்துவம் இல்லாமல் போகின்றது (Rehn & Sirleaf, 2002). ஆண்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பெண்கள் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாக உள்ளமை, சேவை வழங்கலில் ஏற்படும் தடங்கல்கள், ஆண் குடும்பத் தலைவன் மூலம் கிடைத்துவந்த வருமானத்தில் ஏற்படும் இழப்பு ஆகியன யாவுமே பெண்கள் ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் பாதிப்பிற்குள்ளாவதை எளிதில் தெரியக்கூடிய ஒன்றாக ஆக்குகின்றன (Jansen, 2006).

பெண்களின் தனிவேறுபட்ட ஆரோக்கியப் பராமரிப்புத் தேவைகளைக் கவனத்தில் கொள்கையில், ஆயுத முரண்பாடு காரணமாக அடிப்படை ஆரோக்கியப் பராமரிப்புச் சேவையில் நிகழும் வீழ்ச்சியானது ஆண்களை விட பெண்கள் மீது விகிதசமமற்ற, பாரியளவிலான ஒரு தாக்கவிளைவைக் கொண்டுள்ளது (Amnesty International, 2004a). இச்சமயத்திலும், பெண்கள் வழமையாக சிறுவர்களுடன் 'எளிதில் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் குழுக்களாக' ஒன்றுசேர்ந்திருந்து வருகின்றனர் (Rehn & Sirleaf, 2002). எனினும், பல காரணங்களுக்காக பெண்களை இப்பாரிய குழுவிலிருந்து வித்தியாசப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. முதலாவதாக, பெண்கள் சிறுவர்களுக்கான முதன்மைப் பராமரிப்பாளர்களாக இருப்பதனால்,

அவர்களின் உடல் மற்றும் உள ரீதியான நலம் அவர்களினுடைய சிறுவர்களின் நலத்திற்கு இன்றியமையாததாகும் (McKay, 1998). இரண்டாவதாக, பாலியல் வன்முறையும் அதன் விளைவான கர்ப்பம்தரிப்பும், பாலுறவின் மூலம் பரவும் நோய்களும் பேரதிர்ச்சியும் என்பன பெரும்பாலும் பெண்களுக்கான மேலதிக ஆரோக்கியப் பராமரிப்புத் தேவைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன (El Jack, 2003). மூன்றாவதாக, பெண்கள் மற்றும் பெண்பிள்ளைகளின் உயிரியல் அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் ஆரோக்கியப் பராமரிப்பை குறிப்பாக பெண்களுக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படும், கவனத்திற்குரிய ஒன்றாக ஆக்குகின்றன (Rehn & Sirleaf, 2002).

ஆயுத முரண்பாட்டைத் தொடர்ந்து நிகழுகின்ற மாற்றிடக் குடியேறலும் இடப்பெயர்வும் பெண்களின் வலுவற்றநிலையை/ அதிகாரமற்றநிலையை மேலும் மோசமாக்குகின்றன. நுட்பமாகக் கூறுமிடத்து, இடப்பெயர்வு ஒரு தற்காலிக நிகழ்வாக உள்ளபோதும், யதார்த்தநிலையில் இடப்பெயர்வுக் காலம் மிக நீண்டதாக இருக்கக் கூடும் என்பதோடு, பெரும்பாலும் சமூக வலையமைப்புகளைச் சிதைப்பதற்கான ஒரு தந்திரோபாயமாகவும் அது பயன்படுத்தப்படுகின்றது (El Jack, 2003). வளங்கள், தகவல் அல்லது அடிப்படைச் சேவைகள், வருமானம் என்பனவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் தொடர்பிலான மரபார்ந்த, பால்நிலை அடிப்படையிலான சமத்துவமின்மையானது இடப்பெயர்வால் மேலும் மோசமாக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு (Birkeland, 2009). பெண்கள் ஆரோக்கியப் பராமரிப்பு, கல்வி, வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகள் போன்ற துறைகளிலான பயிற்சியும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் என்னும் வடிவங்களில், இடப்பெயர்வின் மூலம் பயனடைகின்றபோதும், அத்தகைய அனுகூலங்கள் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் மேலும் நியாயமான பால்நிலைத் தொடர்புகளைத் தோற்றுவிப்பதற்குத் துணைபுரிவதில்லை (El Jack, 2003).

நெடுங்காலம் ஆயுத முரண்பாட்டுக்கு உட்படுதலானது பெண்கள் தமது கணவர் மூலம் எதிர்கொள்கின்ற வீட்டு வன்முறையை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்பதை செயல்முறை அடிப்படையிலான ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சிலவேளைகளில், போரிடுவோர் வீடுகளுக்குத் திரும்பி வந்தவுடன், யுத்தத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட ஆயுதம் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது (Kudakwashe & Richard, 2015). யுத்தத்திற்குப் பின்னான பேரதிர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய மனக்கோளாறுகள் ஆயுத முரண்பாட்டின் பலியாட்களையே குடும்ப வன்முறைக்குப் பொறுப்பான குற்றவாளிகளாக மாற்றுகின்றன (Justino, Leone, & Salardi, 2015). ஒரு கணவன் தனது மனைவியைத் தாக்குவது நியாமானதாகும் என்று ஆயுத முரண்பாட்டு இடருக்குள்ளான பெண்கள் நம்புவது ஒரு வழக்கமுறையாக இருப்பதோடு, அவர்கள் வன்முறை தொடர்பில் சகிப்புத்தன்மை உடையவர்களாகவும், யுத்தம் முடிவடைந்து நீண்ட நாட்களின் பின்னரும் தம்மை வன்முறையின் பலியாட்களாக ஆக்கிக் கொள்பவர்களாகவும் உள்ளனர் என Gallegos and Gutierrez (2011) ஆகியோர் குறிப்பிடுகின்றனர். அடுத்து வரும்

பகுதியில் கலந்துரையாடப்படவுள்ளவாறு, யுத்தமானது ஒரு பெண்ணை பொருளாதார அடிப்படையில் வலுவூட்டினாலும் கூட, குடும்பத்தில் தனது அதிகாரம் பற்றிய உணர்வு சரியாக உள்ளதா என்பதைக் கண்டறிவதற்காக, கணவன் வேறு வழியின்றி துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபடக்கூடும் என்பதால், தனது வாழ்க்கைத் துணைவரால் மேற்கொள்ளப்படும் துஷ்பிரயோகங்களிலிருந்து அவளால் தப்பிக்க முடியாதிருக்கக்கூடும் (Calderón, Gáfaró, & Ibáñez, 2011). யுத்தத்தின் விளைவாக பெண்களால் அடையக்கூடியதாக இருக்கும் ஏதாவது பொருளாதார வலுவூட்டலை இது இல்லாமல் செய்கின்றது.

ஆயுத முரண்பாடு ஏற்கனவே நடைமுறையிலுள்ள பால்நிலைச் சமத்துவமின்மையை பல வழிகளிலும் பெரிதுபடுத்துவதோடு, ஒரு பெண்ணின் வலுவூட்டலற்ற/ அதிகாரமற்ற நிலையை மேலும் மும்முரமானதாகவும் ஆக்குகின்றபோதும், அதே ஆயுத முரண்பாடானது மரபார்ந்த பால்நிலை வகிபாகங்களுக்குச் சவால்விடுப்பதற்கும், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை ஊக்குவிப்பதற்குமான வாய்ப்புகளைக் கூடத் தோற்றுவிக்கின்றது. இதற்கான வெளிப்படையான ஒரு வழிமுறை யாதெனில், பெண்களை அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கான ஏக சம்பாத்தியக்காரர்களாக வைத்திருப்பதாகும் (ESCWA, 2007). ஒரு குடும்பத்தில் ஆயுத முரண்பாட்டால் கொண்டுவரப்படுகின்ற மாற்றங்களும் நிலைமாற்றங்களும் வருமானம் சம்பாதித்தல், குடும்பத் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளல், சொத்துகளை நிருவகித்தல் போன்ற மரபுசாரா வகிபாகங்களை பெண்கள் பொறுப்பேற்குமாறு செய்கின்றது (UNDP, 2001). குடும்பத்தின் முதன்மையான பிழைப்பாதாரமாக இருப்பவர்களான பெண்கள் சம்பளத்துடன் கூடிய வேலைகளை விட, பெரும்பாலும் வேறு வழியின்றி முறைசாராத் துறைகளில் உள்ள தொழில்முயற்சியாண்மையில் ஈடுபடுகின்றனர்; தீவிரவாதிகளுக்கு பொருட்களை விற்பனை செய்தல் அல்லது இடம்பெயர்ந்தோருக்கு உணவு விநியோகித்தல் போன்ற அத்தகைய வாய்ப்புகள் பெரும்பாலும் ஆயுத முரண்பாட்டால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன (Hudock, Sherman, & Williamson, 2016). இது முக்கியமான ஒரு விடயமாகும் ஏனெனில், ஆயுத முரண்பாடானது திறந்த வெளிகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற விவசாயம் போன்ற மரபார்ந்த வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளில் மக்கள் ஈடுபடுவதை ஆபத்தானவையாக ஆக்குகின்றன என்பதனாலாகும் (Petesche, 2011).

ஆயுத முரண்பாடுகள் பால்நிலை வகிபாகங்களை மாற்றியமைக்கின்றபோதும், (1) அத்தகைய மாற்றங்கள் நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்குமா; (2) இந்த வகிபாகங்கள் உண்மையில் பெண்கள் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றின் விரிவாக்கத்திற்கு நிகராக இருக்குமா போன்ற சந்தேகங்கள் தொடர்ந்தும் உள்ளன. ஓர் ஆயுத முரண்பாட்டின் நிறுத்தம் பெண்களுக்கு சவால்களின் புதியதொரு படிநிலையை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. யுத்தம் புரிந்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பும் ஆண்கள் உண்மையில் பெண்களின் வலுவூட்டலைப் பார்த்து, ‘அதிர்ச்சியடையக்கூடும்’ (Handrahan, 2004). ஆகவே, முன்னர்

குறிப்பிடப்பட்டவாறு, அவர்கள் தமது மனைவியருக்கு எதிராக காழ்ப்பை மனதில் பொதிந்து வைத்திருக்கக்கூடும்; தமது மேலாதிக்கத்தை ஏனையோர் மீள அங்கீகரிப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, அவர்கள் வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கு இது வழிவகுக்கும். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது, யுத்த காலத்தில் குடும்பத்தைச் சிதைவுறாமல் வைத்துக்கொள்வதற்காக ஆற்றிய பெருந்துணிவுள்ள செயல்களுக்காக மனைவிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அங்கீகாரம், கணவன் யுத்தம் புரிந்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பியதும் அவளுக்குக் கிடைக்காமல் போகக்கூடும்; அவள் யுத்தத்தில் சண்டையிட்டிருக்கவில்லை என்பதே இதற்கான காரணமாகும் (Handrahan, 2004). மறு புறத்தில், யுத்தமானது குடும்பத்தின் ஆண் தலைவனின் உயிரைக் காவுகொண்டிருக்குமாயின் அல்லது அவர்களை ஊனமுறச் செய்திருக்குமாயின், குறிப்பாக வருமானம் சம்பாதிக்கும் வாய்ப்புகள் குறைவடைந்து செல்லும் வேளையில், குடும்பத்தின் நிதி தொடர்பான பொறுப்புகள் பெண்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்றன (Hudock et al., 2016).

பால்நிலை தொடர்பான வகிபாகங்கள் பற்றிய மாறாத நிலைப்பாடுடைய கருத்துகளின் முனைப்பு யுத்த காலங்களில் குறைவடைதல், மற்றும் பெண்கள் மீதான அவற்றின் ஆக்கபூர்வமான விளைவுகள் என்பன ஆயுத முரண்பாட்டின் பின்னர், ஏனைய பல காரணங்களின் விளைவாகவும், குறைந்த காலமே நிலைத்திருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. சரியான திசையில் செல்வதற்கான ஒரு கூட்டு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படாது விட்டால், ஒரு பெண்ணின் பொருளாதார வலுவூட்டலைத் தடுக்கின்ற, முன்னரே கலந்துரையாடப்பட்ட அனேகமான காரணிகளை ஆயுத முரண்பாட்டால் மாற்றியமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, கம்போடியா, எல் சல்வடோர், மொசாம்பிக், றுவண்டா ஆகிய நாடுகளில் ஆயுத முரண்பாடுகளுக்குப் பின்னர், விதவைகள் தமது கணவன்மாரின் காணிகளுக்கான சட்டரீதியான உடைமையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது என Kumar (2000) என்பவர் தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளார். சிலருக்கு காணிகள் சொந்தமாக இருந்தபோதும், விதைகள், உரம், பண்ணை விலங்குகள் என்பனவற்றைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான நிதி இல்லாதிருந்தனர். இத்தகைய சவால்கள் பெண்களை அற்ப சம்பளத்திற்காக நிரந்தரமற்ற தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரிவதற்குத் தூண்டின (Kumar, 2000; Sørensen, 1998).

பெரும்பான்மையான பெண்கள் சமைத்த உணவு, மரக்கறிகள், பழங்கள், வீட்டுப்பாவனைப் பொருட்கள் போன்றனவற்றை விற்பனை செய்து, முறைசாராத் துறையில் வேலைசெய்கின்றனர் என்பதை, ஆயுத முரண்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்ட பொஸ்னியா மற்றும் ஹெர்ஸ்கோவினா, கம்போடியா, எல் சல்வடோர், ஜோர்ஜியா, கௌதமாலா, றுவண்டா ஆகிய ஆறு நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முழுமையான விபரங்களுடன் கூடிய ஓர் ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதில் அவதானிக்கத்தக்க முக்கியமான ஒரு விடயம் யாதெனில், ஆயுத முரண்பாட்டிற்குப் பின்னரான நிலைமாற்றக் காலத்தில் முறைசாராத் துறையில் காணப்பட்ட பெண்களின் எண்ணிக்கையின் அதிகரிப்பாகும்; இதை இந்த ஆய்வு 'முறைசாராத் துறையின் பெண்ணியமயமாக்கம்' என அழைக்கின்றது (Kumar, 2001). அரசியல் உறுதிபாடு

பழையநிலைக்கு மீண்டும் கொண்டுவரப்படுகின்றபோது மாத்திரமே வந்தடையக்கூடியதாகவுள்ள முதலீடுகள், அதிகளவில் தேவைப்படும் முறைசார்ந்த துறையைப்போல் அல்லாது, ஆயுத முரண்பாடு நிறுத்தப்பட்ட உடனடியாகவே மீண்டும் தொடங்குகின்ற ஒரு பொருளாதாரத் துறையாக முறைசாரத் துறை இருப்பது இதற்கான காரணமாக இருக்கக்கூடும் (Bouta & Frerks, 2002).

இவ்வாறாக, ஒரு பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித்திறனுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் துணைபுரியக்கூடிய திறன்களை பெண்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கான சூழ்நிலைகளையும் வாய்ப்புகளையும் ஆயுத முரண்பாடுகள் தோற்றுவிக்கின்றன. இருந்த போதிலும், பெண்கள் ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் கூட நிழல் பொருளாதாரத்தில் வருமானம் சம்பாதிப்பதை வழக்கமுறையாகக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, பெண்களின் பொருளாதாரப் பங்கேற்பின் பெறுமதி மதிப்பிடப்படாமல் போவதுடன், முரண்பாட்டிற்குப் பின்னரான புனர்நிர்மாண முன்னெடுப்புகளில் அது புறக்கணிக்கவும்படுகின்றது (Hudock et al., 2016). ஆகவே, முரண்பாட்டிற்குப் பின்னரான புனர்நிர்மாணத் திட்டங்கள், யுத்தம் பரிந்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பியுள்ள ஆண்களுக்கான பயிற்சியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் மாத்திரம் சிறப்புக் கவனம் செலுத்துகின்றபோது, பெண்களை தொழில் சந்தைக்குள் நுழைய விடாமல் தடுப்பதன் மூலம், அது மறைமுகமாக நாட்டின் பொருளாதார இழப்பிற்குக் காரணமாக அமைகின்றது (Zuckerman, Dennis, & Greenberg, 2007).

இருந்தபோதிலும், ஆயுத முரண்பாடுகள் பெண்கள் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலில் எவ்வாறு ஆக்கபூர்வமான வகையில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற செயல்முறை அடிப்படையிலான சான்றாதாரங்கள் உள்ளன. வீட்டில் ஓர் ஆணுக்கான வேலையிழப்பு போன்ற பொருளாதார அதிர்ச்சி ஒரு பெண்ணின் தொழில்தீர்மானங்களில் எத்தாக்கவிளைவையும் கொண்டிருக்காத அதேவேளை, பெண்களின் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வாய்ப்பு நிலையானது திடமான மற்றும் ஆக்கபூர்வமான வகையில் ஆயுத முரண்பாட்டுடன் தொடர்புபட்டிருந்தது என்பதை, 1996-2001 காலப்பகுதியில் நேபாளத்தில் நிகழ்ந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தின் தாக்கவிளைவு பற்றிய ஓர் ஆய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது (Menon & Van der Meulen Rodgers, 2015). சோமாலியாவில், 1991ல் நிகழ்ந்த சமூக-அரசியல் எழுச்சிக்கு முன்னர், அடிப்படையில் இரண்டாம் தரக் குடிமக்களாக நடத்தப்பட்டு வந்த பெண்கள், அப்போதைய உள்நாட்டு யுத்தச் சூழ்நிலையில் சமூக, அரசியல், மற்றும் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் கணிசமானளவு முன்னேற்றத்தை அடைந்தனர் (Ingiriis & Hoehne, 2013).

ஆயினும், நீண்டகால அடிப்படையிலான ஆய்வுகள் இன்மை காரணமாக, நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கின்ற ஆயுத முரண்பாடுகளின்போது பெண்களின் வலுவூட்டல் பற்றிய சான்றுகள் பெருமளவிற்கு குழப்பகரமானதாகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும் உள்ளன (Herbert, 2014). ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் கூட பெண்களின் பொருளாதாரப்

பங்கேற்பு அதிகரித்துள்ளதென பெரும்பாலான செயல்முறை அடிப்படையிலான ஆராய்ச்சிகள் விபரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும், அத்தகைய மாற்றங்கள் உண்மையில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலின் கூறுகளாக உள்ளனவா என்பதில் சந்தேகம் உண்டு. தெளிவாக உணரக்கூடிய வகையில் பெண்களின் சமுதாயப் படிநிலையை மேம்படுத்தியுள்ள சோமாலி உள்நாட்டு யுத்தம்கூட ‘ஒரு புரட்சியாக அன்றி, ஓரளவு நம்பிக்கையுடன் நோக்கும்பொழுது சிறப்பித்துக்கூற முடியாத ஒரு சீர்திருத்தமாகவே’ விபரிக்கப்படுகின்றது (Ingiriis & Hoehne, 2013, p. 314). இதற்கான காரணம் யாதெனில், பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கான அடிப்படைச் சவாலானது பால்நிலை சார்ந்த கருத்தியல்களில் ஆழப்பதிந்துள்ளது. அவற்றை தவிர்க்கமுடியாத வகையில் ஓர் ஆயுத முரண்பாட்டால் மாற்றியமைக்க முடியாதிருக்கக் கூடும். ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் காணப்படுகின்ற கட்டாய நிலையானது பெண்கள் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றலை விரிவுபடுத்தக்கூடும் எனினும், போரிடுவோர், குடும்பத்திற்கான ஏக சம்பாத்தியக்காரர், அல்லது சமாதானப் பேச்சாளர் ஆகியோரும் அத்துடன் ஆயுத முரண்பாட்டின் முடிவும் ஆயுத முரண்பாட்டிற்கு முந்திய பால்நிலைக் கட்டளை நியதிகளை பெரும்பாலும் பழைய நிலைக்கு மீண்டும் கொண்டுவருவதால், பெண்கள் மீண்டும் வலுவூட்டலற்ற/ அதிகாரமற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். ஆயுத முரண்பாட்டு அனுபவங்களின் மத்தியிலும் பால்நிலை சார்ந்த மிக முக்கியமான ஆனால் மறைபொருளாகவுள்ள நிறுவனரீதியான சமத்துவமின்மை தொடர்ந்தும் மாற்றமின்றி இருப்பதனால், ஆயுத முரண்பாட்டிற்குப் பின்னரான சீர்திருத்தங்கள் பால்நிலைச் சமத்துவத்தை அவற்றுடன் சேர்த்துக்கொள்கின்றபோதும், அத்தகைய சீராக்கச்செயற்பாடுகள் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்து, பெண்களுக்கு எதிரான பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சாய்வுநிலை தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்கின்றது (Zuckerman et al., 2007). இதுதவிர, பெண்கள் பொருளாதார வலுவூட்டலின் குறிப்பிட்ட ஒரு மட்டத்தை அடைந்துள்ளபோதும், அவர்களுடைய அரசியல் பங்கேற்பு தொடர்ந்தும் குறிப்பிடத்தக்களவுக்கு வரையறுக்கப்பட்டதாகவே உள்ளது (Sow, 2012). சுருக்கமாகக் கூறின், “யுத்தம்” முடிவடைந்து, திட்ட அமுலாக்கக் கட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டவுடனேயே, ஆணியல்பு, பெண்ணியல்பு, மற்றும் பால்நிலை வகிபாகங்கள் பற்றிய பழைமைவாத கருத்துருக்கள் தாமாக வலிமையுடன் அழுத்தத்திருத்தமாக வெளிப்படுத்தப்படுவதனால், கட்டமைப்பொழுங்குச் சீர்குலைவு மூலம் பெண்கள் அடைந்து வந்த அனுகூலங்கள் ‘இழக்கப்பட்டு விடுகின்றன’ (Aolain, Haynes, & Cahn, 2011, p. 41).

5. இலங்கைச் சூழமைவில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்

இலங்கையில், வலுவூட்டல் என்னும் சொற்பதமானது பல்கலைக்கழகக் கல்வி சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் அறிக்கைகள் தொடக்கம் அபிவிருத்தி உபாயங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் வரை பரந்த ஒரு பெருந்தொகுதி எழுத்தாக்கங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆயினும், பெண்களின் வலுவூட்டல் பற்றிய வரைவிலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஈடுபாடு இல்லாமல் இருப்பதுடன், அது எதைக் குறிக்கின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்தாமல் உண்மையென நம்புவதைப் போலவும் காணப்படுகின்றது (CENWOR, 2015; ADB, 2008). ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்றபோது, பெண்களின் வலுவூட்டலானது பொருளாதார மற்றும் சமூகச் செயற்களங்கள் தொடக்கம் அரசியல் வரையான துறைகளில் விரும்பத்தகுந்த ஒரு குறிக்கோளாகக் கருதப்படுகின்றது. உண்மையில், இலங்கை பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து வடிவங்களிலுமான பாரபட்சநிலையை இல்லாதொழித்தல் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் சமவாயத்தின் [UN Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)] அரசு சார்பான பங்களராக ஆகுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே, பால்நிலைச் சமத்துவத்தை அடைவதற்காக அது தன்னை ஈடுபடுத்த உறுதி கொண்டுவிட்டது (ADB, 2008).

1931ல், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் ஆகிய இரு தரப்பினருக்குமே சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டு விட்டது. 1947ல், பாலர் பாடசாலை தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரையில் அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி கிடைக்குமாறு செய்யப்பட்டது. 1930லிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த சுகாதாரச் சேவைச் சீர்திருத்தங்கள், அரசாங்க வைத்தியசாலைகளில் சிகிச்சைபெறுவோர் மீது விதிக்கப்பட்டு வந்த கட்டணங்கள் 1951ல் இல்லாதொழிக்கப்படும் நிலையை எட்டின என்பதோடு, இதனால் ஆரோக்கியப் பராமரிப்பை அனைவரும் இலவசமாகப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சமூக நலங்களில் காணப்பட்ட இத்தகைய துரித வளர்ச்சியால் தூண்டப்பட்டமையால், ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, இலங்கை பெண்களின் சமுதாயப் படிநிலை தொடர்பில் அதிகளவு சாதித்துள்ளது (Malhotra & Mather, 1997). எடுத்துக்காட்டாக, பெண்களின் எழுத்தறிவு வீதமான 94.6 சதவீதமானது ஆண்களின் எழுத்தறிவு வீதமான 96.9 சதவீதத்தை விட சற்றே குறைவானதாகும். அத்துடன், பெண்களின் கல்வி அடைவுமட்டம் உயர்வாக அல்லது கல்வியின் மேல்நிலை மட்டங்களில் அது ஆண்களின் கல்வி அடைவுமட்டத்திற்கு இணையாக இருப்பது வழக்கமுறையாகும். உதாரணமாக, 2012ல் நடைபெற்ற கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரப் பரீட்சையில் 10.9 சதவீதம் சித்தியடைந்த ஆண் மாணவர்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, பெண் மாணவிகள் 13.7 சதவீதம் சித்தியடைந்துள்ளனர். அதைப்போல, 2012ம் ஆண்டு ஆண்களில் 2.6 சதவீதமானவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றுள்ளதுடன் ஒப்பிடுகையில், பெண்களில் 2.7 சதவீதமானவர்கள் பட்டம் பெற்றுள்ளனர் (Department of Census and Statistics, 2015). ஆரோக்கிய நிலையைப் பொறுத்தவரை, 72 வருடங்களாகவுள்ள ஆண்களின் ஆயுள்

எதிர்பார்க்கையை விட 78.6 வருடங்களாகவுள்ள பெண்களின் ஆயுள் எதிர்பார்க்கை உயர்வாதாகும். 1995ம் ஆண்டில் 100,000 பிறப்புகளுக்கு 61 ஆக இருந்த பிரசவ மரண வீதமானது, 2014ம் ஆண்டிற்குள் 32 ஆகக் குறைவடைந்துள்ள இது, உலகளாவிய மிகக் குறைந்த விகிதங்களில் ஒன்றாகும் (Medical Statistics Unit, Ministry of Health, Nutrition and Indigenous Medicine, 2016).

பால்நிலை வேறுபாட்டைக் குறைப்பதில் அடையப்பட்டுள்ள இத்தகைய பேரளவு மட்டச் சாதனைகள் இலங்கைக்கான பால்நிலைச் சமத்துவமின்மைச் சுட்டியில் (Gender Inequality Index) 0.307 என்னும் பெறுமானத்தில் வெளிக்காட்டப்படுகின்றது (UNDP, 2015); இப்பெறுமானம் ஏனைய பல அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் பெறுமானங்களை விட உயர்வானதாகும். ஆயினும், பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கு இன்னும் அதிகளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை இச்சுட்டியின் தரவரிசைப்படுத்தலில் 72வது இடத்தில் அது இடம்பெற்றுள்ளமை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பெண் கருவுயிர்க்கொலை அல்லது பெண் சிசுக்கொலை, சீதனம் சம்பந்தப்பட்ட மரணங்கள் அல்லது விதவை உடன்கட்டையேறுதல் போன்ற வடிவங்களிலான பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சநிலையின் அப்பட்டமான வெளிப்பாடுகள் இலங்கையில் காணப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படவில்லை (Jayaweera, Wijemanna, Wanasundera, & Vitarana, 2007). ஆயினும், பெண்களின் சமூக நலம் மற்றும் அவர்களின் பொருளாதாரப் பங்கேற்பு என்பனவற்றிற்கு இடையில் வெளிப்படையான ஏற்றத்தாழ்வுகள் காணப்படுகின்றன.

ஆரோக்கியப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி என்பனவற்றிலான பாராட்டத்தக்க சாதனைகளுக்கு மத்தியிலும், பெண்களின் ஊழியப்படைப் பங்கேற்பு வீதமானது மாற்றமின்றி, தொடர்ந்தும் குறைந்த மட்டத்தில் இருப்பதுடன், கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக அது அண்ணளவாக 35 சதவீதம் அளவில் இருந்து வருகின்றது (DCS (Department of Census of Statistics), 2015; Gunewardena, 2015; Gunatilaka, 2013). ஒரு புறத்தில், இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியானது அதன் சமூக நலம் தொடர்பிலான சாதனைகளை விட பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பது இதற்கான காரணமாக இருக்கக்கூடும் (Malhotra & Mather, 1997). மறு புறத்தில், பெண்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற குறைந்தளவிலான பொருளாதாரப் பங்கேற்பு வேலை தொடர்பான பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகளின் நிலைத்திருக்கும் தன்மையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

பெண்களும் ஆண்களும் ஒரே விதமான திறன்களைக் கொண்டுள்ள அதேவேளை, இத்திறன்களுக்கு தொழில் சந்தையால் சமத்துவமாக வெகுமதியளிக்கப்படுவதில்லை என்பதோடு, விட்டு வேலைகளில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த தொழில் பிரிப்பு தொடர்பான கலாசாரக் கட்டளை நியதிகள், பெண்கள் தொழில் படையில் நுழைவதை ஒரு வரம்புக்குட்படுத்துகின்றன என்பதை, 'ஒப்பீட்டளவில் உயர்வாகவுள்ள தமது கல்விச்

சாதனைகளை, இலங்கைப் பெண்கள் ஏன் ஊழியப்படை அனுகூலங்காக மாற்றுவதில்லை' என்னும் தலைப்பிலான ஓர் ஆய்வு சுட்டிக் காட்டுகின்றது (Gunewardena, 2015). இது குறிப்பாக திருமணம் செய்த பெண்களைப் பொறுத்தவரை முற்றிலும் உண்மையாகும் (Gunatilaka, 2013). தொழில்புரியும் பெண்கள் மத்தியில் கூட, பெரும்பான்மையானோர் ஆடை மற்றும் துணி உற்பத்தித் தொழிலாளர், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர், வெளிநாடுகளுக்கான புலம்பெயர் தொழிலாளர் போன்ற, 'பெண்ணியல்புடைய' தொழிலாளர்கள் அதிகளவுள்ள துறைகள் எனக் கருதப்படுவனவற்றில் செறிவாகக் காணப்படுகின்றனர் (Jayaweera et al., 2007); இது, தொழில் சந்தையில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகளின் செல்வாக்கை வலியுறுத்துகின்றது. பெண்கள் தொழில் சந்தைக்குத் தேவையான மிக உயர்தரமான இயற்பண்புகளைக் கொண்டுள்ள ஒரு சூழ்நிலை காணப்படுகின்றபோதும், ஆண்களுக்குச் சாதகமாகவுள்ள பால்நிலை அடிப்படையிலான பாரபட்சநிலை காரணமாகவே, ஆண்களின் சராசரிச் சம்பாத்தியம் உயர்வாக உள்ளது என்பதை, கடுமுனைப்பான மற்றுமொரு கருத்தை முன்வைக்கின்ற, பால்நிலை மற்றும் இனத்துவ அடிப்படையிலான நோக்கில் இலங்கைக்கான சம்பாத்தியத் தொழில்பாட்டை மதிப்பிடுகின்ற ஓர் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது (Arun & Borooah, 2011). இச்சான்றுகள், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை ஊக்குவிப்பதில் கல்வியின் அனுகூலங்களை இல்லாமல் செய்கின்ற, பால்நிலை சார்ந்த கருத்தியல்களின் செல்வாக்கை தெளிவாக வெளிக்கொணர்கின்றன.

இலங்கை 1960ம் ஆண்டிலேயே உலகின் முதலாவது பெண் பிரதம மந்திரியைத் தெரிவுசெய்தமை, நிறைவேற்றதிகாரமுடைய பெண் ஜனாதிபதி ஒருவரைத் தெரிவுசெய்தமை, பெண்களின் ஒட்டுமொத்த அரசியல் பங்கேற்பு இலங்கையில் கணிசமானளவில் காணப்படுகின்றமை, மற்றும் பெண்கள் அமைச்சுப் பொறுப்புகளை ஏற்றுள்ளமை போன்ற காரணிகளின் மத்தியிலும், வழக்கமுறையாக அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற துறைகள் முக்கியத்துவம் குறைந்தவையாகவே உள்ளன (H. M. A. Herath, 2015; ADB, 1999). இலங்கையில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு தொடர்பில் Iwanaga (2008) என்பவர் இரு அவதானிப்புகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு புறத்தில், தேர்தல் காலங்களில் அவர்கள் செயல் ஈடுபாடுடைய வாக்காளர்களாக, நிதி திரட்டுவோராக, பிரசாரம் செய்வோராக உள்ளனர்; ஆயினும் மறு புறத்தில், கட்சிக் கட்டமைப்புகளின் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் மட்டங்களில் அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இவ்வாறாக, சர்வஜன வாக்குரிமையானது உண்மையில், வாக்களிப்பதற்கு பெண்களை அனுமதிப்பதற்கு அப்பால், பெருந்திரளாகவுள்ள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இப்பெண்களின் சமுதாயப் படிநிலையை மாற்றியமைப்பதற்கு சிறிதளவே துணைபுரிந்துள்ளது (அதே நூலில்). தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் மட்டங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் போதுமானளவில் காணப்படாமை, பெண்களின் நலன்களைக் கையாள்வதற்கும், பால்நிலைச் சமத்துவமின்மையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்குத் தேவையான சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களைத் தூண்டுவதற்குமான வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்துகின்றது.

Samarasinghe (1998) என்பவரின் ‘இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணி வருமானத்தின் பெண்ணியமயமாக்கம்’ என்னு ஆய்வானது, தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் மட்டங்களில் பெண்கள் இல்லாத நிலையானது, எவ்வாறு அவர்களுக்கு எதிரான பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சநிலைக்கு வழிவகுக்கின்றது என்பதற்கான மிகவும் பாராட்டத்தக்க ஓர் உதாரணத்தை வழங்குகின்றது. ஆடை மற்றும் துணி உற்பத்தித் துறை, தேயிலை உற்பத்தி, புலம்பெயர் ஊழியம் (குறிப்பாக மத்திய கிழக்கிற்கான) ஆகியன பெரும்பாலும் பெண் ஊழியத்தாலேயே இயக்கப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும், இப்பெண்கள் பயன்நிறைவுடைய தொழிலாளர் உரிமைகளை அனுபவிப்பதில்லை என்பதுடன், நீண்டநேர வேலை, குறைந்தளவான கூலி, அற்ப அனுகூலங்கள் என்பனவற்றால் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகின்றனர். மறு புறத்தில், ‘அரசு, செய்ய வேண்டியவற்றைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் அல்லது அவசியமற்றவற்றைச் செய்வதன் மூலம், அதன் மிக முக்கியமான வெளிநாட்டு நாணயத்தைச் சம்பாதிக்கின்ற ஊழியப் படையின் நலன்களைப் பேணுகின்ற செயலாக்கமுடைய ஒரு நிறுவனமாக இருப்பதை விட, வெறும் பார்வையாளர் வகிபாகத்தை ஆற்றி வருவதாகக் காணப்படுகின்றது; ஒருவேளை சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திலும் உள்நாட்டுச் சேவையிலும் உள்ள வேலைவாய்ப்புகள் தற்காலிகமானவையாகும் எனக் கருதப்படுவது இதற்கான காரணமாக இருக்கக்கூடும்’ (Samarasinghe, 1998 p.321).

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலின் மற்றுமொரு முக்கியமான ஆக்கக் கூறாகவுள்ள, வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் கூட நடைமுறையில் பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சாய்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. கோட்பாட்டு அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது, இலங்கையிலுள்ள வழக்கமுறைச் சட்டங்கள் காணி விடயங்களில் ஆண்களுக்குச் சமமான மரபுச்சொத்து உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்குப் பெண்களை அனுமதிக்கின்றபோதும், அது நடைமுறையில் அமுல்படுத்தப்படாமல் உள்ளது (ADB, 2008). குடியேற்றங்கள், மற்றும் காணியற்றோருக்கான விவசாய விரிவாக்கச் செயற்பாடுகள் என்பனவற்றிற்கான கிராமியக் காணி ஒதுக்கீட்டைச் சாத்தியப்படச்செய்த, அதன் வறியோர் சார்பு அணுகுமுறைக்காகப் பாராட்டப்பட்ட, 1935ம் ஆண்டின் காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச்சட்டம் (Land Development Ordinance) பெண்கள் காணிகளைப் பயன்படுத்துவதில் காணப்படுகின்ற சமத்துவமற்ற வாய்ப்புகளுக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. குறிப்பாக, ஒதுக்கப்பட்ட காணியைப் பெறுபவர் மரணசாசனமின்றி இறந்தால், அக்காணியை அவருடைய மூத்த மகன் மாத்திரமே மரபுரிமையாகப் பெற முடியுமென இந்தக் காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச்சட்டத்தின் மரபுச்சொத்து உரிமை பற்றிய சட்ட இணைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Alalima, 2000). இலங்கையில் பெண்களின் காணி உடைமைக்கான சிக்கலில் உள்நாட்டு யுத்தம் மற்றுமொரு படிநிலையைச் சேர்த்துள்ளது. வழமையாக குடும்பத்தின் ஆண் உறுப்பினராகப் உய்த்துணரப்படுகின்ற, ‘குடும்பத் தலைவரின்’ விண்ணப்பம் என்னும் கருத்துரு சொத்து மற்றும் காணி உடைமைகளுடன் தொடர்புடைய விடயங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சநிலைக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது (Rai,

2014). இலங்கையின் முறைசார்ந்த கடன் சந்தை மற்றும் உற்பத்தியுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளில் காணப்படுகின்ற பால்நிலை சார்ந்த ஒருபக்கச் சாய்வு பற்றிய செயல்முறை அடிப்படையிலான சான்றாதாரங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாக உள்ளபோதும், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் நுண்பாகநிதியின் வகிபாகம் பற்றிய ஆய்வுகள் கணிசமானளவில் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நுண்பாகநிதித் திட்டங்களில் பங்குபற்றும் செயற்பாடானது, கடன் பயன்பாடு, அதன் மூலம் எவ்வாறு வருமானம் பெறுதல், மற்றும் அவ்வருமானத்தை எதற்குப் பயன்படுத்துதல் என்பன பற்றிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளுதல் தொடர்பில் பெண்களின் ஆற்றல் மீது திடமானதும் ஆக்கபூவமானதுமான தாக்கவிளைவைக் கொண்டுள்ளது என்பதை Herath என்பவரும் ஏனையோரும் (2016) தமது பகுப்பாய்வில் கண்டறிந்துள்ளனர்.

2009 வைகாசி வரை இலங்கை அனுபவித்து வந்த 30 வருடகால ஆயுத முரண்பாடு கூட இலங்கையில் பால்நிலைத் தொடர்புகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆயுத முரண்பாட்டில் இழக்கப்பட்ட 70,000 இற்கும் மேற்பட்ட மனித உயிர்கள், 1 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களின் இடப்பெயர்வு (ஆயுத முரண்பாடு, மற்றும் சுனாமி அனர்த்தம் ஆகியன காரணமாக இது பல தடவைகளில் நிகழ்ந்துள்ளது), சொத்துகளுக்கும் ஆதனங்களுக்கும் ஏற்பட்ட பரவலான அழிவு, உட்கட்டுமான வசதிகளின் சேதங்கள், பயிரிடக்கூடிய காணிகளின் இழப்பு (Ofstad, 2002; Arunatilake, Jayasuriya, & Kelegama, 2001) ஆகியனவே ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் வாழ்ந்துவருகின்ற பெண்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்த ஏராளமான எதிர்மறையான விளைவுகளில் சிலவாகும்.

இலங்கையின் இனத்துவ அடிப்படையிலான ஆயுத முரண்பாட்டில் ஒரு யுத்தத் தந்திரோபாயமாக பாலியல் வல்லுறவு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்னும் விடயம் குறைந்தளவே முக்கியத்துவமுடையதாக உள்ளபோதும், அரசு படையினரால் அல்லது பிற ஆயுதக் குழுக்களால் புரியப்பட்ட பாலியல் வல்லுறவுக் குற்றங்கள் ஒருபொழுமே தெரியவராமல் இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு உண்டு (Bandarage, 2010). ஆயுத முரண்பாடு காரணமான நிகழ்ந்த இடப்பெயர்வுகள் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் இனக் குழுக்களைச் சேர்ந்த ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள் போன்ற அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருந்து வந்துள்ளபோதும், பலியாட்களில் பெரும்பான்மையானோர் தமிழ்ப் பெண்களாக இருந்துள்ளனர். இடப்பெயர்வு வாழ்க்கை பெண்களுக்கான மரபு அடிப்படையிலான பால்நிலை சார்ந்த வகிபாகங்களை சிதைவுறச் செய்துள்ளதாயினும், அவர்களின் புதிய பொருளாதாரப் பொறுப்புகள் பெண்களின் நீண்டகால வலுவூட்டலுக்கான வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவிக்கவில்லை (Bandarage, 2010). பால்நிலை வகிபாகங்கள் இதுகாறும் உள்ள நிலைக்குத் திரும்பியுள்ளமை மற்றும் ஆயுத முரண்பாட்டுக் காலத்தில் காணப்பட்ட பெண்களின் வலுவூட்டலின் நிலைத்திருக்கத்தக்க தன்மை தற்போது காணப்படாமை என்பனவற்றிற்கு, சமாதான காலத்தில் மாற்றத்திற்குள்ளாகிய பெண்களின் பால்நிலை சார்ந்த

வகிபாகங்களைப் பற்றித் தெளிவாக எடுத்துரைப்பதற்கும் அதற்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் கலாசார அடிப்படையில் பொருத்தப்பாடுடைய மொழிமரபுத் திறம் இல்லாதிருப்பதற்கான வாய்ப்பு காரணமாக இருக்கக்கூடும் (Rajasingham-Senanayake, 2004). உடல் ஊனம் வழமையாக பெண்களின் சமூக, பொருளாதார, மற்றும் கலாசார வலுவூட்டலுக்கான தடைகளை மேலும் மோசமாக்குகின்றது. ஆயுத முரண்பாடு காரணமாக ஊனமடைந்த பெண்கள் பெரும்பாலும் தமது வீடுகளுக்குள் அடங்கியிருப்பதுடன், அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான அவர்களின் இயலாற்றலை அதற்கு அப்பால் விரிவுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளோ அல்லது ஆதரவோ அற்றவர்களாக உள்ளனர் என்பதை வட மத்திய மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள ஊனமுற்ற பெண்களில் கவனம் செலுத்துகின்ற ஓர் ஆய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது (Samararatne & Soldatic, 2015).

ஆயுத முரண்பாட்டிற்குப் பின்னரான வாழ்வாதார மேம்பாட்டிற்கான தலையீடுகளுக்கான பால்நிலை சார்ந்த பரிமாணத்தில் காணப்பட்ட விடுபட்ட பகுதியானது மரபார்ந்த பால்நிலைக் கட்டளை நியதிகளை மேலும் வலுப்பெறச் செய்வதற்கு பல வழிகளில் துணைபுரிந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, முன்னைய வட கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆயுத முரண்பாட்டின்போது தப்பிப்பிழைத்து அதன் பேரதிர்ச்சியை அனுபவித்த பெண்கள், புனர்நிர்மாணச் செயற்பாடுகளின் திட்டமிடல் செயல்முறைகளிலிருந்து அகற்றப்பட்டமை தொடர்பில் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தினர் (Wanasundera, 2006). அத்துடன், யுத்தம் காரணமாக விதவையானோர், மற்றும் பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களில் பிரத்தியேகமாகச் செலுத்தப்பட்ட சிறப்புக் கவனம் பெண்களின் ஏனைய ஏராளமான பிரிவினரின் மேம்பாட்டிற்கான தலையீட்டுத் திட்டங்கள், செயல்திட்டங்கள், மற்றும் அவர்களின் தேவைகள் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பதற்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது (Wanasundera, 2006).

இருந்தும், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலைத் தாமதப்படுத்துவதில், வியாபாரம் தொடர்பான (வியாபாரத்தில் காணப்படக்கூடிய பெண்களுக்கு எதிரான பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சநிலை) அல்லது அரசால் திணிக்கப்படுகின்ற ஏதாவது தடைகளை (பாதுகாப்பு தொடர்பான கடு முனைப்பான அச்சம்) விட, நிறுவனரீதியான காரணிகள் (பெண்கள் காணிகளுக்கு உடைமையாளராக இருப்பதை அனுமதிக்கின்ற தேசவழமைச் சட்டமானது அதன் மீதான நிருவாக அதிகாரத்தை அனுமதிக்கவில்லை), மற்றும் சமூக-கலாசாரக் காரணிகள் போன்ற சமூகத்தால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற தடைகள் மிக முக்கியமான வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ளன போல காணப்படுகின்றது (Sarvananthan, 2015). ஒரு சமுதாயத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள் ஆயுத முரண்பாட்டால் மாற்றியமைக்கப்படாது விட்டல், பெண்கள் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான இயலாற்றல் தொடர்பில் ஆயுத முரண்பாடானது எந்தவிதமான ஆக்கபூர்வமான மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை இது மீண்டும் ஒரு தடவை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

6. முடிவுரை

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையானது பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் பற்றிக் கிடைக்கத்தக்க நிலையிலுள்ள கோட்பாட்டு, மற்றும் செயல்முறை அடிப்படையிலான எழுத்தாக்கங்களில் கணிசமானவற்றை மதிப்பாய்வு செய்துள்ளது. அது, வலுவூட்டலின் வரைவிலக்கணம், பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கான கோட்பாட்டுரீதியான காரண விளக்கம், உலகளாவிய அடிப்படையில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலின் வளர்ச்சிப் போக்கினை நெறிப்படுத்துகின்ற ஒரு தொதிக் காரணிகள் என்பனவற்றைக் கவனமாக ஆராய்கின்றது. இவற்றைத்தொடர்ந்து இலங்கையில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் என்னும் பகுதி கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றது.

இந்த எழுத்தாக்கங்கள் குடும்பத்தினுள் காணப்படுகின்ற தொழில் பிரிப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகளின் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இயல்பு, மற்றும் இக்கட்டளை நியதிகளுக்கும் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை ஊக்குவிக்கின்ற ஏனைய பல காரணிகளுக்கும் இடையிலான திடமான தொடர்பு என்பனவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை முன்னோக்கித் தள்ளுவதில் பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகளை மாற்றியமைத்தல், கல்வியையும் காணி, மற்றும் நிதி போன்ற ஏனைய வளங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகரித்தளவிலான வாய்ப்புகள் என்பன யாவும் இன்றியமையாதனவாகும். மரபார்ந்த பால்நிலை வகிபாகங்கள் சிதைவுறுவதன் காரணமாக, ஆயுத முரண்பாடானது ஒரு புறத்தில், முரண்பாட்டுக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு வழிவகுக்கக் கூடுமாயினும், அத்தகைய முன்னேற்றங்கள் பெரும்பாலும் குறுங்காலத்திற்கே நிலைத்திருந்தன.

இலங்கையில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் பற்றிய எழுத்தாக்கங்கள் ஆர்வத்திற்குரிய தகவல்களின் கலவை ஒன்றை வெளிப்படுத்தின. ஒரு புறத்தில், பெண்கள் ஆண்களை விட சிறந்த நிலையில் இல்லாவிடினும், அவர்களுக்கு இணையாக, கல்வி மற்றும் சுகாதாரச் சேவைச் சாதனைகளை அனுபவிக்கின்றனர். இருந்தபோதிலும், பெண்களின் வகிபாகங்கள் தொடர்பிலான பால்நிலை சார்ந்த கட்டளை நியதிகள், முறைசார்ந்த தொழில் சந்தையிலிருந்து அவர்களை வழக்கமுறையாக விலகியிருக்கச் செய்கின்றது. பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்ததன் மூலம், 30 வருடகால ஆயுத முரண்பாடு பெண்களின் வகிபாகங்களுக்கு புதியதொரு பரிமாணத்தைச் சேர்த்துள்ளது. உலகில் பிறிதோர் இடத்தில் நிகழ்ததைப்போல, இலங்கையின் ஆயுத முரண்பாடும் பெண்களுக்காக, அவர்களின் மரபார்ந்த வகிபாகங்களுக்கு வெளியே, குறுங்காலம் நிலைத்திருந்த வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவித்திருந்தது. ஆயினும், அவற்றுள் அனேகமானவை ஆயுத முரண்பாட்டிற்குப் பின்னரான புனர்நிர்மாண மற்றும் அபிவிருத்திச் செயல்முறைகளில் சேர்க்கப்படாது விடுபட்டுள்ளன.

இந்த எழுத்தாக்க மதிப்பீட்டாய்வானது அறவே ஒன்றையும் விடாமல் அனைத்தையும் உள்ளடக்கா விடினும், அது இலங்கையின் வடக்கில் பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலை மதிப்பிடுகின்ற ஆராய்ச்சியின் அளவுசார் பொதுமதிப்பாய்வுக்கான வினாக்கொத்தை வடிவமைப்பதற்குப் போதுமான சூழ்மையையும் கருத்தாழத்தையும் வழங்குகின்றது. பெண்களுக்கான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகள் தொடர்பான திட்டத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த ஆராய்ச்சியானது இத்துறையில் உள்ள அறிவுத் தொகுதியை விருத்திசெய்து, அதற்கு மேலும் பங்களிப்புச் செய்யுமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

சான்றாதார நூல்கள்

Abbey, R. (2014). *The Return of Feminist Liberalism*. Routledge.

Abdourahman, O. I. (2010). Time poverty: a contributor to women's poverty. *The African Statistical Journal*, 11, 16–36.

ActionAid. (2013a). *From marginalisation to empowerment: The potential of land rights to contribute to gender equality – observations from Guatemala, India and Sierra Leone*. (ActionAid's women's rights to land project year II). Johannesburg, South Africa: ActionAid. Retrieved from http://www.actionaid.org/sites/files/actionaid/from_marginalisation_to_empwerment_final_research_report.pdf

ActionAid. (2013b). *Making care visible: women's unpaid care work in Nepal, Nigeria, Uganda and Kenya*. ActionAid. Retrieved from http://www.actionaid.org/sites/files/actionaid/making_care_visible.pdf

ActionAid. (2015). *Delivering Women Farmers' Rights* (Policy Brief). Johannesburg, South Africa: ActionAid. Retrieved from http://www.actionaid.org/sites/files/actionaid/delivering_on_women_farmers_rights.pdf

ADB. (1999). *Women in Sri Lanka* (Country Briefing Paper).

ADB. (2008). *Country gender assessment: Sri Lanka*. Mandaluyong City, Philippines: Asian Development Bank.

Aladesanmi, L. (2013). The multiplier effect of investing in gender equality and women empowerment. Retrieved May 16, 2016, from <http://www.carmma.org/update/multiplier-effect-investing-gender-equality-and-women-empowerment>

Alailima. (2000). Chapter 3: The Human Development Perspective. In W. D. Lakshman & C. A. Tisdell (Eds.), *Sri Lanka's Development Since Independence: Socio-economic Perspectives and Analyses*. Nova Publishers.

Alesina, A., Giuliano, P., & Nunn, N. (2011). *Fertility and the Plough*. National Bureau of Economic Research. Retrieved from <http://www.nber.org/papers/w16718>

Allendorf, K. (2007). Do Women's Land Rights Promote Empowerment and Child Health in Nepal? *World Development*, 35(11), 1975–1988. <http://doi.org/10.1016/j.worlddev.2006.12.005>

Alsop, R., Bertelsen, M., & Holland, J. (2005). *Empowerment in Practice: From Analysis to Implementation*. The World Bank. Retrieved from <http://elibrary.worldbank.org/doi/book/10.1596/978-0-8213-6450-5>

Amnesty International. (2004a). *Lives Blown Apart: Crimes Against Women in Times of Conflict*. London: London, England: Amnesty International.

Amnesty International. (2004b). *Scarred bodies, hidden crimes: sexual violence against women in the armed conflict*. London. Retrieved from <https://www.amnesty.org/en/documents/document/?indexNumber=amr23%2f040%2f2004&language=en>

- Antonopoulos, R. (2009). *The unpaid care work – paid work connection* (Working paper No. 86). Geneva: ILO. Retrieved from http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---integration/documents/publication/wcms_119142.pdf
- Aolain, F. N., Haynes, D. F., & Cahn, N. (2011). *On the Frontlines: Gender, War, and the Post-Conflict Process*. Oxford University Press, USA.
- Arun, T. G., & Borooah, V. K. (2011). The Gender impact in Earnings Inequality: Evidence from Sri Lanka. *International Journal of Economic Sciences and Applied Research*, 4(2), 71.
- Arunatilake, N., Jayasuriya, S., & Kelegama, S. (2001). The Economic Cost of the War in Sri Lanka. *World Development*, 29(9), 1483–1500. [http://doi.org/10.1016/S0305-750X\(01\)00056-0](http://doi.org/10.1016/S0305-750X(01)00056-0)
- Bandarage, A. (2010). Women, Armed Conflict, and Peacemaking in Sri Lanka: Toward a Political Economy Perspective. *Asian Politics & Policy*, 2(4), 653–667. <http://doi.org/10.1111/j.1943-0787.2010.01218.x>
- Bardasi, E., & Wodon, Q. (2009). *Measuring time poverty and analyzing its determinants: concepts and application to Guinea* (Policy Research Working Paper No. 4961) (p. 75). Retrieved from http://sarpn.org/documents/d0002049/Gender_Poverty_WorldBank_2006.pdf#page=89
- Bastick, M., Grimm, K., & Kunz, R. (2007). *Sexual violence in armed conflict: global overview and implications for the security sector*. Geneva: Geneva Centre for the Democratic of Armed Forces.
- Batliwala, S. (2007). Taking the power out of empowerment – an experiential account. *Development in Practice*, 17(4–5), 557–565. <http://doi.org/10.1080/09614520701469559>
- Birkeland, N. M. (2009). Internal displacement: global trends in conflict-induced displacement. *International Review of the Red Cross*, 91(875), 491–508. <http://doi.org/10.1017/S1816383109990373>
- Bold, M. van den, Quisumbing, A. R., & Gillespie, S. (2013). *Women’s empowerment and nutrition – An evidence review* (Discussion Paper, International Food Policy Research Institute No. 1294). IFRPI. Retrieved from <http://www.fsnnetwork.org/sites/default/files/ifpridp01294.pdf>
- Bouta, T., & Frerks, G. (2002). Women’s Roles in Conflict Prevention, Conflict Resolution and Post-Conflict Reconstruction. *The Hague, The Netherlands: Netherlands Institute of International Relations Clingendael*. Retrieved from <http://gender.care2share.wikispaces.net/file/view/Bouta+%26+Frerks+Survey+of+Gender+and+IOs.pdf/63228744/Bouta%20%26%20Frerks%20Survey%20of%20Gender%20and%20IOs.pdf>
- Boyle, M. H., Georgiades, K., Cullen, J., & Racine, Y. (2009). Community influences on intimate partner violence in India: Women’s education, attitudes towards mistreatment and standards of living. *Social Science & Medicine*, 69(5), 691–697. <http://doi.org/10.1016/j.socscimed.2009.06.039>
- Bradshaw, S., & Linneker, B. (2003). *Challenging women’s poverty: perspectives on gender and poverty reduction strategies from Nicaragua and Honduras*. London: Catholic Institute for International Relations.

- Brines, J. (1994). Economic Dependency, Gender, and the Division of Labor at Home. *American Journal of Sociology*, 100(3), 652–688.
- Brown, C. (2012). Rape as a weapon of war in the Democratic Republic of the Congo. *Torture: Quarterly Journal on Rehabilitation of Torture Victims and Prevention of Torture*, 22(1), 24–37.
- Budlender, D. (2008). *The statistical evidence on care and non-care work across six countries*. United Nations Research Institute for Social Development Geneva. Retrieved from http://biblioteca2012.hegoa.efaber.net/system/ebooks/17342/original/Statistical_evidence_on_care_and_non-care_work.pdf
- Calasanti, T. M., & Bailey, C. A. (1991). Gender Inequality and the Division of Household Labor in the United States and Sweden: A Socialist-Feminist Approach. *Social Problems*, 38(1), 34–53. <http://doi.org/10.2307/800637>
- Calderón, V., Gáfaró, M., & Ibáñez, A. M. (2011). Forced migration, female labor force participation, and intra-household bargaining: does conflict empower women? *Documento CEDE*, (2011–28). Retrieved from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1917615
- Calvès, A. E. (2009). «Empowerment»: généalogie d'un concept clé du discours contemporain sur le développement [Empowerment: The History of a Key Concept in Contemporary Development Discourse]. *Revue Tiers Monde*, 200(4), 735–749. <http://doi.org/10.3917/rtm.200.0735>
- Carmona, M. S. (2013). Unpaid Care Work, Poverty and Women's Human Rights: Challenges and Opportunities for the Post-2015 Agenda. *Poverty and Women's Human Rights: Challenges and Opportunities for the Post-2015 Agenda (October 21, 2013)*. Retrieved from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2533866
- Carpano, F., Izumi, K., & Mathieson, K. (2008). Gender, Property Rights and Livelihoods in the Era of AIDS. In *FAO Technical Consultation*. Rome: FAO. Retrieved from <http://www.fao.org/docrep/010/ai521e/ai521e00.htm>
- CENWOR (Ed.). (2015). *Review of the implementation of Beijing Platform for Action – Sri Lanka, 1995-2014*. Colombo: Centre for Women's Research.
- Chamberlin, J., & Schene, A. H. (1997). A working definition of empowerment. *Psychiatric Rehabilitation Journal*, 20, 43–46.
- Chaudhary, R., & Verick, S. (2014). *Female labour force participation in India and beyond* (ILO Asia-Pacific Working Paper Series). New Delhi: ILO. Retrieved from http://www.oit.org/wcm5p5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/---sro-new_delhi/documents/publication/wcms_211552.pdf
- Chopra, D., & Müller, C. (2016). Introduction: Connecting Perspectives on Women's Empowerment. *Connecting Perspectives on Women's Empowerment*, 47(1A), 1–9.
- Christabell, P. . J. (2009). *Women Empowerment Through Capacity Building: The Role of Microfinance*. New Delhi: Concept Publishing Company.
- Collier, P., Elliott, V. L., Hegre, H., Hoeffler, A., Reynal-Querol, M., & Sambanis, N. (2003). *Breaking the Conflict Trap: Civil War and Development Policy*. Washington DC: World Bank; Oxford University Press. Retrieved from <http://public.eblib.com/choice/publicfullrecord.aspx?p=606028>

- Coltrane, S. (1997). *Family man: Fatherhood, housework, and gender equity*. Oxford University Press.
- Cooray, A., & Potrafke, N. (2011). Gender inequality in education: Political institutions or culture and religion? *European Journal of Political Economy*, 27(2), 268–280. <http://doi.org/10.1016/j.ejpoleco.2010.08.004>
- Craig, G., & Mayo, M. (1995). *Community Empowerment: A Reader in Participation and Development*. Zed Books.
- Cunningham, M. (2001). The influence of parental attitudes and behaviors on children's attitudes toward gender and household labor in early adulthood. *Journal of Marriage and Family*, 63(1), 111–122.
- Dagenais, H., & Piché, D. (1994). *Women, Feminism and Development*. McGill-Queen's Press – MQUP.
- DCS (Department of Census of Statistics). (2015). *Sri Lanka Labour Force Survey Annual Report 2014*. Colombo: Ministry of Finance and Planning.
- Delgado, M. (2015). *Urban Youth and Photovoice: Visual Ethnography in Action*. Oxford University Press.
- Department of Census and Statistics. (2015). *Statistical Abstract 2015*. Colombo, Sri Lanka: Department of Census and Statistics, Ministry of Finance and Planning.
- DFID, & UKAID. (2010). Agenda 2010: Background paper. In *The turning point on poverty*.
- Dohrn, S. (2006). Governing land: reflections from IFPRI research. *Washington, DC: International Food Policy Research Institute*. Retrieved from <http://dlc.dlib.indiana.edu/dlc/handle/10535/4020>
- Duflo, E. (2012). Women Empowerment and Economic Development. *Journal of Economic Literature*, 50(4), 1051–1079. <http://doi.org/10.1257/jel.50.4.1051>
- El Jack, A. (2003). *Gender and Armed Conflict: Overview Report*. Brighton: BRIDGE.
- England, P., Gornick, J., & Shafer, E. F. (2012). Women's employment, education, and the gender gap in 17 countries. *Monthly Lab. Rev.*, 135, 3.
- ESCWA. (2007). *The impact of armed conflict on women*. Beirut-Lebanon: United Nations. Retrieved from <http://www.responsibilitytoprotect.org/files/Download.pdf>
- Evans, M. D. R., & Saraiva, H. U. (1993). Women's Labour Force Participation and Socioeconomic Development: Influences of Local Context and Individual Characteristics in Brazil. *The British Journal of Sociology*, 44(1), 25. <http://doi.org/10.2307/591680>
- Eyben, R., Kabeer, N., & Cornwall, A. (2008). Conceptualising empowerment and the implications for pro-poor growth: a paper for the DAC Poverty Network. Retrieved from <http://mobile.opendocs.ids.ac.uk/opendocs/handle/123456789/7203>
- Fälth, A., & Blackden, M. (2009). *Unpaid Care Work (Policy Brief No. 1)*. New York: UNDP, New York, USA. Retrieved from <http://www.undp.org/content/dam/undp/library/gender/Gender%20and%20Poverty%20Reduction/Unpaid%20care%20work%20English.pdf>

FAO. (2010). *Gender and Land Rights: Understanding Complexities; Adjusting Policies* (Policy Brief No. 8). Rome: FAO. Retrieved from <http://www.fao.org/docrep/012/al059e/al059e00.pdf>

FAO. (2011). *The State of Food and Agriculture 2010–2011: Women in Agriculture – Closing the gender gap for development*. Rome: FAO. Retrieved from <http://www.fao.org/docrep/013/i2050e/i2050e00.htm>

Ferrant, G., Pesando, L. M., & Nowacka, K. (2014). Unpaid Care Work: The missing link in the analysis of gender gaps in labour outcomes. *Centro de Desarrollo de La OCDE*, 5. Retrieved from http://www.oecd.org/dev/development-gender/unpaid_care_work.pdf

Fortin, N. M. (2005). Gender Role Attitudes and the Labour-market Outcomes of Women across OECD Countries. *Oxford Review of Economic Policy*, 21(3), 416–438. <http://doi.org/10.1093/oxrep/gri024>

Gallegos, J. V., & Gutierrez, I. A. (2011). The Effect of Civil Conflict on Domestic Violence: The Case of Peru. *SSRN Working Paper Series*. Retrieved from <http://search.proquest.com/openview/8464465e35f0222db45b346185abcb4f/1?pq-origsite=gscholar>

Gaventa, J. (2003). Power after Lukes: an overview of theories of power since Lukes and their application to development. *Typescript, Brighton: Participation Group, Institute of Development Studies*. Retrieved from http://www.powercube.net/wp-content/uploads/2009/11/power_after_lukes.pdf

Gaventa, J. (2005). Reflections on the uses of the “power cube” approach for analyzing the spaces, places and dynamics of civil society participation and engagement. *Prepared for Dutch CFA Evaluation ‘Assessing Civil Society Participation as Supported In-Country by Cordaid, Hivos, Novib and Plan Netherlands*. Retrieved from http://www.powercube.net/wp-content/uploads/2009/11/reflections_on_uses_powercube.pdf

Gaventa, J. (2006). Finding the spaces for change: a power analysis. *IDS Bulletin*, 37(6), 23–33.

Ghimire, D. J., Axinn, W. G., & Smith-Greenaway, E. (2015). Impact of the spread of mass education on married women’s experience with domestic violence. *Social Science Research*, 54, 319–331. <http://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2015.08.004>

Global Campaign for Education. (2005). *Girls Can’t Wait: Why Girls’ Education Matters and How to Make It Happen Now: Briefing Paper for the UN Beijing+ 10 Review and Appraisal. Reproductive Health Matters*, 19–22.

Göksel, İ. (2013). Female labor force participation in Turkey: The role of conservatism. *Women’s Studies International Forum*, 41, Part 1, 45–54. <http://doi.org/10.1016/j.wsif.2013.04.006>

Golla, A. M., Malhotra, A., Nanda, P., & Mehra, R. (2011). Understanding and measuring women’s economic empowerment. Retrieved from <http://www.icrw.org/taxonomy/term/6/passports-progress?page=6>

Grown, C., Gupta, G. R., & Kes, A. (2005). *Taking Action: Achieving gender equality and empowering women* (UN Millenium Project - Task Force on Education and Gender Equality). Earthscan. Retrieved from <https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=dP->

SRE4WCJEC&oi=fnd&pg=PR3&dq=Taking+action:+achieving+gender+equality+and+empowering+women+&ots=OoT48uFLwW&sig=Qk9B4AKZmoz4bpA2AtlHpwVfqh8

Gunatilaka, R. (2013). *Women's Participation in Sri Lanka's Labour Force: Trends, Drivers and Constraints*. Colombo, Sri Lanka: International Labour Organization. Retrieved from http://www.ilo.org/colombo/whatwedo/publications/WCMS_215445/lang--en/index.htm

Gunewardena, D. (2015). *Why Aren't Sri Lankan Women Translating Their Educational Gains Into Workforce Advantages?* (The 2015 Echidna Global Scholars Working Papers). Washington DC: Center for Universal Education at Brookings. Retrieved from http://www.brookings.edu/sitecore/~/_media/Research/Files/Papers/2015/12/05-echidna-global-scholars-on-girls-education/why_arent_sri_lanken_women_translating_edu_gains_into_work_gunewardena.pdf

Handrahan, L. (2004). Conflict, gender, ethnicity and post-conflict reconstruction. *Security Dialogue*, 35(4), 429–445.

Hardina, D., Middleton, J., Montana, S., & Simpson, R. A. (2006). *An Empowering Approach to Managing Social Service Organizations*. Springer Publishing Company.

Hennink, M., Kiiti, N., Pillinger, M., & Jayakaran, R. (2012). Defining empowerment: perspectives from international development organisations. *Development in Practice*, 22(2), 202–215. <http://doi.org/10.1080/09614524.2012.640987>

Herath, H., Guneratne, L. H. P., & Sanderatne, N. (2016). Impact of microfinance on women's empowerment: a case study on two microfinance institutions in Sri Lanka. *Sri Lanka Journal of Social Sciences*, 38(1). Retrieved from <http://sljss.sljol.info/articles/7385/>

Herath, H. M. A. (2015). Place of Women in Sri Lankan Society Measures for Their Empowerment for Development and Good Governance. *Vidyodaya Journal of Management*, 1(1), 1–14.

Herbert, S. (2014). *Links between women's empowerment (or lack of) and outbreaks of violent conflict* (Helpdesk Research Report). GSDRC. Retrieved from <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.670.1122&rep=rep1&type=pdf>

Herz, B., & Sperling, G., B. (2004). *What Works in Girls' Education: Evidence and policies from the developing world*. USA: Council on Foreign Relations. Retrieved from <http://www.cfr.org/education/works-girls-education/p6947>

Hess, B., & Sussman, M. B. (2014). *Women and the Family: Two Decades of Change*. Routledge.

Hirway, I. (2015). Unpaid work and the economy: linkages and their implications. *Indian Journal of Labour Economics*, 1–21.

Hoddinott, J., & Haddad, L. (1995). Does Female Income Share Influence Household Expenditures? Evidence from Côte D'ivoire. *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*, 57(1), 77–96. <http://doi.org/10.1111/j.1468-0084.1995.tb00028.x>

Hudock, A., Sherman, K., & Williamson, S. (2016). *Women's economic participation in conflict affected and fragile settings* (Occasional Paper Series). Washington DC: Georgetown Institute for Women, Peace and Security. Retrieved from https://giwps.georgetown.edu/sites/giwps/files/occasional_paper_series_volume_i_-_womens_economic_participation.pdf

ICRW. (2005). *Property Ownership for Women Enriches, Empowers and Protects: Toward Achieving the Third Millennium Development Goal to Promote Gender Equality and Empower Women* (ICRW Millennium Development Goals Series). Retrieved from <http://www.icrw.org/publications/property-ownership-women-enriches-empowers-and-protects>

Ilahi, N. (2000). *The intra-household allocation of time and tasks: what have we learnt from the empirical literature?* Washington DC: The World Bank. Retrieved from <http://siteresources.worldbank.org/INTGENDER/Resources/wp13.pdf>

ILO. (2008). *Small Changes, Big Changes: Women and Microfinance*. Geneva: ILO. Retrieved from http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@gender/documents/meetingdocument/wcms_091581.pdf

ILO, & UNDP. (2009). *Work and Family: Towards new forms of reconciliation with social co-responsibility* (Decent Work in Latin America and the Carribean). Retrieved from http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_protect/---protrav/---travail/documents/publication/wcms_travail_pub_55.pdf

Ingiriis, M. H., & Hoehne, M. V. (2013). The impact of civil war and state collapse on the roles of Somali women: a blessing in disguise. *Journal of Eastern African Studies*, 7(2), 314–333. <http://doi.org/10.1080/17531055.2013.776281>

Islam, A., Nguyen, C., & Smyth, R. (2015). Does microfinance change informal lending in village economies? Evidence from Bangladesh. *Journal of Banking & Finance*, 50, 141–156.

Isran, S., & Isran, M. A. (2012). Low Female Labour Participation in Pakistan: Causes and Consequences. *Pakistan Journal of Social Sciences (PJSS)*, 32(2), 453–468.

Iwanaga, K. (2008). *Women's Political Participation and Representation in Asia: Obstacles and Challenges*. NIAS Press.

Jansen, G. G. (2006). Gender and War The Effects of Armed Conflict on Women's Health and Mental Health. *Affilia*, 21(2), 134–145. <http://doi.org/10.1177/0886109905285760>

Jayaweera, S., Wijemanna, H., Wanasundera, L., & Vitarana, K. M. (2007). *Gender Dimensions of the Millenium Development Goals in Sri Lanka*. Colombo, Sri Lanka: Centre for Women's Research. Retrieved from <http://slwater.iwmi.org/sites/default/files/DocumentRoot/Ho46098.pdf>

Jefferson, L. R. (2004). In war as in peace: sexual violence and women's status. *Human Rights Watch World Report*. Retrieved from <http://www.refworld.org/pdfid/402bac094.pdf>

Jewkes, R. (2002). Intimate partner violence: causes and prevention. *The Lancet*, 359(9315), 1423–1429.

Johnson, S. (1999). Gender and Microfinance: guidelines for good practice. *Manuscript, Suzanjohnson@Compuserve. Com*.

Jonsson, U. (2003). *Human Rights Approach to Development Programming*. Retrieved from http://www1.umn.edu/humanrts/research/Egypt/HRBDP_Urban_Jonsson_April_2003.pdf

- Justino, P., Leone, M., & Salardi, P. (2015). *Does War Empower Women? Evidence from Timor Leste*. IDS. Retrieved from <http://mobile.opendocs.ids.ac.uk/opendocs/handle/123456789/5920>
- Kabeer, N. (1999a). Resources, Agency, Achievements: Reflections on the Measurement of Women's Empowerment. *Development and Change*, 30(3), 435–464. <http://doi.org/10.1111/1467-7660.00125>
- Kabeer, N. (1999b). *The conditions and consequences of choice: reflections on the measurement of women's empowerment* (Vol. 108). UNRISD Geneva. Retrieved from [http://www.unrisd.org/UNRISD/website/document.nsf/d2a23ad2d50cb2a280256eb300385855/31eef181bec398a380256b67005b720a/\\$FILE/dp108.pdf](http://www.unrisd.org/UNRISD/website/document.nsf/d2a23ad2d50cb2a280256eb300385855/31eef181bec398a380256b67005b720a/$FILE/dp108.pdf)
- Kabeer, N. (2001). Reflections on the measurement of women's empowerment. In *Discussing Women's Empowerment - Theory and Practice* (pp. 17–54). Stockholm. Retrieved from http://www.sida.se/contentassets/51142018c739462db123fcoad6383c4d/discussing-womens-empowerment---theory-and-practice_1626.pdf
- Kabeer, N. (2005). Gender equality and women's empowerment: A critical analysis of the third millennium development goal 1. *Gender & Development*, 13(1), 13–24. <http://doi.org/10.1080/13552070512331332273>
- Kennedy, E., & Peters, P. (1992). Household food security and child nutrition: the interaction of income and gender of household head. *World Development*, 20(8), 1077–1085.
- Kes, Q., & Swaminathan, H. (2006). Gender and time poverty in Sub-Saharan Africa. In C. M. Blackden & Q. Wodon (Eds.), *Gender, Time Use, and Poverty in Sub-Saharan Africa* (pp. 13–26). The World Bank. Retrieved from <http://elibrary.worldbank.org/doi/book/10.1596/978-0-8213-6561-8>
- King, E., M., & Hill, M. A. (1993). Women's education in developing countries: an overview. In E. King M. & M. A. Hill (Eds.), *Women's education in developing countries: barriers, benefits, and policies*. Baltimore, MD: The Johns Hopkins University Press. Retrieved from <http://documents.worldbank.org/curated/en/1993/06/440603/womens-education-developing-countries-barriers-benefits-policies>
- King, E. M., & Mason, A. D. (2001). *Engendering development through gender equality in rights, resources, and voice* (A World Bank policy research report No. 21776) (pp. 1–388). Washington DC: The World Bank. Retrieved from <http://documents.worldbank.org/curated/en/2001/01/891686/engendering-development-through-gender-equality-rights-resources-voice>
- Kreisberg, S. (1992). *Transforming Power: Domination, Empowerment, and Education*. SUNY Press.
- Kudakwashe, M. A., & Richard, B. (2015). Causes of Armed Conflicts and Their Effects on Women. *International Journal*, 77. Retrieved from <http://www.ijrhss.org/pdf/v2-i4/11.pdf>
- Kumar, K. (2000). *Women and Women's Organizations in Postconflict Societies: The Role of International Assistance*. Center for Development Information and Evaluation, US Agency for International Development. Retrieved from <http://siteresources.worldbank.org/EXTGLDEVLEARN/Resources/KrishnaKumar.pdf>
- Kumar, K. (2001). *Women and Civil War: Impact, Organizations, and Action*. Lynne Rienner Publishers.

LeRoux, K., & Feeney, M. K. (2014). *Nonprofit Organizations and Civil Society in the United States*. Routledge.

Lindsey, C. (2001). *Women facing war* (ICRC study on the impact of armed conflict on women). Geneva: ICRC. Retrieved from https://www.icrc.org/eng/assets/files/other/icrc_002_0798_women_facing_war.pdf

Liu, X., & Dyer, S. (2014). Revisiting radical feminism: Partnered dual-earner mothers' place still in the home? *Women's Studies International Forum*, 47, Part A, 1–10. <http://doi.org/10.1016/j.wsif.2014.06.009>

Longwe, S. H. (1998). Education for women's empowerment or schooling for women's subordination? *Gender & Development*, 6(2), 19–26. <http://doi.org/10.1080/741922726>

Lorber, J. (1997). *The variety of feminisms and their contributions to gender equality*. Bis. Retrieved from http://www-a.ibit.uni-oldenburg.de/bisdoc_redirect/publikationen/bisverlag/unireden/ur97/kap1.pdf

Lord, J., & Hutchison, P. (1993). The process of empowerment: Implications for theory and practice. *Canadian Journal of Community Mental Health*, 12(1), 5–22.

Luttrell, C. (2007). empowerment: A framework for an understanding of empowerment within SDC. Retrieved from http://www.powercube.net/wp-content/uploads/2009/11/operationalising_empowerment.pdf

Luttrell, C., Quiroz, S., Scrutton, C., & Bird, K. (2009). *Understanding and operationalising empowerment*. London: Overseas Development Institute. Retrieved from <http://www.odi.org.uk/resources/download/4525.pdf>

Mahalik, J. R., Morray, E. B., Coonerty-Femiano, A., Ludlow, L. H., Slattery, S. M., & Smiler, A. (2005). Development of the Conformity to Feminine Norms Inventory. *Sex Roles*, 52(7–8), 417–435. <http://doi.org/10.1007/s11199-005-3709-7>

Malhotra, A., & Mather, M. (1997). Do Schooling and Work Empower Women in Developing Countries? Gender and Domestic Decisions in Sri Lanka. *Sociological Forum*, 12(4), 599–630. <http://doi.org/10.1023/A:1022126824127>

Malhotra, A., & Schuler, S. R. (2005). Women's empowerment as a variable in international development. In D. Narayan-Parker (Ed.), *Measuring empowerment: Cross-disciplinary perspectives* (pp. 71–88). Retrieved from https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=BzXyApyTGOYC&oi=fnd&pg=PA71&ots=HOUWggTYz1&sig=S9Z24zKS-iOeXWewGs50j_bx910

Malhotra, A., Schuler, S. R., & Boender, C. (2005). Women's empowerment as a variable in international development. *Measuring Empowerment: Cross-Disciplinary Perspectives*, 71–88.

Marphatia, A. A., & Moussié, R. (2013). A question of gender justice: Exploring the linkages between women's unpaid care work, education, and gender equality. *International Journal of Educational Development*, 33(6), 585–594. <http://doi.org/10.1016/j.ijedudev.2013.05.005>

Masika, R., & Baden, S. (1997). *Infrastructure and poverty: a gender analysis*. Brighton: BRIDGE (development and gender), Institute of Development Studies.

- McGinnity, F., & Russell, H. (2008). *Gender inequalities in time use: the distribution of caring, housework and employment among women and men in Ireland*. Dublin, Ireland: Equality Authority □: Economic and Social Research Institute.
- McKay, S. (1998). The effects of armed conflict on girls and women. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 4(4), 381–392. http://doi.org/10.1207/s15327949pac0404_6
- Medical Statistics Unit, Ministry of Health, Nutrition and Indigenous Medicine. (2016). *Annual Health Bulletin 2014*. Colombo, Sri Lanka: Ministry of Health, Nutrition and Indigenous Medicine.
- Mendoza, D. (2010, February 17). DEVELOPMENT-ASIA: ‘Poverty Still Has a Woman’s Face’. *Inter Press Service*. Retrieved from <http://www.ipsnews.net/2010/02/development-asia-lsquo-poverty-still-has-a-womanrsquo-s-facersquo/>
- Menon, N., & Van der Meulen Rodgers, Y. (2015). War and women’s work evidence from the conflict in Nepal. *Journal of Conflict Resolution*, 59(1), 51–73.
- Morrisson, C., & Jütting, J. P. (2005). Women’s discrimination in developing countries: A new data set for better policies. *World Development*, 33(7), 1065–1081. <http://doi.org/10.1016/j.worlddev.2005.04.002>
- Mowla, S. A. (2009). *Education and Economic Empowerment Of Women in Egypt* (Working paper No. 2). New Cairo, Egypt: Social Research Centre, American University in Cairo. Retrieved from http://www1.aucegypt.edu/src/wsite1/Pdfs/rewebsite_cida/HALANo1.pdf
- Namubiru-Mwaura, E. (2014). Land Tenure and Gender: Approaches and Challenges for Strengthening Rural Women’s Land Rights.
- Narayan-Parker, D. (2002). *Empowerment and poverty reduction: a sourcebook*. Washington, DC: World Bank. Retrieved from <http://site.ebrary.com/id/10023671>
- Novek, E. M. (1992). Newsmaking, a Tool for Self-Determination: Urban High School Students Publish a Community Newspaper. Retrieved from <http://eric.ed.gov/?id=ED349578>
- Nussbaum, M. C. (2000). *Women and Human Development*. Cambridge University Press. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.1017/CBO9780511841286.003>
- Odeny, M. (2013). Improving Access to Land and strengthening Women’s land rights in Africa. In *Annual World Bank Conference on Land and Poverty, Washington, DC, April* (pp. 8–11). Retrieved from http://web.law.columbia.edu/sites/default/files/microsites/gender-sexuality/odeny_improving_access_to_land_in_africa.pdf
- OECD. (2012). Women’s economic empowerment. In *Poverty Reduction and Pro-Poor Growth: The Role of Empowerment*. Retrieved from <http://www.oecd.org/dac/povertyreduction/povertyreductionandpro-poorgrowththeroleofempowerment.htm>
- Offer, S., & Schneider, B. (2011). Revisiting the gender gap in time-use patterns multitasking and well-being among mothers and fathers in dual-earner families. *American Sociological Review*, 76(6), 809–833.
- Ofstad, A. (2002). Countries in Violent Conflict and Aid Strategies: The Case of Sri Lanka. *World Development*, 30(2), 165–180. [http://doi.org/10.1016/S0305-750X\(01\)00111-5](http://doi.org/10.1016/S0305-750X(01)00111-5)

OHCHR. (2002). Draft Guidelines: A Human Rights Approach to Poverty Reduction Strategies. Retrieved May 16, 2016, from <http://www.refworld.org/docid/3f8298544.html>

OHCHR. (2006). *Investing in development: a practical plan to achieve the Millennium Development Goals*. Geneva: OHCHR. Retrieved from <http://www.terremadri.it/materiali/documenti/InvestingDevelopmentSachs.pdf>

O'Neil, T., Domingo, P., & Valters, C. (2014). Progress on women's empowerment. Retrieved from <https://www.odi.org/sites/odi.org.uk/files/odi-assets/publications-opinion-files/9282.pdf>

Ormhaug, C., Meier, P., & Hernes, H. (2009). Armed conflict deaths disaggregated by gender. *PRIO Paper*, 23. Retrieved from http://kms1.isn.ethz.ch/serviceengine/Files/ISN/109997/ipublicationdocument_singledocument/51a1ed80-50ea-415d-8f67-9da272a35f74/en/Armed+Conflict+Deaths+Disaggregated+by+Gender.pdf

Oxaal, Z. (1997). *Education and poverty: a gender analysis*. Brighton: Institute of Development Studies at the University of Sussex.

Oya, C. (2010). *Rural inequality, wage employment and labour market formation in Africa: historical and micro-level evidence*. Geneva: ILO.

Page, N., & Czuba, C. E. (1999). Empowerment: What Is It? *Journal of Extension*, 37(5). Retrieved from <http://www.joe.org/joe/1999october/comm1.php>

Pallas, S. (2011). Women's land rights and women's empowerment: one and the same? C. Verschuur (Hg.): *Du Grain À Moudre. Genre, Développement Rural et Alimentation*. Geneve. Retrieved from http://graduateinstitute.ch/webdav/site/genre/shared/Genre_docs/Actes_2010/Actes_2010_Pallas.pdf

Pande, R., Malhotra, A., & Grown, C. (2005). Impact of investments in female education on gender equality. In *Session 03: Schooling* (Vol. 35). France: International Center for Research on Women. Retrieved from <https://csde.washington.edu/~scurran/files/readings/May12/ImpactInvestmentsFemaleEducation.pdf>

Pantazidou, M. (2012). *What next for power analysis? a review of recent experience with the powercube and related frameworks*. Brighton: IDS. Retrieved from <http://www.ids.ac.uk/files/dmfile/Wp400.pdf>

Parpart, J. L., & Barriteau, E. (2000). *Theoretical Perspectives on Gender and Development*. IDRC.

Patrinos, H. (2008). Returns to Education: The Gender Perspective. In M. Tembon & L. Fort (Eds.), *Girl's Education in the 21st Century: Gender Equality, Empowerment and Growth* (pp. 53–64). Washington DC: The World Bank. Retrieved from <http://elibrary.worldbank.org/doi/book/10.1596/978-0-8213-7474-0>

Paul Schultz, T. (2002). Why Governments Should Invest More to Educate Girls. *World Development*, 30(2), 207–225.

Pena, N., Maiques, M., & Castillo, G. E. (2008). Using rights-based and gender-analysis arguments for land rights for women: Some initial reflections from Nicaragua. *Gender & Development*, 16(1), 55–71.

- Perezniето, P., & Taylor, G. (2014). A review of approaches and methods to measure economic empowerment of women and girls. *Gender & Development*, 22(2), 233–251. <http://doi.org/10.1080/13552074.2014.920976>
- Perkins, D. D., & Zimmerman, M. A. (1995). Empowerment theory, research, and application. *American Journal of Community Psychology*, 23(5), 569–579.
- Petesche, P. (2011). *Women's Empowerment Arising from Violent Conflict and Recovery: Life Stories from Four Middle-Income Countries*. USAID. Retrieved from <https://www.microlinks.org/library/womens-empowerment-arising-violent-conflict-and-recovery-life-stories-four-middle-income-cou>
- Pettit, J. (2012). Empowerment and Participation: bridging the gap between understanding and practice. *United Nations Headquarters*. Retrieved from <http://www.un.org/esa/socdev/egms/docs/2012/JethroPettit.pdf>
- Plümper, T., & Neumayer, E. (2006). The Unequal Burden of War: The Effect of Armed Conflict on the Gender Gap in Life Expectancy. *International Organization*, 60(3). <http://doi.org/10.1017/S0020818306060231>
- Prah, M. (2013). *Insights Into Gender Equity, Equality and Power Relations in Sub-Saharan Africa*. African Books Collective.
- Pratt, M., Werchick, L., Bewa, A., Eagleton, M.-L., Lumumba, C., Nichols, K., & Piripiri, L. (2004). *Sexual terrorism: Rape as a weapon of war in Eastern Democratic Republic of Congo*. USAID/DCHA Assessment Report.
- Pratto, F. (2016). On power and empowerment. *British Journal of Social Psychology*, 55(1), 1–20. <http://doi.org/10.1111/bjso.12135>
- Rai, A. (2014). Landless despite laws: land rights of women in post-conflict Nepal and Sri Lanka. *Journal of Social Review*, 3(1), 16–23.
- Rajasingham-Senanayake, D. (2004). Between Reality and Representation Women's Agency in War and Post-Conflict Sri Lanka. *Cultural Dynamics*, 16(2–3), 141–168. <http://doi.org/10.1177/0921374004047741>
- Rappaport, J. (1981). In praise of paradox: A social policy of empowerment over prevention. *American Journal of Community Psychology*, 9(1), 1–25. <http://doi.org/10.1007/BF00896357>
- Rappaport, J. (1984). Studies in Empowerment: Introduction to the Issue. *Prevention in Human Services*, 3(2–3), 1–7. http://doi.org/10.1300/J293v03n02_02
- Read, J. H. (2012). Is power zero-sum or variable-sum? Old arguments and new beginnings. *Journal of Political Power*, 5(1), 5–31.
- Rehn, E., & Sirleaf, E. J. (2002). *Progress of the world's women 2002*. New York, NY: United Nations Development Fund for Women.
- Revenga, A., & Shetty, S. (2012). Empowering women is smart economics, 49(1), 40–43.
- Robeyns, I. (2003). Sen's capability approach and gender inequality: selecting relevant capabilities. *Feminist Economics*, 9(2–3), 61–92. <http://doi.org/10.1080/1354570022000078024>

- Roland, G. (2004). Understanding institutional change: fast-moving and slow-moving institutions. *Studies in Comparative International Development*, 38(4), 109–131.
- Rose, P. (2013, September 25). Why girls' education can help eradicate poverty. *Reuters*. Retrieved from <http://www.reuters.com/article/us-why-girls-education-idUSBRE98O13D20130925>
- Rowland, R., & Klein, R. (1996). Radical feminism: History, politics, action. *Radically Speaking: Feminism Reclaimed*, 9–36.
- Rowlands, J. (1997). *Questioning Empowerment: Working with Women in Honduras*. Oxfam.
- Rowland-Serdar, B., & Shea, P. S.-. (1991). Empowering Women: Self, Autonomy, and Responsibility. *Political Research Quarterly*, 44(3), 605–624. <http://doi.org/10.1177/106591299104400307>
- Saito, K., A., Mekonnen, H., & Spurling, D. (1994). *Raising the Productivity of Women Farmers in Sub-Saharan Africa*. Washington DC: The World Bank. Retrieved from <http://elibrary.worldbank.org/doi/abs/10.1596/0-8213-2749-6>
- Samararatne, D. W. V. A., & Soldatic, K. (2015). Inclusions and exclusions in law: experiences of women with disability in rural and war-affected areas in Sri Lanka. *Disability & Society*, 30(5), 759–772. <http://doi.org/10.1080/09687599.2015.1021760>
- Samarasinghe, V. (1998). The Feminization of Foreign Currency Earnings: Women's Labor in Sri Lanka. *The Journal of Developing Areas*, 32(3), 303–326.
- Samman, E., & Santos, M. E. (2009). Agency and Empowerment: A review of concepts, indicators and empirical evidenceξ. Retrieved from <http://www.ophi.org.uk/wp-content/uploads/OPHI-RP-10a.pdf>
- Sardenberg, C. (2008). Liberal vs. Liberating Empowerment: a Latin American Feminist Perspective on conceptualising women's empowerment. *IDS Bulletin*, 39(6), 18–27.
- Sarvananthan, M. (2015). Impediments to Women in Post-civil War Economic Growth in Sri Lanka. *South Asian Journal of Human Resources Management*, 2(1), 12–36. <http://doi.org/10.1177/2322093715576160>
- Sen, A. (1985). Well-Being, Agency and Freedom: The Dewey Lectures 1984. *The Journal of Philosophy*, 82(4), 169–221. <http://doi.org/10.2307/2026184>
- Sen, A. (1995). *Inequality Reexamined*. Oxford University Press. Retrieved from <http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/0198289286.001.0001/acprof-9780198289289>
- Sen, A. (2003). Development as capability expansion. *Readings in Human Development. Concepts, Measures and Policies for a Development Paradigm*, 3–16.
- Sen, G. (1997). Empowerment as an Approach to Poverty. *Background Paper to Human Development Report*. Retrieved from http://ieham.org/html/docs/empowerment_as_an_approach_to_poverty.pdf
- Sen, P. (1999). Enhancing Women's Choices in Responding to Domestic Violence in Calcutta: A Comparison of Employment and Education. *European Journal of Development Research*, 11(2), 65.

- Sevefjord, B., & Olsson, B. (2001). Gender issues in development practice: Two perspectives from a development cooperation agency. In *Discussing Women's Empowerment – Theory and Practice* (pp. 10–16). Stockholm. Retrieved from http://www.sida.se/contentassets/51142018c739462db123fcoad6383c4d/discussing-womens-empowerment---theory-and-practice_1626.pdf
- Shahriari, H., Danzer, A. M., Giovarelli, R., & Undeland, A. (2009). Improving women's access to land and financial resources in Tajikistan. Retrieved from https://www.researchgate.net/profile/Alexander_Danzer/publication/265261787_Improving_Women's_Access_to_Land_and_Financial_Resources_in_Tajikistan/links/55ba1f6408aed621de0abf30.pdf
- Sharp, J., Briggs, J., Yacoub, H., & Hamed, N. (2011). Women's empowerment: a critical re-evaluation of a GAD poverty alleviation project in Egypt. In S. H. Chant (Ed.), *The International Handbook of Gender and Poverty: Concepts, Research, Policy*. Edward Elgar Publishing.
- Sida. (2009a). *Quick Guide to What and How: increasing women's access to land* (Women's Economic Empowerment). Stockholm: Sida. Retrieved from http://www.sida.se/English/publications/Publication_database/publications-by-year/2009/september/quick-guide-to-what-and-how-increasing-womens-access-to-land/
- Sida. (2009b). *Women's economic empowerment: Scope for Sida's engagement* (Working paper). Sida. Retrieved from <http://www.indevelop.se/publications/womens-economic-empowerment-scope-for-sidas-engagement/>
- Singh, N. (2007). Decentralization and Legal Empowerment. In D. A. Rondinelli & G. S. Cheema (Eds.), *Decentralizing Governance: Emerging Concepts and Practices*. Brookings Institution Press.
- Smith, L. C., Ramakrishnan, U., Ndiaye, Haddad, L., & Martorell, R. (2003). *The Importance of Women's Status for Child Nutrition in Developing Countries* (Research report No. 131). Washington DC: Intl Food Policy Res Inst.
- Sørensen, B. (1998). *Women and Post-Conflict Reconstruction: Issues and Sources* (War-torn Societies Project No. 3). Geneva: UNRISD. Retrieved from [http://www.unrisd.org/80256B3C005BCCF9/\(httpPublications\)/631060B93EC1119EC1256D120043E600](http://www.unrisd.org/80256B3C005BCCF9/(httpPublications)/631060B93EC1119EC1256D120043E600)
- Sow, N. (2012). Women's Political Participation and Economic Empowerment in Post-conflict Countries: Lessons from the Great Lakes region in Africa. *International Alert*, 1–47.
- Spencer, G. (2013). *Empowerment, Health Promotion and Young People: A Critical Approach*. Routledge.
- Strandberg, N. (2001). Conceptualising Empowerment as a Transformative Strategy for Poverty Eradication and the Implications for Measuring Progress. In *Topic 2: Empowerment of women as a transformative strategy for poverty eradication*. New Delhi: United Nations. Retrieved from <http://www.un.org/womenwatch/daw/csw/empower/documents/Strandberg-EP6.pdf>
- Subrahmanian, R. (2005). Gender equality in education: Definitions and measurements. *International Journal of Educational Development*, 25(4), 395–407. <http://doi.org/10.1016/j.ijedudev.2005.04.003>

Summers, L. H. (1994). Investing in all people: educating women in developing countries (pp. 1–40). Presented at the EDI Seminar, World Bank Institute, Washington DC: The World Bank. Retrieved from <http://documents.worldbank.org/curated/en/1994/04/698458/investing-all-people-educating-women-developing-countries>

Swaminathan, H., Lahoti, R., & J.Y., S. (2012). *Women's Property, Mobility, and Decisionmaking: Evidence from Rural Karnataka, India* (IFPRI Discussion Paper No. 1188). IFPRI. Retrieved from <http://ebrary.ifpri.org/cdm/ref/collection/p15738coll2/id/126959>

Tasli, K. (2007). *A conceptual framework for gender and development studies: from welfare to empowerment* (1. Aufl). Wien: Südwind-Verl.

Turner, B. S. (1993). *Citizenship and Social Theory*. SAGE.

Turner, F. J. (2011). *Social Work Treatment: Interlocking Theoretical Approaches*. Oxford University Press.

Turner, S. G., & Maschi, T. M. (2015). Feminist and empowerment theory and social work practice. *Journal of Social Work Practice*, 29(2), 151–162.

UN Women, & OHCHR. (2013). *Realizing women's rights to land and other productive resources*. New York and Geneva: United Nations. Retrieved from <http://www2.unwomen.org/~media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2013/11/ohchr-unwomen-land-rights-handbook-web%20pdf.pdf?v=2&d=20141013T121455>

UNDP. (1995). *Human Development Report 1995* (Annual report). Oxford University Press, New York: UNDP. Retrieved from http://hdr.undp.org/sites/default/files/reports/256/hdr_1995_en_complete_nostats.pdf

UNDP. (2001). *Gender Approaches in Conflict and Post-Conflict Situations*. UNDP. Retrieved from http://uaf.edu.pk/faculties/social_sci/courses/gender_and_development/11.pdf

UNDP. (2015). *Human Development Report 2015: Work for Human Development*. New York: United Nations Development Programme.

UNFPA. (2012). *Sex Imbalances at Birth: Current trends, consequences and policy implications*. Bangkok, Thailand: UNFPA.

UNICEF. (2006). *The state of the world's children 2007: Women and children-the double dividend of gender equality*. New York: UNICEF. Retrieved from <http://www.unicef.org/sowco7/docs/sowco7.pdf>

UNIDO. (2010). *Women's economic empowerment, accountability and national ownership* (Workshop report). Vienna, Austria: UNIDO. Retrieved from http://www.un.org/womenwatch/ianwge/collaboration/Consolidated_Report_Final.pdf

United Nations. (2009). *2009 World Survey on the Role of Women in Development: Women's control over economic resources and access to financial resources, including microfinance*. New York: United Nations. Retrieved from <http://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2009/1/2009-world-survey-on-the-role-of-women-in-development-women-s-control-over-economic-resources-and-access-to-financial-resources-including-microfinance>

- United Nations. (2015). *Transforming our world: The 2030 agenda for sustainable development*. United Nations. Retrieved from <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/21252030%20Agenda%20for%20Sustainable%20Development%20web.pdf>
- USAID. (2007). *Women and conflict: an introductory guide for programming*. Retrieved from https://www.usaid.gov/sites/default/files/documents/1865/toolkit_women_and_conflict_an_introductory_guide_for_programming.pdf
- Van Gorp, K. (2013). The Second Shift: Why it is Diminishing but Still an Issue. *Undergraduate Review: A Journal of Undergraduate Student Research*, 14(1), 31–37.
- Verick, S. (2014). Female labor force participation in developing countries. *IZA World of Labor*. <http://doi.org/10.15185/izawol.87>
- Vonderlack, R. M., & Schreiner, M. (2002). Women, microfinance, and savings: lessons and proposals. *Development in Practice*, 12(5), 602–612.
- Walker, J. (2013). Time poverty, gender and well-being: lessons from the Kyrgyz Swiss Swedish Health Programme. *Development in Practice*, 23(1), 57–68. <http://doi.org/10.1080/09614524.2013.751357>
- Wanasundera, L. (2006). *Rural women in Sri Lanka's post-conflict rural economy*. Bangkok: Food and Agriculture Organization of the United Nations, Regional Office for Asia and the Pacific.
- Ward, J., & Marsh, M. (2006). Sexual violence against women and girls in war and its aftermath: Realities, responses and required resources. In *Symposium on Sexual Violence in Conflict and Beyond* (Vol. 21, p. 23). Retrieved from http://www.operationspaix.net/DATA/DOCUMENT/1045~v~Sexual_Violence_Against_Women_and_Girls_in_War_and_Its_Aftermath__Realities_Responses_and_Required_Resources.pdf
- Whitmore, E. (1988). Evaluation as Empowerment and the Evaluator as Enabler. Retrieved from <http://eric.ed.gov/?id=ED294877>
- Wiggins, N. (2011). Critical pedagogy and popular education: towards a unity of theory and practice. *Studies in the Education of Adults*, 43(1), 34–49. <http://doi.org/10.1080/02660830.2011.11661602>
- Williamson, O. E. (2000). The new institutional economics: taking stock, looking ahead. *Journal of Economic Literature*, 38(3), 595–613.
- Wilson, D. (2004). Human Rights: Promoting gender equality in and through education, 34(1), 11–27.
- Witt, S. D. (2000). The Influence of Peers on Children's Socialization to Gender Roles. *Early Child Development and Care*, 162(1), 1–7. <http://doi.org/10.1080/0300443001620101>
- Wodon, Q., & Ying, Y. (2010). Domestic Work Time in Sierra Leone. *Gender Disparities in Africa's Labor Market*, 333.
- Woodroffe, J., & Donald, K. (2014). Unpaid Care: A priority for the post-2015 development goals and beyond. *London, UK: Gender and Development Network*.

World Bank. (1995). *Development in practice: Priorities and strategies for education, A World Bank review*. Washington DC: World Bank. Retrieved from http://siteresources.worldbank.org/EDUCATION/Resources/278200-1099079877269/547664-1099080118171/Priorities_and_Strategies_for_Ed_WB_Review.pdf

World Bank. (2006). *Gender equality as smart economics: A World Bank Group Gender Action Plan (Fiscal years 2007–10)*. Retrieved from <http://siteresources.worldbank.org/INTGENDER/Resources/GAPNov2.pdf>

World Bank. (2011). *World Development Report 2012: Gender Equality and Development*. The World Bank. Retrieved from <http://elibrary.worldbank.org/doi/book/10.1596/978-0-8213-8810-5>

World Bank. (2014). *Gender at work: A companion to the World Development Report on Jobs*. Retrieved from http://www.worldbank.org/content/dam/Worldbank/document/Gender/GenderAtWork_web.pdf

Zimmerman, M. A. (1990). Taking aim on empowerment research: On the distinction between individual and psychological conceptions. *American Journal of Community Psychology, 18*(1), 169–177.

Zuckerman, E., Dennis, S., & Greenberg, M. E. (2007). *The gender dimensions of post-conflict reconstruction: the World Bank track record*. Washington DC: Gender Action. Retrieved from <http://www.genderaction.org/images/Genderaction%20PCR%20June2007.pdf>

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்: எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்: எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல்

எழுத்தாக்கங்கள் மீதான மதிப்பீட்டாய்வு

பெண்களை வெறுமனே அபிவிருத்தி உதவிகளைப் பெறுபவர்களாக கருதுவதை விடுத்து, அவர்களை பொருளாதார அபிவிருத்தியின் செயல்பாடு மிக்க முதன்மையானவர்களாக நோக்குகின்ற நிலை மாற்றமானது, பெண்களின் வலுவூட்டல் வாயிலாக பால்நிலைச் சமத்துவத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் அதிகரித்தளவிலான ஒரு முக்கியத்துவத்தை வழங்கியுள்ளது. வலுவூட்டலுக்கு ஏராளமான வரைவிலக்கணங்கள் உள்ளபோதும், அவற்றின் சாரம் ஒன்றே ஆகும், அதாவது அது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான அவளின் ஆற்றலின் பயன் நிறைவுடைய ஒரு விரிவாக்கமாகும். பெண்களின் வலுவூட்டலுக்கு பல கருத்துக் கூறுகள் உள்ள அதேவேளை, அடுத்த தலைமுறையினரின் நலம், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி மீதான அதன் ஆக்கபூர்வமான தாக்கவிளைவு என்பன காரணமாக, அவர்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதாக உள்ளது. பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலுக்கு பல காரணிகளின் இடைவிளைவு காரணமாக அமைந்துள்ளது. தெரிவுகளை மேற்கொள்ளுதல் தொடர்பில் பெண்களின் ஆற்றலை விருத்திசெய்வதில் பால்நிலை தொடர்பான கட்டளை நியதிகள், பெண்களின் கல்வி, வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு, மற்றும் ஆயுத முரண்பாட்டால் கூட முக்கியமான ஒரு வகிபாகத்தை ஆற்ற முடியும். எழுத்தாக்கங்கள் மீதான இந்த மதிப்பீட்டாய்வானது பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டல் தொடர்பாக நடைமுறையிலுள்ள சான்றுகளை கூர்ந்து ஆராயும் ஒரு செயற்பாடாகும், அதாவது பெண்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலின் வரைவிலக்கணத்தையும் அவர்களின் பொருளாதார வலுவூட்டலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற காரணிகளையும் நன்கு புரிந்துகொள்வதாகும்.

ரன்மினி விதானகம் அவர்கள் இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையத்தின் ஓர் ஆராய்ச்சியாளராவார்.

இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச நிலையம்

வரையறுக்கப்பட்ட கொறிசன் பிரின்ரிங் (தனியார்) கம்பனி

INTERNATIONAL
CENTRE FOR
ETHNIC STUDIES

ISBN 978-955-580-205-5

9 789555 802055

Printed by Horizon Printing (Pvt) Ltd.